

ПОЛИТИКИН

ДИНАР

12. III 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

БЕЛИ РАСПУСТ. — За време овогодишњег зимског распуста на Дивчи-барама је формирана школа за младе смучаре у којој је око 700 београдских основаца савладао основе смучарске вештине толико успешно да су на крају зимовања могла чак да буду приређена такмичења у слалому и спуту. Вожње обичним и моторним санкама употпуниле су овај и иначе пријатан одмор на снегу на коме су заборављене све школске бригае.

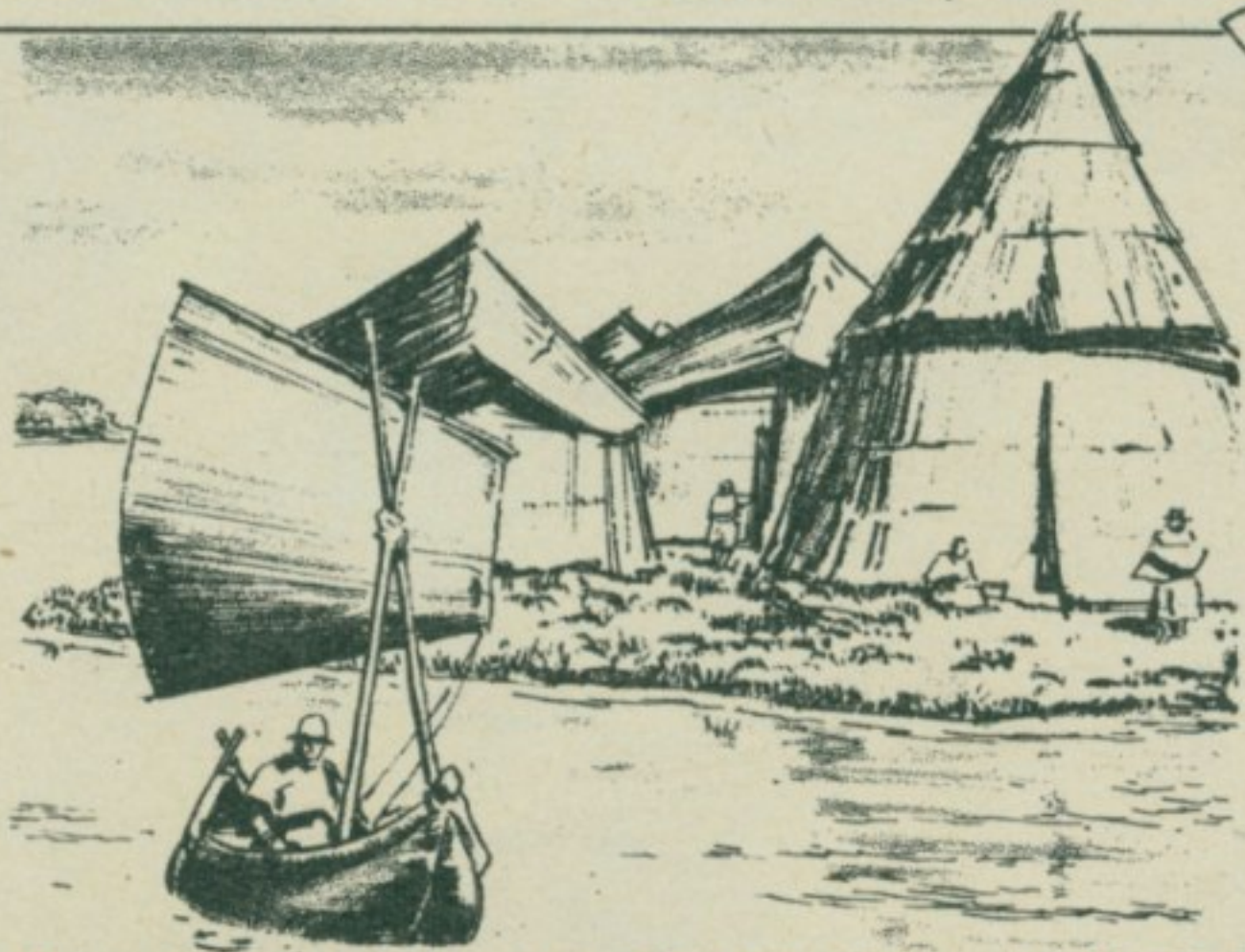

КРОВ ЗА УЛИЦУ. — Једна од улица у трговачком центру западнемачког града Вупертала добила је недавно кров од непромочивог синтетичког материјала. Површина крова износи 350 квадратних метара. Кров је пробни и о његовим предностима и недостацима моћи ће да се говори тек кроз годину дана. Као заштита од снега и кише показао се одлично. Треба још да издржи летње сунце.

Ripley' Веровати или не!

Нерон
РИМСКИ
ЦАР ВИТЕЛИЈЕ (15-69)
МОГАО ЈЕ
ЗА ЈЕДАН ОБРОК
ДА ПОЈЕДЕ
1200 ОСТРИГА

ИНДИЈАНЦИ ИЗ ПЛЕМЕНА ЈУРОС
У БОЛИВИЈИ
ГРАДЕ СВОЈЕ КОЛИБЕ ИСКЉУЧИВО НА
ПЛОВЕЊИМ ОСТРВИМА НА РЕЦИ
ДЕСАГУАДЕРО
А НИКАД НА ОБАЛИ ИЛИ НА
ПРАВИМ СТАЛНИМ ОСТРВИМА

Минијатурна БУКТИЊА

ЗАТАКНУТА У ЧВОР
КОМАДА УЖЕТА КОЈУ НА
НОВОЈ КАЛЕДОНИЈИ ЈЕДНО
ПЛЕМЕ ПОШАЉЕ ДРУГОМ
ЗНАЧИ ОБЈАВУ РАТА!

2500 ЖИВОТА 360Г ЈЕДНОГ ИМЕНА

КАДА ЈЕ 1698. ГОДИНЕ ФЕУДАЛНИ
ПЛЕМИЊ **АРАПТАН**
ПОСТАО ВЛАДАР
МОНГОЛСКОГ НАРОДА ОЛЈОТА,
ПРОМЕНИО ЈЕ ИМЕ У **КОНТАИШ**.
ТОКОМ 29 ГОДИНА ВЛАДАВИНЕ
ОН ЈЕ ПОГУБИО 2500 СВОЈИХ
ПОДАНИКА
360Г ТОГА
ШТО СУ ГА ОСЛОВИЛИ
ЊЕГОВИМ
СТАРИМ ИМЕНОМ!

КАЛЕНДАР

У СОБИ
У КОЈОЈ ЈЕ
У КАПРЕРИ
(ИТАЛИЈА)
УМРО
ГАРИБАЛДИ
НИЈЕ
МЕЊАН ОД
ДАНА
ЊЕГОВЕ
СМРТИ
2. ЈУНА
1882. ГОДИНЕ

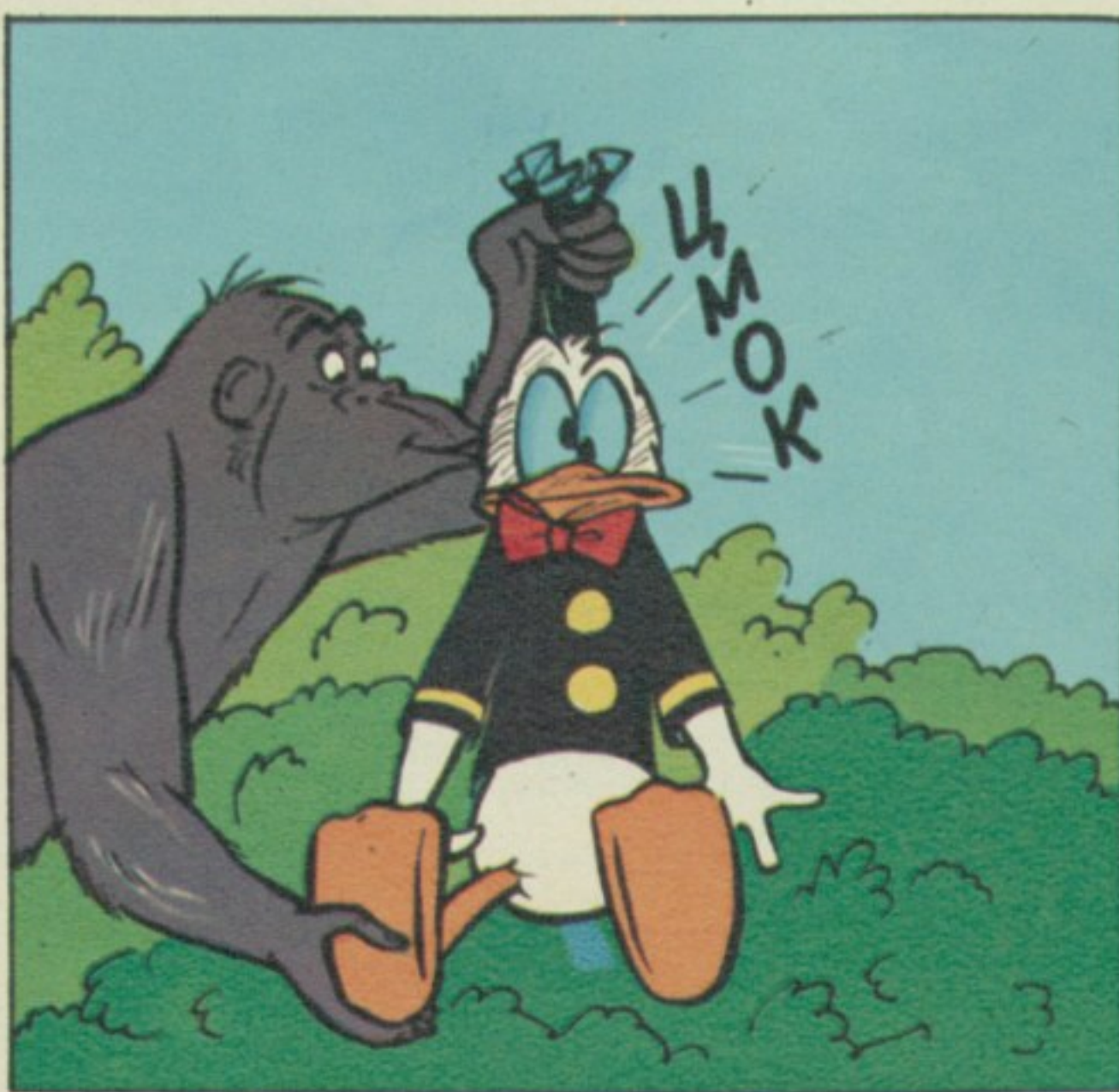
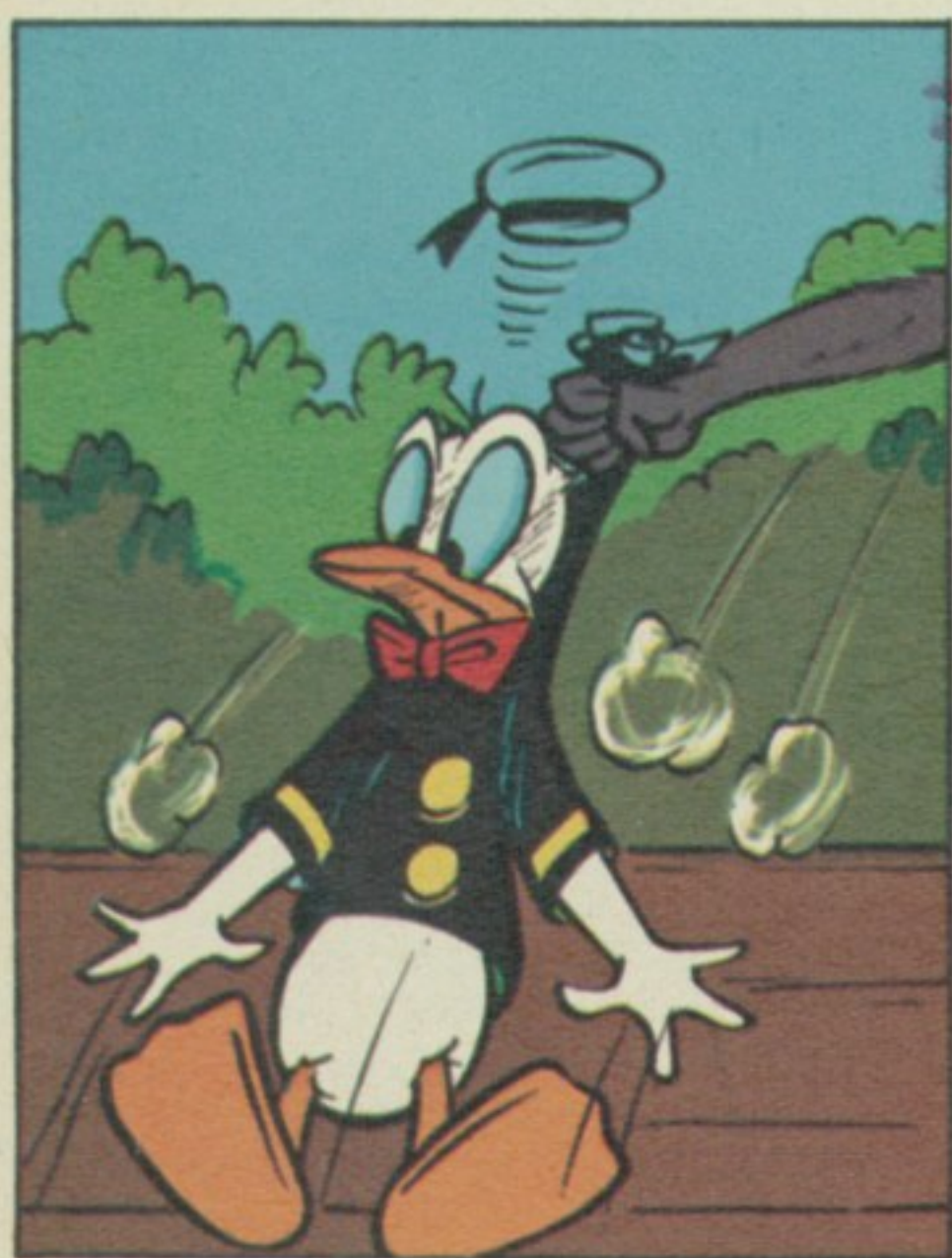
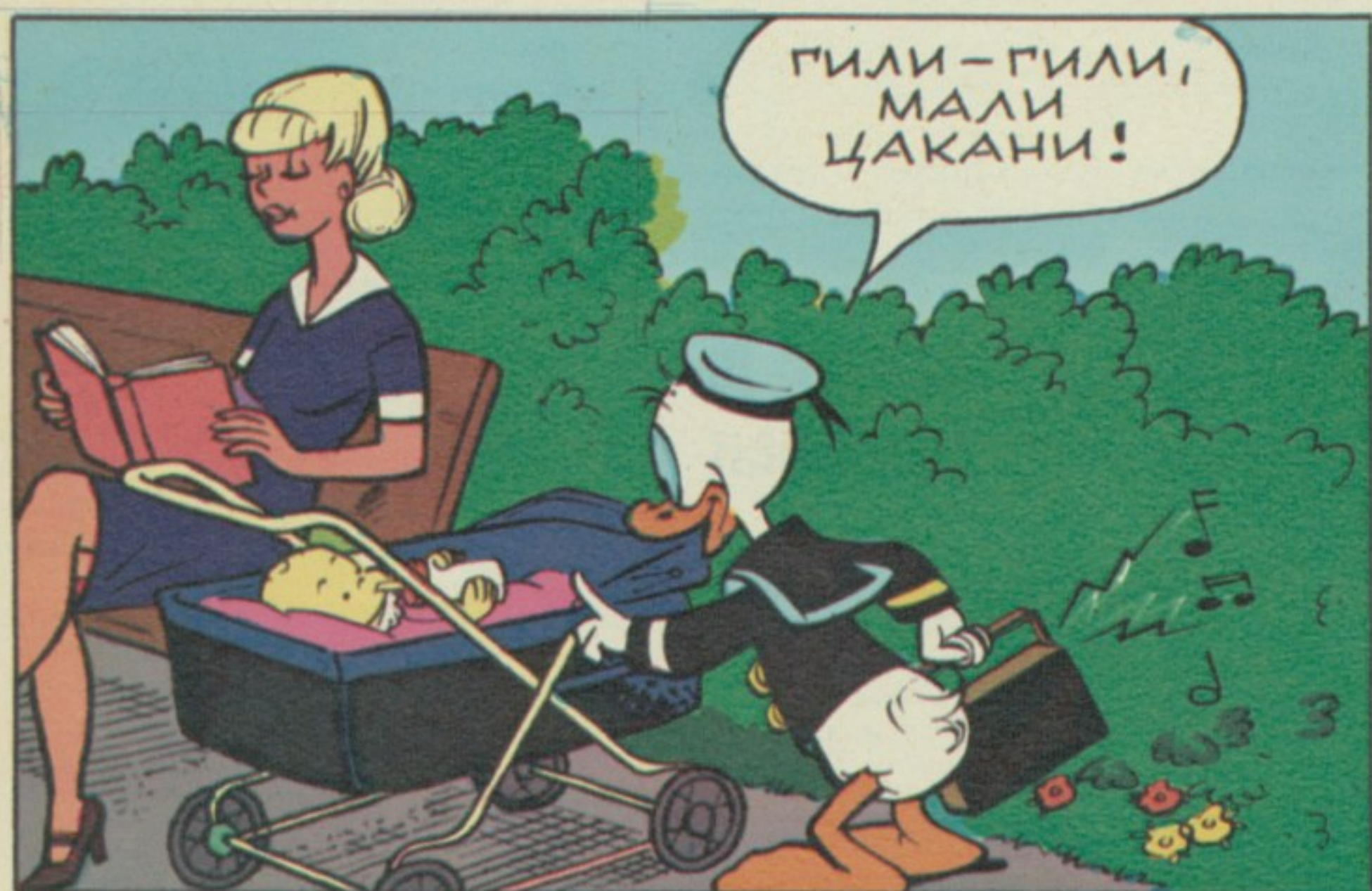
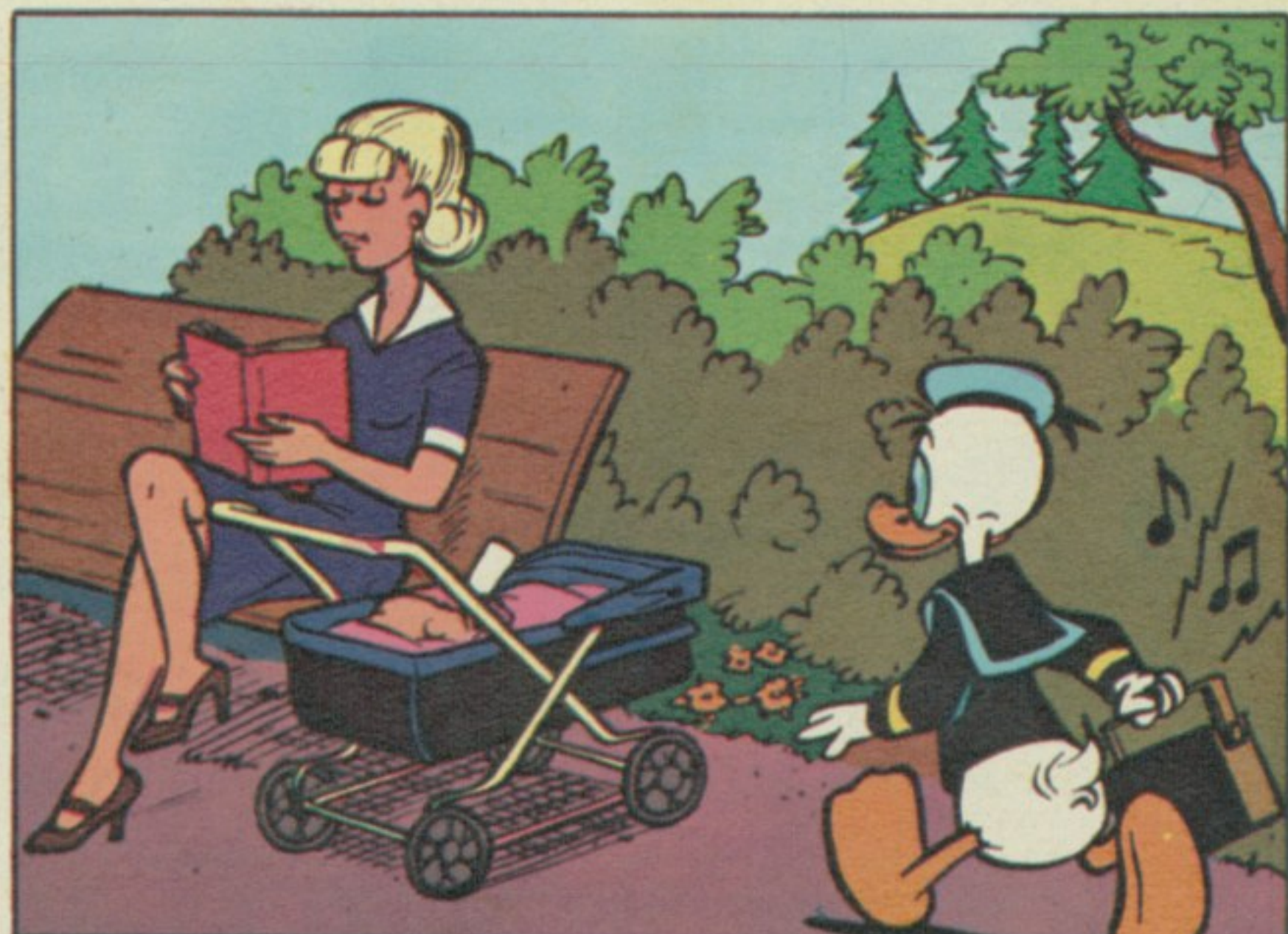

РИБА ГАРУПА

КОЈА ЖИВИ У ВОДАМА БЕРМУДА
НОРМАЛНО ИМА ЦРНЕ И СРЕБРНЕ
ПРУГЕ И ЦРВЕНА ПЕРАЈА
— АЛИ КАД ЈЕ ГОНИ НЕПРИЈАТЕЉ
ПРУГЕ ЈОШ СЕ МЕЊАЈУ ПА ЧАК И
ПОТПУНО ИШЧЕЗАВАЈУ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЦРВЕНИ

МАНФРЕД ФОН РИХТХОФЕН СТЕКАО ЈЕ КРВАВУ СЛАВУ НАЈБОЉЕГ ПИЛОТА ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА ЈЕР ЈЕ ОБОРИО 80 АВИОНА

Барон Манфред фон Рихтхофен имао је међу прецима генерале и научнике, професоре. Био је здрав и снажан, изванредан спортиста. Завршио је кадетску школу и постао официр у једном коњичком пуку. Горео је од жеље да се истакне у рату и доспео је најпре на источни а затим на западни фронт. Али, служба у коњици није му била занимљива. И док је трајало затишје на фронту, због чега је Рихтхофен досађивао, одлучио је да оде у авијацију. Тако је 1915. године ступио у извиђачку школу и завршио је са одличним успехом.

Непризната победа

Једног дана летео је изнад западног фронта у авиону којим је пилотирао његов пријатељ Холк. Спазили су француског „фармана“ како мирно извиђа немачке положаје не узбуђујући се што се у његовој непосредној близини налази немачки авион. Холк је покушао да нападне противника. Рихтхофен је једва успео да из митраљеза опали неколико метака. Следећег тренутка „фарман“ их је напао с леђа и испалио цео рафал у

груп њихова авиона, па је затим мирно отишао као да се ништа није догодило. То је оставило веома мучан утисак на Рихтхофена. Он и пилот су се узајамно опустивали.

Прва Рихтхофенова победа у ваздуху није била призната. Изненадио је један француски двосед типа „фарман“, отворио ватру на њега и оборио га. Авион је пао на француску страну, те се та победа није могла признати. Рихтхофен је био разочаран.

Ускоро је срео чувеног немачког пилота Белкеа и упитао га како успева да обори непријатеља. Овај му је то објаснио у неколико речи: „Нападнем га и добро нишаним, онда отварам ватру и — противник је оборен...“

Рихтхофен се чудио: и он поступа на сличан начин, па опет нико не пада од његових рафала.

У једном лету, изненада и

из близине, Рихтхофен је напao једног француског „спада“. Када је испалио други рафал, видео је како се противников авион окренуо на „леђа“. Помислио је да противник симулира како би избегao даље нападе, али се у то разуверио видевши како се авион суновратио и разбио о земљу. Ова победа му је призната.

Док је беснела битка на фронту код реке Соме, сваког дана је било много авиона у ваздуху. Била је то најподеснија прилика за ловце да се истакну, било да побеђују или да гину. До краја септембра 1916. године Рихтхофен је оборио трећег Енглеца. Имао је обичај да од оборених авијатичара узима по неку ствар као трофеј: митраљез, делове одеће и слично.

Међутим, ни Белкеу, ни његовој ескадрили у којој је био Рихтхофен, није ишло све најбоље. Од његове

ескадриле, у којој је било десет авиона, противник је већ био уништио половину.

Хокер је поражен

23. новембра 1913. године Рихтхофен је ступио у борбу са три енглеска пилота. Један Енглец се устремио на њега. Немад је вешто избегао напад и започело је врзино коло. Противници су настојали да један другом зађу иза леђа и отворе ватру из митраљеза. Пилоти су постепено губили висину, а ветар их је носио на немачку страну, преко линије фронта. Пошто хватање у кружењу није имало никаквог смисла, Енглец је направио заскрет и кренуо преко линије фронта. Рихтхофен је искористио ту прилику и испалио рафал. Једно зрно је погодило британског пилота у главу. Касније се установило да је то био мајор Хокер, командир ловачке ес-

кадриле и највећи британски ас. Рихтхофен је скинуо митраљез са противничког авиона и окачио га изнад врата у свом стану.

Рихтхофен је имао 16 признатих победа када је постављен за командира ескадриле. Одликован је Орденом за заслуге и тужна срца се растао с Белкеовом ескадрилом.

Нова ескадрила је стајала врло слабо: није постигла никакав значајнији успех у ваздушним борбама. Нови командир Рихтхофен хтео је да подигне углед своје ескадриле. Одмах по доласку оборио је два противничка авиона. Међутим, у том ваздушном боју умало није настрадао јер је пукло крило његовог авиона и једва се спустио на земљу са висине од 3.000 метара.

Тајанствени авиони

Барон Рихтхофен је дошао на замисао да свој авион обоји црвеном бојом како би га његови лакше уочавали а и да би се издвајао од других. О црвеном авиону ускоро су сазнали и савезници. За немачке војнике је црвени авион био ох рабрење. Неки су чак проносили гласине да у том авиону лети нека жена. До фебруара 1917. године Немац је постигао 35 ваздушних победа. Британци су написали награду за пилота који обори фамозни авион.

Пилоти из Рихтхофенове ескадриле саветовали су свом шефу да им дозволи да и они обоје своје авионе, како се не би само он излагао опасности. Баш кад су сви авиони његове ескадриле обојени црвено, Рихтхофен је био оборен. Нападао је једног Британца који се мало одвојио од групе. Приближавајући се изабраној жртви, Немац није одмах отворио ватру; чекао је погоднији тренутак. Пришао је на око 50 метара противничком авиону и тада је покушао да му зада смртни ударац. Међутим, готово истог тренутка када је Рихтхофен хтео да испали рафал, његов авион је био засут ватром из

АВИОН ЈЕ ПАО НА ФРАНЦУСКУ СТРАНУ, ПА ОВА ПРВА ПОБЕДА РИХТХОФЕНА НИЈЕ ПРИЗНАТА.

БАРОН

ФОРМИРАНА ЈЕ ПОСЕБНА ЕСКАДРИЛА БРИТАНСКИХ ПИЛОТА ДОБРОВОЉАЦА КОЈИ СУ ИМАЛИ ЗАДАТАК ДА УНИШТЕ РИХТХОФЕНА. АЛИ, БЕЗ УСПЕХА.

противничког митраљеза. Бензин му се просипао из резервоара. Угасио је мотор да не би избио пожар. Изабрао је терен и слетео. Одатле су га пребацили на његов аеродром.

Једног сунчаног дана, Рихтхофен је повео своју ескадрилу у слободан лов. Већ је протекло прилично времена, а нису срели никог с ким би вредело водити ваздушну борбу. Зато се одлучио да се врати на аеродром. Међутим, баш тада су наишли британски двоседи „викерси“. Рихтхофен је одмах пошао у напад на једног од њих. Али Британац није био неопрезан; није чекао да му се Немац приближи: са око 300 метара је отворио ватру на црвени авион. Рихтхофен је одједном осетио, јак бол у глави. Око 2.000 метара је падао у бесвесном стању и тек онда је кроз маглу, прочитао на ви-

синометру на којој се висини налази. Био је на 800 метара изнад земље. Покушао је да исправи авион и одабрао терен за слетање. Доле је било све изровано од експлозије граната. Дао је гас и слетео нешто даље, на један пропланак.

Због ране на глави морао је да лежи у болници. Али није сачекао да се потпуно излечи, пре тога се вратио у своју ескадрилу.

Лов на Рихтхофена

Британцима је дозлогрдила Рихтхофенова смелост. Покушавали су да исцрпљују његове људе на аеродрому на коме је била његова ескадрила. Енглески авиони су појединачно, по целу ноћ, нападали са малих висина и

са 50 метара изнад земље отварали ватру на све што се налазило на Рихтхофеновом аеродрому. Али и Немци су предузимали противмере: организовали су јаку одбрану аеродрома, тако да су само једне ноћи оштетили три савезничка авиона. Затим су престали и ти ноћни напади.

Рихтхофен је и даље нишао победе. Енглези због тога долазе на оригиналну идеју: формирали су посебну ескадрилу од пилота добровољаца који су имали задатак да униште Рихтхофена. Пилоти ове ескадриле на падали су само црвене авионе.

Рихтхофен је имао брата Лотара, пилота у истој ескадрили, који га је често пратио приликом извршавања задатака. Једног дана их је посетио отац. И баш тога дана је старији брат оборио четири Енглеза, а млађи два. Рихтхофен, старији је тада

прославио своју педесету ваздушну победу. Касније му је и сам немачки цар честитао и задржао га на ручку.

Последња битка

Иако је и даље постигао победе, после сваке ваздушне борбе Рихтхофен је осећао јаку потиштеност. Био је уморан. Када би постигао победу, није се хвалио већ се повлачио у самоћу.

Приликом једне ваздушне борбе Рихтхофен је спазио усамљени британски авион и одмах га напао. Енглез је покушао да избегне противничке рафале. Прискочио му је у помоћ пилот Канађанин, капетан Браун. Рафалом испаљеним из непо- средне близине Браун је

прорешетао задњи део група Рихтхофеновог авиона. Браун је извео још један напад и видео како је Рихтхофен поскочио у седишту а затим пао на под кабине авиона. Био је мртав. Његов авион се срушио код Амијена на француској територији. Међутим, нико није био сигуран да је оборен баш Рихтхофен. То је накнадно утврђено из нађених докумената. Рој Браун је доbio награду коју су расписали Британци за обарање Рихтхофена.

Рихтхофена су уз војне почасте сахранили савезнички авијатичари — такав је био обичај у то време.

(Из књиге Борђа Милановића „Од Икара до Месеца“ — издање „Народне армије“)

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЗЛАТНА СИРЕНА 1971.

ГОРДАНА БРАНОВИЋ, УЧЕНИЦА ИЗ НИША, ОСВОЈИЛА »ЗЛАТНУ СИРЕНУ 71«

»ЗЛАТНА СИРЕНА 71«

ГОРДАНА БРАНОВИЋ, једанаестогодишња ученица из Ниша, проглашена је за најбољег певача у такмичењу и освојила „Златну сирену 71“. Певала је песму „Пролеће у шуми“.

У препуној дворани Дома пионира, у суботу 27. II, одржан је велики завршни концерт традиционалног певачког такмичења „Златна сирена“ које организују „Политикин забавник“ и Дом пионира Београда. Интересовање публике и узбуђење међу такмичарима достигли су врхунац кад је укључен телевизијски пренос. Од 1826 пријављених на завршном концерту певало је 16 најбољих. После краћег већања жири у саставу: Ђурђевка Чакаревић, оперска првакиња, композитори Срђан Барић и Божидар Станчић, Арнолд Влак, репуб. инспектор за музичко васпитање и Јулијана Анастасијевић, доцент Музичке академије, доделили су једну „ЗЛАТНУ СИРЕНУ 71“ и две СРЕБРНЕ СИРЕНЕ 71“.

ДВЕ »СРЕБРНЕ СИРЕНЕ 71«

ВЛАДИМИР НОВАКОВИЋ, ученик VI разреда из Новог Сада, песма „Црни кос“, музички педагог Љубица Черевик, добитник „Сребрне сирене 71“.

СНЕЖАНА ВАСИЋ, ученица VI разреда из Београда, песма из Данске „Диван је Копенхаген“, музички педагог Миловоје Јовановић, добитник „Сребрне сирене 71“.

БИЉАНА ЋИРИЋ, ученица V разреда из Земун, песма из Данске „Сан“ музички педагог Мира Јакшић.

ПЕТАР ЖЕБЕЉАН, ученик VII разреда из Београда, добитник „Златне сирене 70“.

ХРИСТИНА ЦВЕТКОВИЋ (12) VI разр. из Зајечара, песма „Касна јесен“ музички педагог Љубица Илић.

ТЕУТА ХАЦИЈА (10) III разр. из Приштине, песма „Знаци“ музички педагог Добривоје Бакић.

СВЕТЛАНА ПЕТРОВИЋ (10) IV разр. из Београда, песма из Аустрије „Хајде да играмо“ музички педагог Аца Живановић.

ЉИЉАНА ЋУРАН (12) VI разр. Земун, песма из Данске „Сан“ музички педагог Мира Јакшић.

РАДМИЛА РАДУЛОВИЋ (12) VI разр. из Новог Београда, песма „Ах, што волим“.

МИЛАН ВИТАС (11) V разр. из Београда, песма „Ракета за Месец“, музички педагог Невенка Јовановић.

ТАТЈАНА КОЛЕСАР (9) II разр. из Петроварадина, песма „Певач“ музички педагог Тихомир Тапавица.

ЈАСМИНА ВУЧУРОВИЋ (8) II разр. из Београда, песма „Лепоте пролећа“.

МАРИНА ПАВЛОВИЋ (10) III разр. из Ниша, песма „Моја лутка“ музички педагог Милорад Вељковић.

МИЛА МИЛИВОЈЕВИЋ (9) III разр. из Лознице, песма „Врабац“ музички педагог Зорица Анђелковић.

ЕМИЛИЈА ТЕРЕК (12) VI разр. из Новог Сада, песма „Ружица у гају“, прошлогодишњи добитник „Сребрне сирене“.

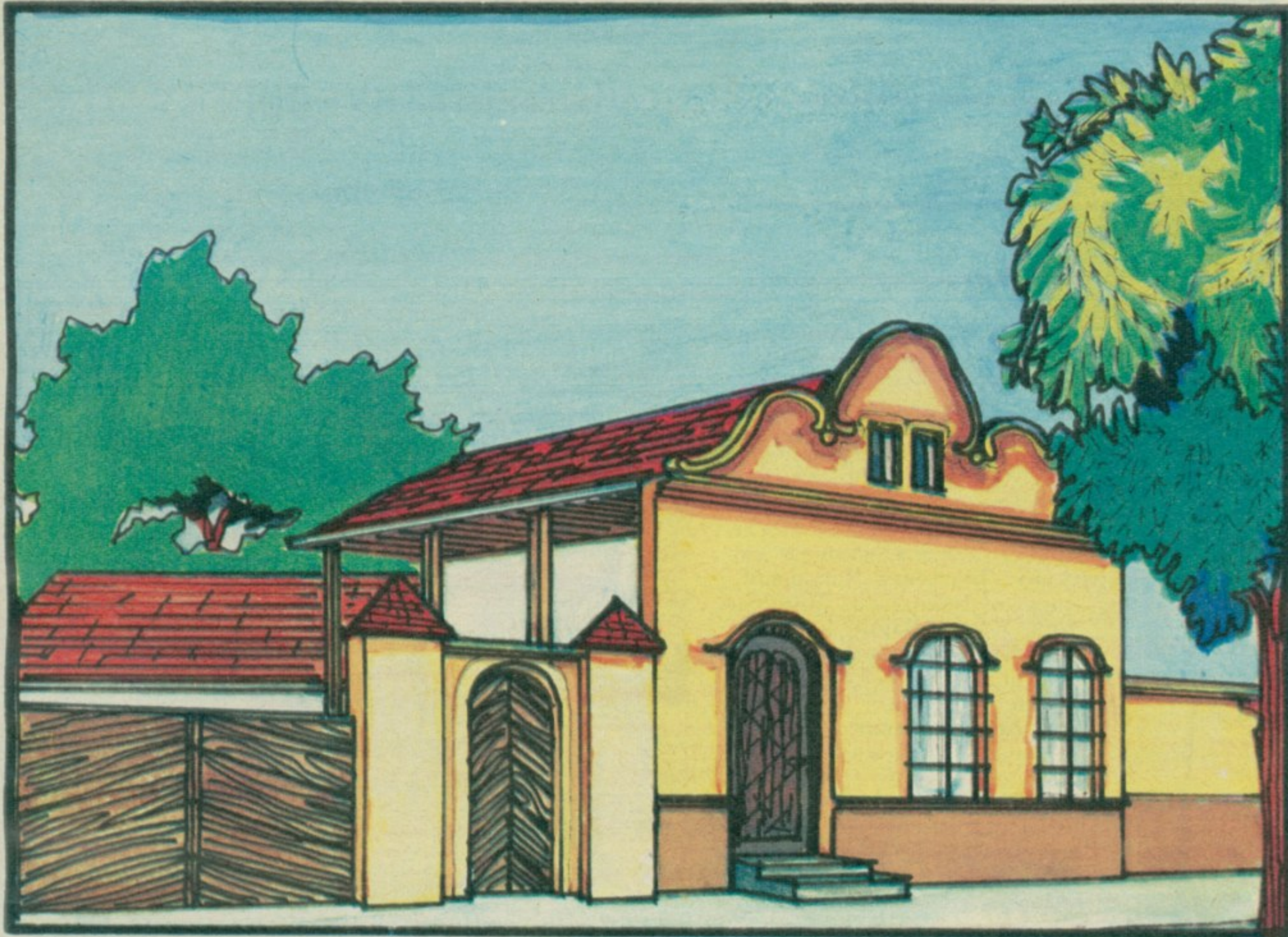

ГОРАН ЦРНОГОРАЦ (7) I разр. из Суботице (најмлађи учесник овогодишњег такмичења), песма „Магаренце“ музички педагог Војнић-Хајдук Каролина.

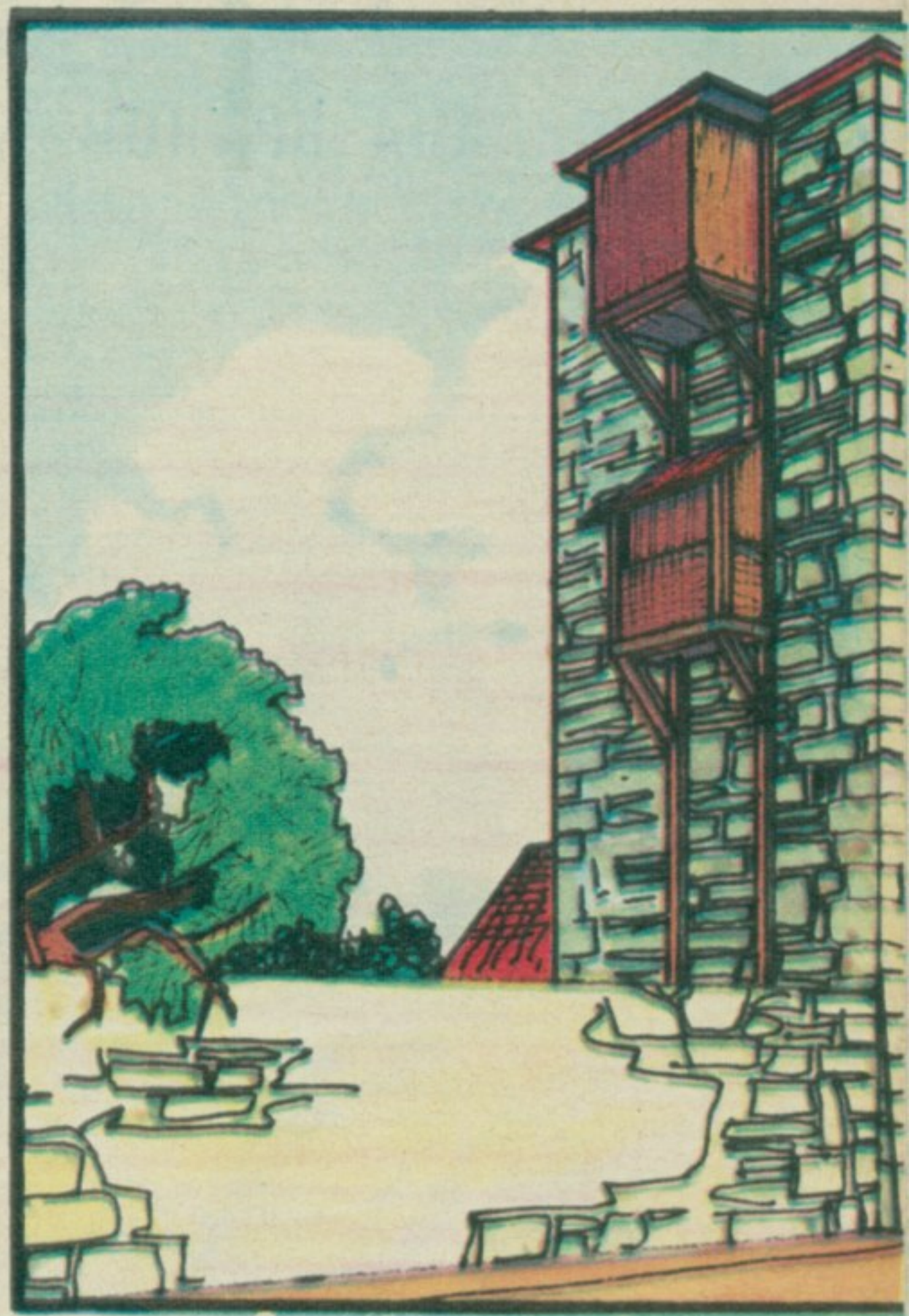
МАРИЦА ЛУКИЋ (9) III разр. из Аранђеловца, песма из Италије „Хоп-хоп“ музички педагог Алојз Хочева.

ЛЕПЕ КУЋЕ I

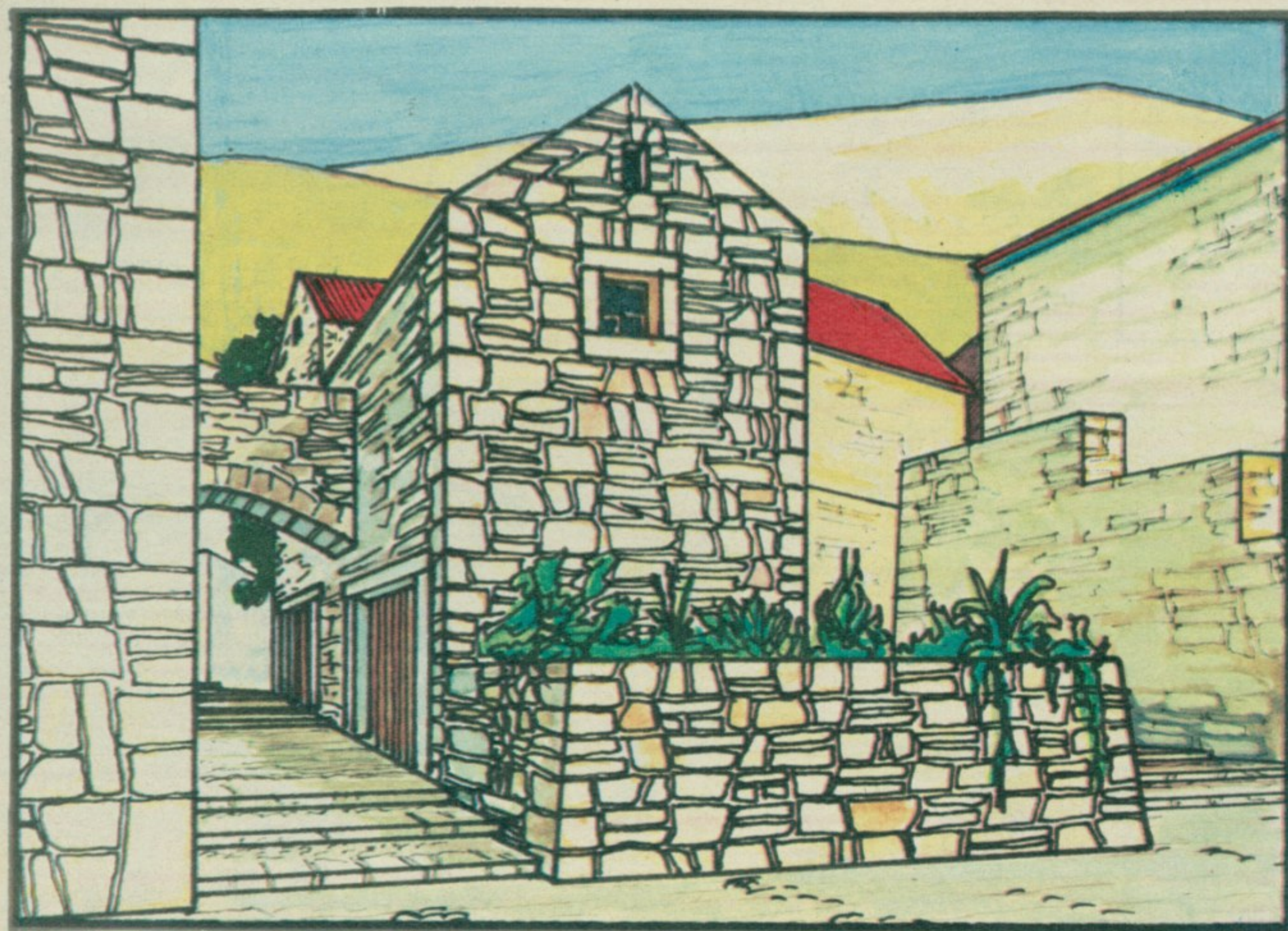
7

БАЧКА — Војвођанска села грађена су под утицајем Аустро-Угарске ушорено (збијено) тако да се кућа протеже у дубину, ужим делом према улици. Собе се нижу по дужини. Кроз задња врата дворишта излази се на њиву.

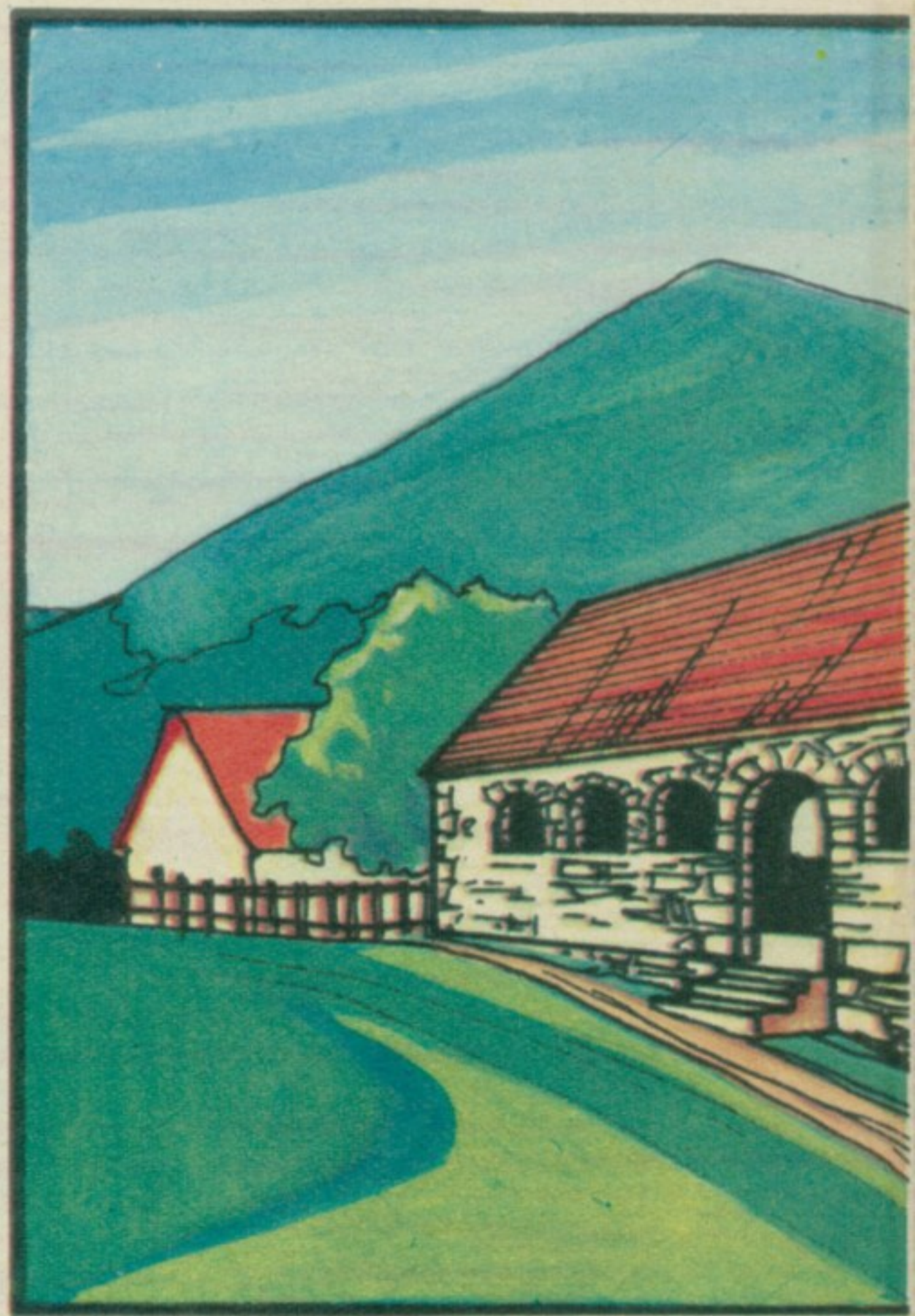
8

КОСОВО — Кућа — тврђава с малим прозорима и пушкарницама за одбрану од

10

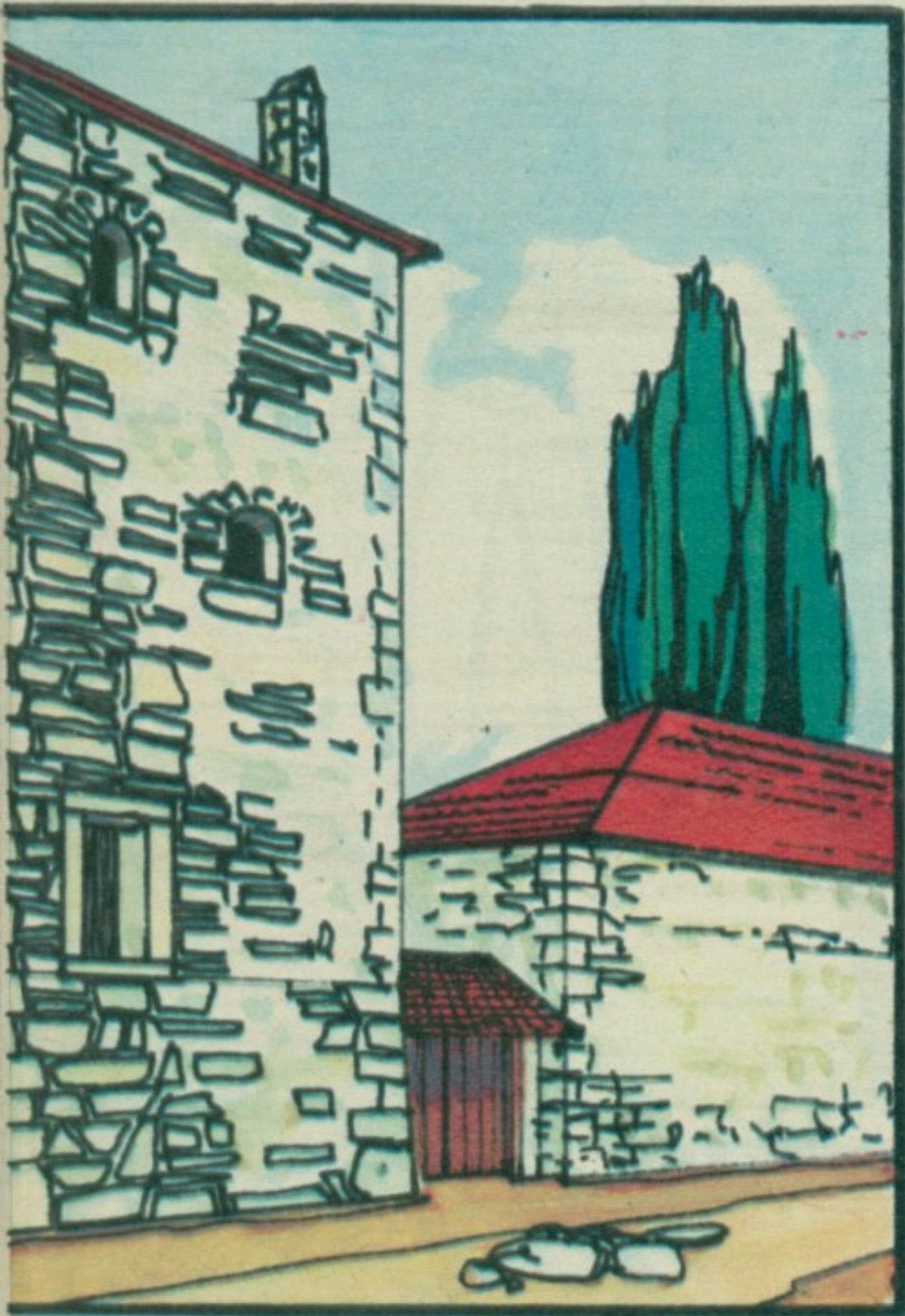
ЦРНА ГОРА — На Црногорском приморју притиснутом планинама у залеђу простор је толико ограничен да су куће редовно на спрат а терасе служе уместо дворишта. Материјал је камен а благо нагнут кров од сивкастог шкриљца

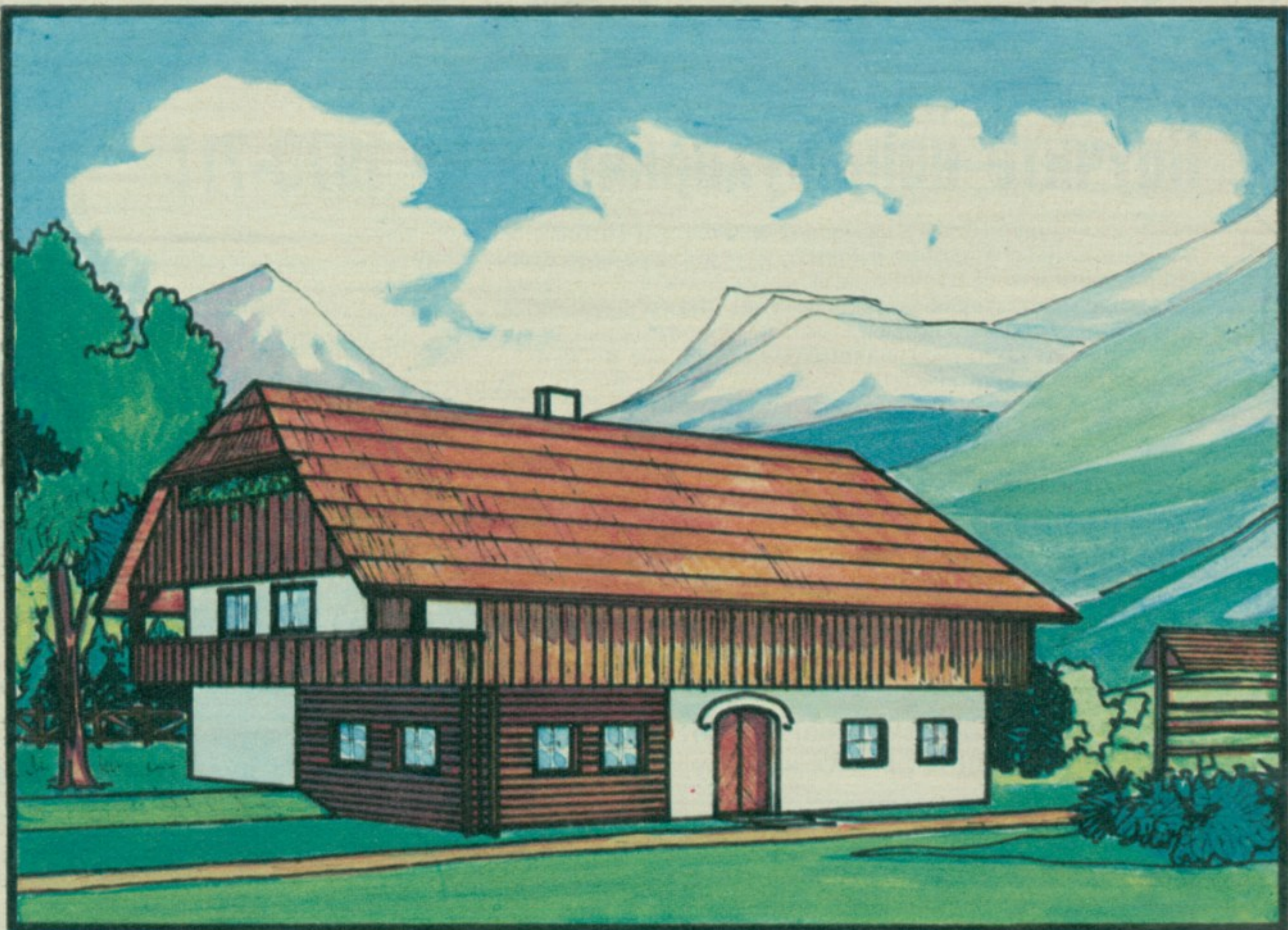
11

СЛАВОНИЈА — Веома је занимљива славонска кућа са планине Папук. Саграђена

НАШИХ КРАЈЕВА

непријатеља. Начињена је од камена, непробојна за метак и незапаљива, са степекицама које се према потреби увлаче.

9

ГОРЕЊСКО — У алпском подручју Словеније кућа је од дрвета и камена, стрмог крова, због снега, у чијем се тавану чува летина, заштићена од хладних оштрих зима. Галерија (балкон) на спрату украшена је резбаријама.

је од камена с дугачким сеновитим тремом где се борави лети и који има изванредне масивне лучне отворе.

12

ЦРНА ГОРА — Поред брвнаре која је типична за шумовити део Црне Горе, у њеним кршевитим крајевима зида се кућа од камена јер дрвета нема. Висок подрум добија се коришћењем нагиба терена и у њему борави стока.

КРАЈ

ЗАБАВНИКОВА ШКОЛА ИГРАЊА

ДИРЛАДА

Научите најпопуларнију игру 1970-71!

Ову модерну игру измислио је Француз Питер Леласе. Боравећи у малом рибарском насељу Миконос у Грчкој чуо је од рибара стару песму ловаца на сунђере, једноставну и веселу. Мелодија му се допала и он је уз њу измислио и игру, која је такође једноставна и лако се учи. Много ћете брже научити кораке ове игре уз музику. Плочу са „Дирладом“ коју пева познати грчки певач Дионисис Савопулос можете купити у нашим продавницама по цени од 10,30 динара. Ако више волите Ђорђа Марјановића, његову плочу са песмом „Дирлада“ можете набавити по цени од 9,30 динара. „БЕОГРАД 202“, за све који немају ову плочу, или док је не набаве, емитоваће композицију „Дирлада“: суботом, недељом и понедељком два пута у току дана од 9,30 и 16,30 часова. Слушајте ову музику и научите да играте!

А На такт музике покрећи руке поред тела једном десно, једном лево, као при веслању. У исто време ноге померај лево-десно не дижући их са пода (као кад се деца играју ходајући у страну) али у супротну страну од руку (сл. А).

Б Затим, поново имитирај веслача тако што помераш руке у страну као на слици Б, а ноге клизајући у страну опет супротно од руку.

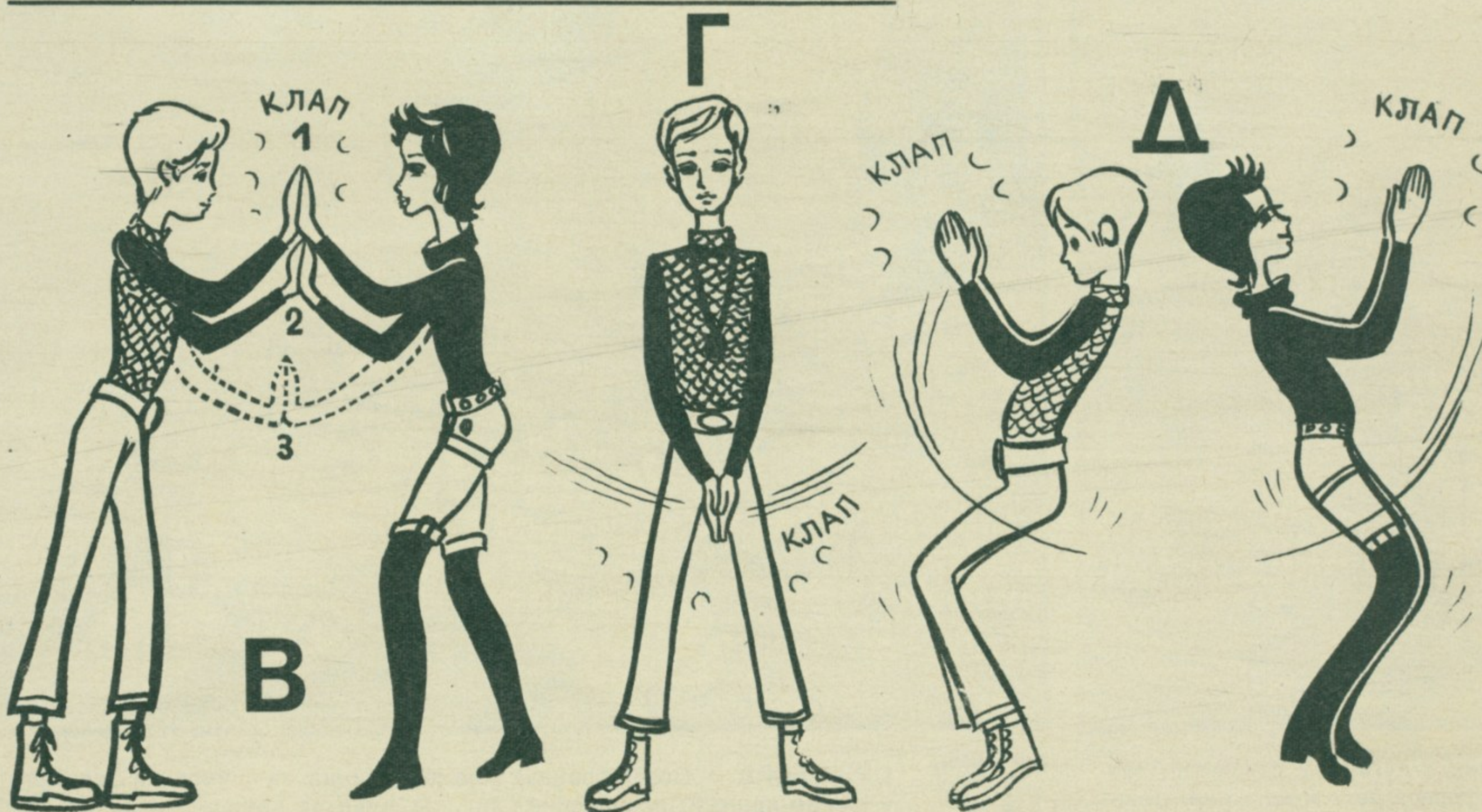
В Ударајте длановима о дланове партнера (сл. В) прво обема шакама (положај 1), а затим само по једном руком наизменично исто као у дечијој игри (сл. В положај 2 и 3)

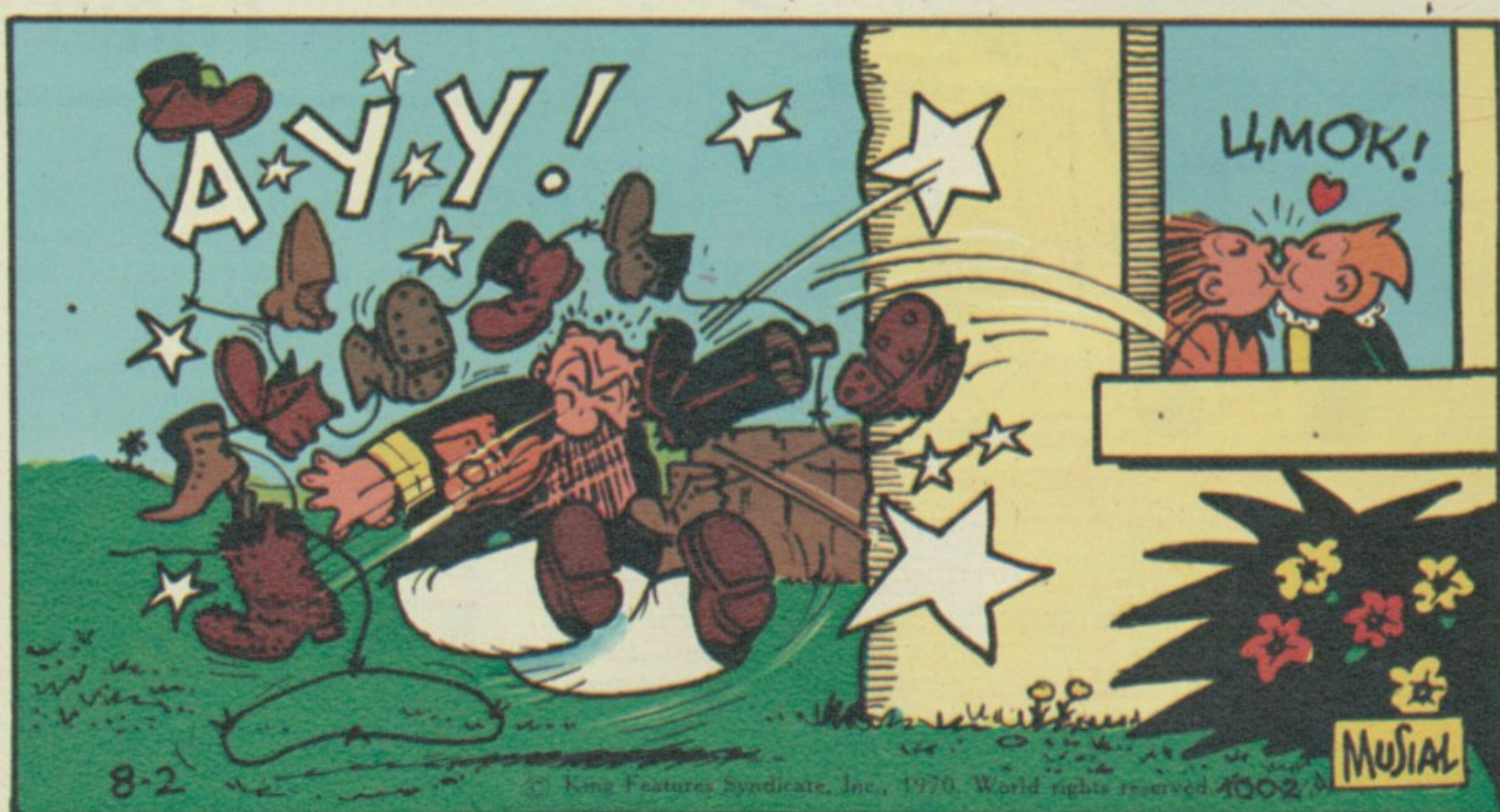
Г Опуштеним рукама, као на слици Г, ударите три пута дланом о длан, а затим се леђима окрените партнеру и рукама које клизе уз тело ударите сваки пут дланом о длан као на слици Д.

Све покрете поновите више пута.

Основни корак у „дирлади“ исти је као кад деца ходају у страну

ВЕЗАН ПОД КРЕВЕТОМ

Пре пет година ишао сам у шести разред и на полугодишту сам показао vrlo слаб успех.

Отац ми је везао руке за ногу од кревета, а затим је мама ушла у собу с његовим каншем.

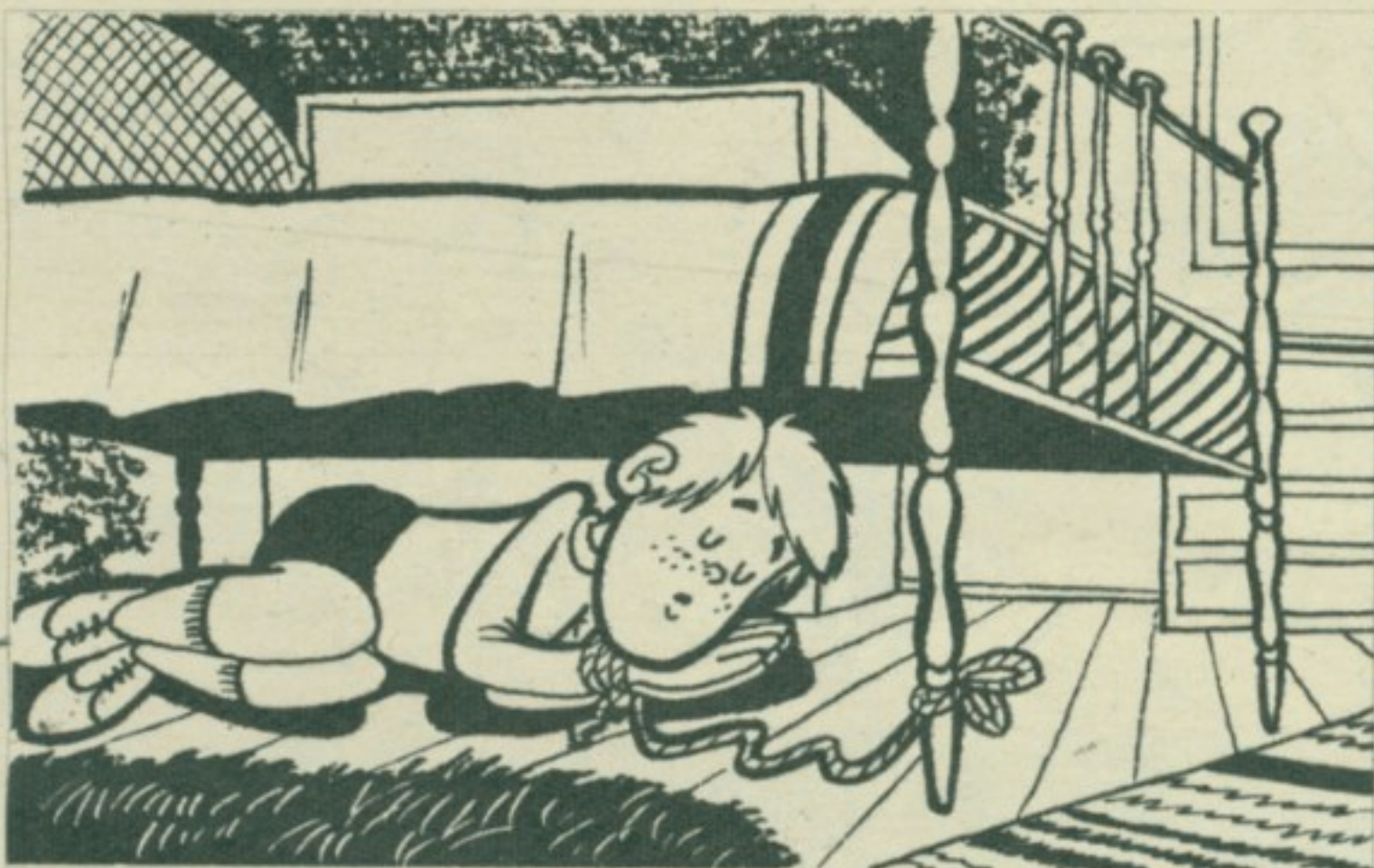
Кад сам обећао да ћу поправити слабе оцене, моја леђа и ноге већ су изгледа-

ли жалосно. Руке и да не спомињем.

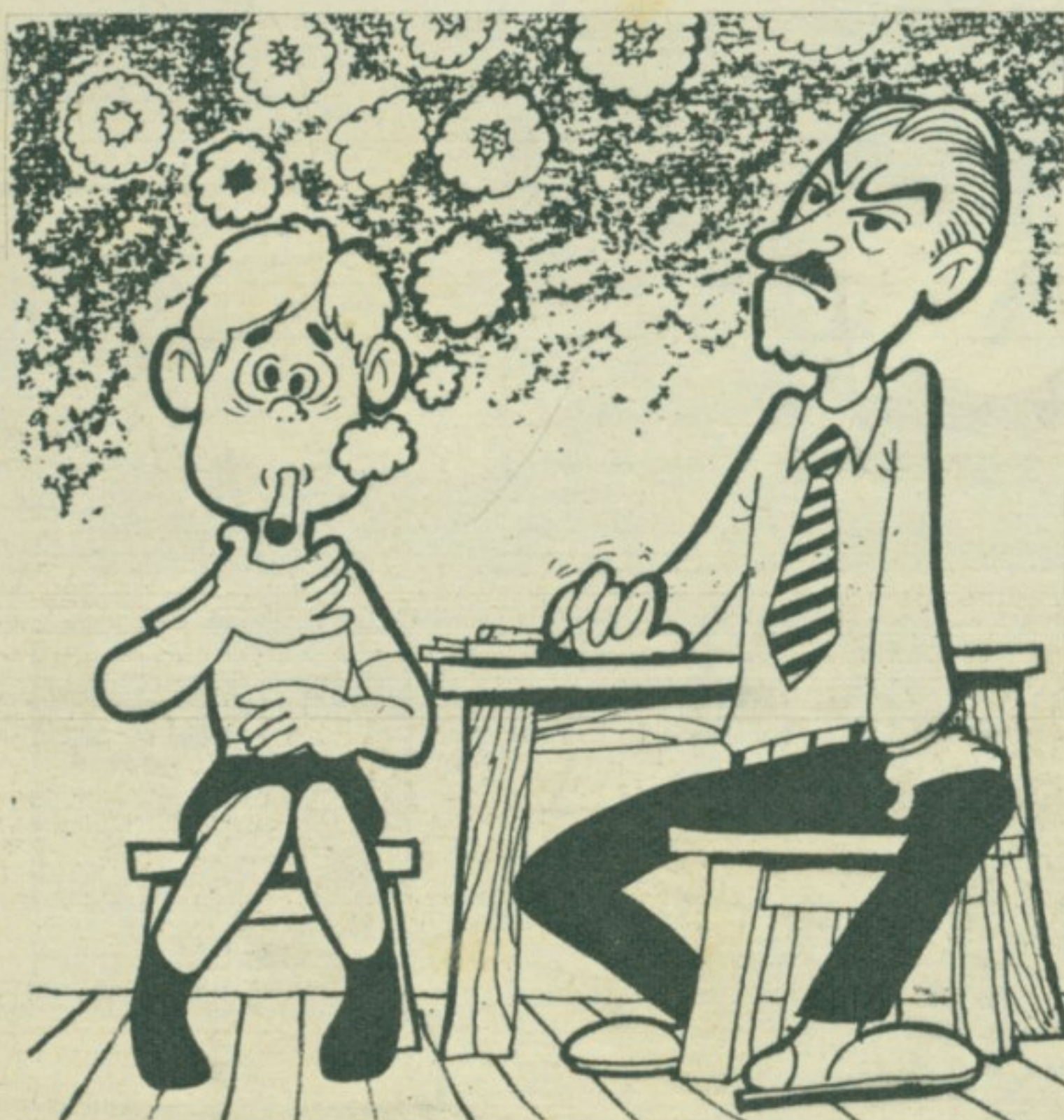
Остао сам везаних руку, али сам успео да се завучем под кревет где сам заспао.

Казна ми је остала као поука до данас. Не баш сасвим, али углавном.

МИЛАН ЈОСИЋ,
Новосадска 13,
Зрењанин
Хонорар: 35 н. д.

ОДУЧАВАЊЕ ОД ПУШЕЊА

Украо сам цигарету од оца, отишао у башту и запалио је. Већ први дим натерао ме је на кашаљ. Отац ме је чуо и пошао да види зашто се давим. Кад ме је затекао са цигаретом у руци, веома се наљутио. Није ме ни тукао

ни прдио. Само је рекао:

— Пресесиће ти пушење!

Увео ме је у кућу и дао ми запаљену цигарету. Пушио сам и кашљао. Већ ми је свега било доста, али отац је био неумољив. Натерао ме је да попушим и другу цигарету.

КАКО ВАС

ЧИТАОЦИ ПОВЕРАВАЈУ »ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ« СВОЈА СТРАДАЊА У ЋАЧКОМ ДОБУ. ПОШТО ЋЕ ОБИЧАЈ ДА СЕ МЛАДИ КАЖЊАВАЈУ ИЗУМРЕТИ (???), ОВО МОЖЕ БИТИ И ДОКУМЕНАТ ЗА ИСТОРИЈУ.

АХ! МОЈА БУЈНА КОСА!

Много сам волео да носим дугу косу и отац ми то није бранио. Али једног дана сазнао је за јединицу из биологије.

За казну ошишао ме је до главе! Маказе су просто слистиле моју бујну косу. Тужно сам гледао црне чупе које су лежале на поду.

Глава ми је била глатка као стакло. Кад сам изашао напоље, навукао сам качкет до ушију иако је био сунчан мајски дан. Али, качкет

није могао да сакрије моју „ћелу“.

Једва сам се усудио да одем у школу. Ја који сам увек важио за дечака са најдужом косом у одељењу, морао сам да се појавим овако ошишан!

Другови су ми „попили мозак“. „Вадио“ сам се да иде лето а с њим и врућина и да ми није пријатно да носим дугу косу. Можете мислити колико су ми веровали!

Од тада више нисам зарадио слабу оцену.

ВЛАДАН ЈАНКОВИЋ,
ученик VIII разреда
Николаја Гогоља 3,
Београд
Хонорар: 35 н. д.

РАНОРАНИЛАЦ

Отац је био у болници на операцији крајника и чим је изашао отишао је у школу да види моје оцене. Кад је дошао кући, мрко ме је погледао:

— Од сада ћеш устајати у 4 сата ујутро. Нећеш изла-

зити напоље а легаћеш у 8!

Навио сам будилник и кад је зазвонио у 4, хтео сам да га разбијем. Устао сам и почео полако да се облачим. Онако сањив, нисам ни приметио да сам џемпер навукао наопако. Спотичући се пошао сам према столу. Док сам учио, више пута сам падао у сан. Главом бих лупио у књигу и поново се будио.

То се понављало све док нисам поправио оцене.

Ово рано устајање било је ужасна казна.

МИЛЕТА МИНИЋ,
Живадина
Апостоловића 26/2
Трстеник
Хонорар: 40 н. д.

Једне вечери клизала сам се до бесвести иако сам добро знала да то не смем да чиним. Мама и тата стално су ми говорили да се обућа тако највише цепа и да они немају пара да ми купују ципеле сваке зиме.

БОСА

КАЖЊАВАЈУ?

НОЋ У САНДУКУ

Мајка ми је умрла кад сам имао три године, а отац се оженио другом женом. Била је окрутна према мени.

Једнога дана, кад отац и маћеха нису били код куће, позвао сам другове на слатко. За трен ока тегла са слатком од шљива била је испражњена.

Кад се маћеха вратила, спазила је на столу празну теглу. Севнула је очима као да хоће да ме стреља.

Донела је неки стари сандук с поклопцем, на његово дно наређала ситно и оштро камење и наредила ми:

— Свлачи се и улази унутра!

Нисам имао куд. Заплакао сам се али се она није сажалила. Дохватила ме је и угурала у сандук. Затим је спустила поклопац и ставила катанац.

Почео сам да плачем. Унутра је било загушљиво. Каменићи су ми се забадали у кожу.

Тек ујутро је отворио сандук.

ТОМИСЛАВ ПЕТРОВИЋ,
Габровачка река 16,
Ниш
Хонорар: 60 н. д.

ОПАСНО КЛЕЧАЊЕ

НА КЛИЗИ

Те вечери родитељи су се вратили раније и ухватили ме на делу. Отац ми је наредио да скинем чизме а затим и чарапе. Бетон на који сам ступила босом ногом прљо је хладноћом. А отац је, за казну, одредио да се три пута боса клизам по леду!

Кад сам стала на клизу, срце ми се следило. Мислила сам да ћу умрети. Мрзела сам у том тренутку оца из дубине душе и заклињала се да више нећу ни погледати клизавицу.

Али, све је прошло. Следеће зиме добила сам нове чизме јер су ове остале без ђонова.

ЛЕПОСАВА ПАВЛОВИЋ,
ученица
Радоја Домановића 7,
Шабач
Хонорар: 50 н. д.

Једном ме је због неких неспоразума отац казнио овако:

Накрунио је кукуруз и рекао ми да клекнем на зрнвље. Он је легао на кревет да чита новине. Дуго сам клечао. Колена су почела да ме боле, али нисам смео ни да се померим јер отац ме је с времена на време гледао. Пустео ме је да устанем тек кад је требало да идемо у кревет.

На коленима су ми остали

црвени трагови од кукуруза. Нисам спавао целе ноћи, толико ме је болело. У пола ноћи пробудио сам тату и маму и они су позвали лекара.

Лекар је рекао да ми је кукуруз померио кости из лежишта. Наместио ми је ногу и казао оцу да ме више тако не кажњава.

ДРАГАН ДЕЈАНОВСКИ,
ученик VIII разред
Стапарски пут 11,
Сомбор
Хонорар: 35 н. д.

НЕЗГОДНО ПИТАЊЕ

Године 1938. похађао сам четврти разред у селу Јакову. Као и сва деца са села, рано сам сазнао како живот настаје, то јест да је за стварање новог живота потребно двоје, мушко и женско и да децу не доносе роде већ да их рађају маме.

У то време, веронаука је била обавезан предмет, па се учило да је бог створио прве људе Адама и Еву који су имали три сина, Каина, Авеља и Сита, а женске деце нису имали. Ту ми нешто није било јасно, па сам запитао господина попу:

— Господине! Учимо да су први људи били Адам и Ева?

— Тако је, Живко, — погврдио је попа.

— Они су имали три сина Каина, Авеља и Сита?

— Одлично, Живко.

— Мени није јасно како се свет даље множио кад није било женске деце?

На ово питање господин попа је прво поцрвенео, па пришао мојој клупи, ухватио ме за ухо и довео до врата. На вратима ми је објаснио са два врућа шамара да је то божја воља и најзад викнуо:

— Марш напоље, разбојниче један, и да се више ниси појавио на мом часу!

Увређен због шамара и уплашен ишао сам кући и размишљао шта ће бити даље са мном. Убеђен да ће ме родитељи разумети, ис-

причао сам им цео случај и објаснио какво сам питање поставио господину попу. На моје изненађење, добио сам исти одговор да је то божија воља и да би све било уверљивије и код куће ме почастите батинама. Ту се заврши моја наука о веронауци.

ЖИВКО В. ДОБРИЋ,
мајор авијације
у пензији
Излетничка 6,
Кумодраж
Хонорар: 50 н. д.

П. С.

Основну школу похађао сам у Јакову па вас молим да хонорар пошаљете ученици Верици Јосимовић, осн. школа „Вожд Карађорђе“, Јаково код Земуна.

ЧИТАОЦИ!

КАКО ВАС КАЖЊАВАЈУ?

НАПИШИТЕ: како вас кажњавају родитељи, наставници, старија браћа и сестре и сви други који то могу. Тачно напиши како се случај догодио. Зашто си кажњен? Каква је казна из речена? Која врста казне је најтежа? итд. И старији читаоци могу да опишу како су кажњени док су били млађи али нека не забораве и време и место догађаја као и данашње занимање.

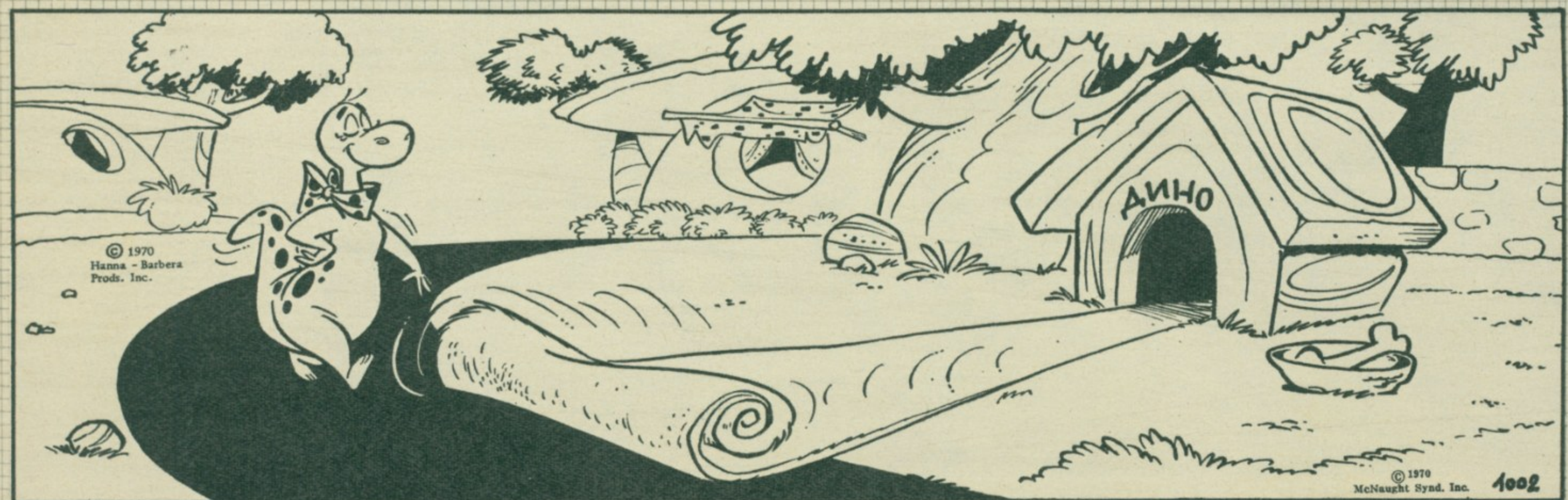
Најинтересантије примере ћемо објавити и награ-

дити. (На коверту напишите: **КАЗНЕ**).

Алато Еп Терибла

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

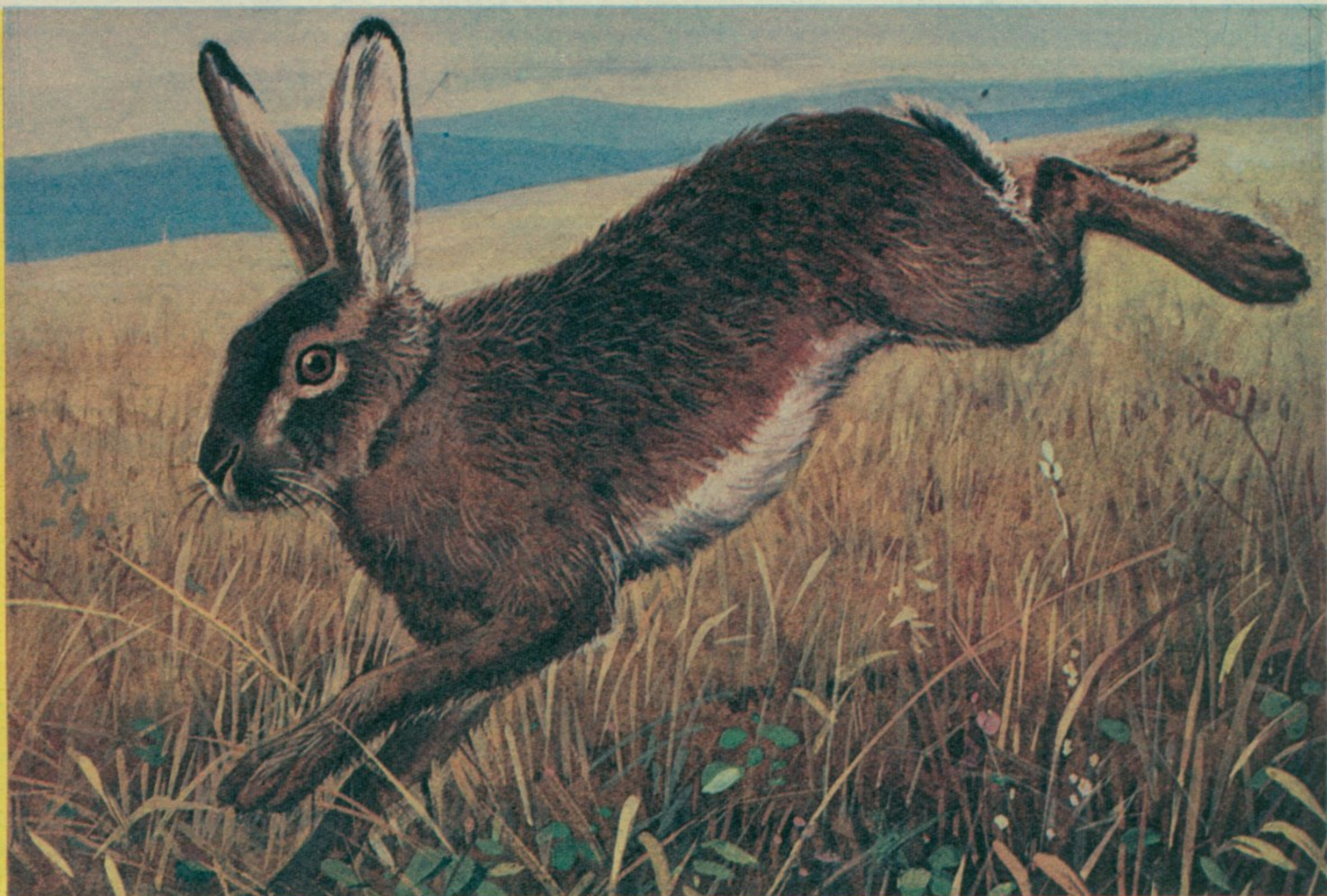
ПИТАЊЕ

24

ДА ЛИ ЗЕЦ
ТРЧИ БРЖЕ
УЗБРДО
ИЛИ НИЗБРДО?

65

ЗЕЦ — Један је од највећих плашљиваца међу животињама али га је природа, заузврат, обдарила необичном брзином и лукавошћу. Трчи брзо јер су му задње ноге дуже од предњих и може да уткне сваком непријатељу. Од чула код зеца је најбоље развијен слух што се може закључити и по великим ушима, док му је вид прилично слаб. Тешко се може измерити да ли је зец штетан или користан: уништава воћњаке и повртњаке а често гули и кору с дрвећа али му је месо укусно а крзно на цени. (Глодар).

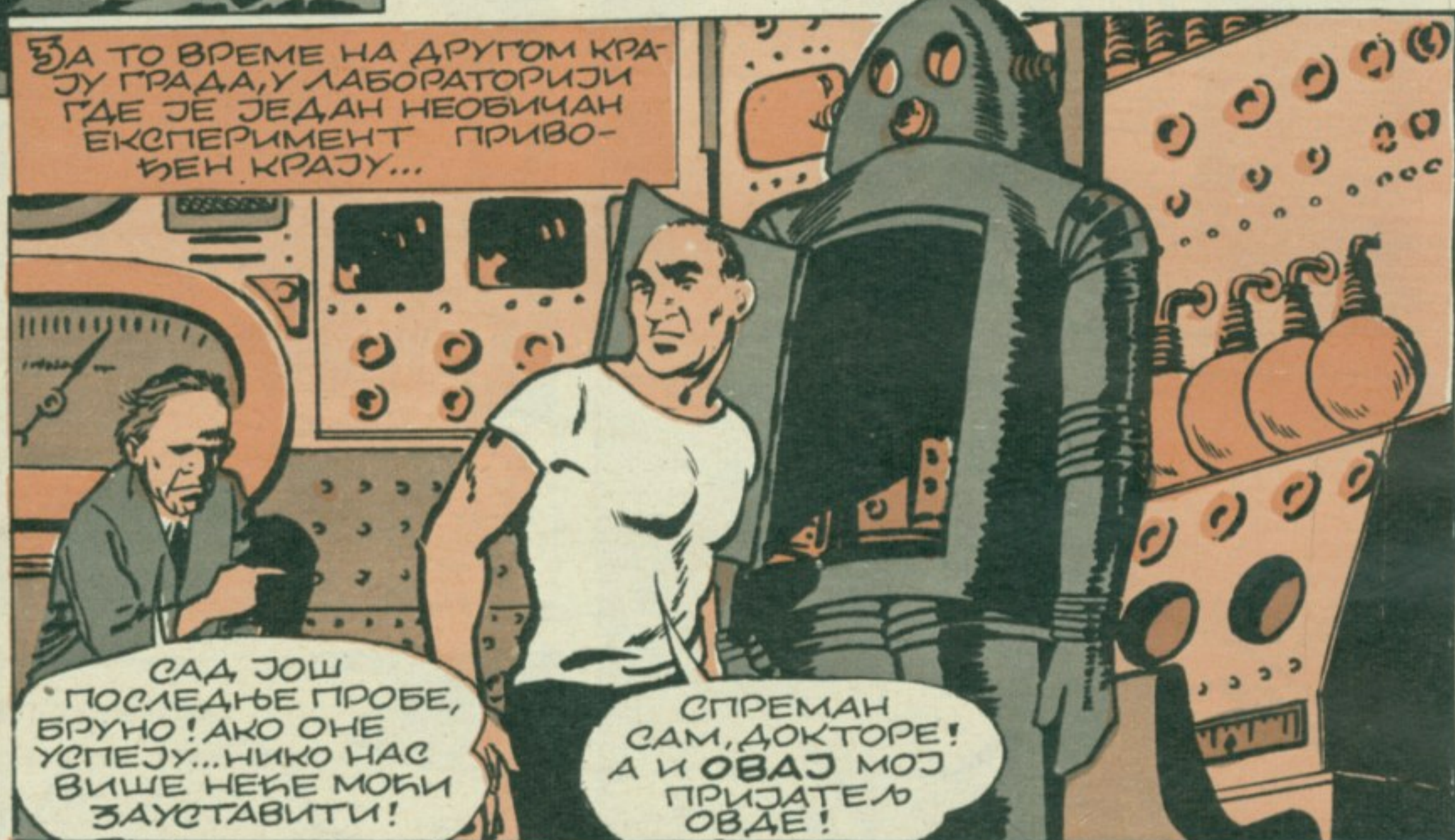
66

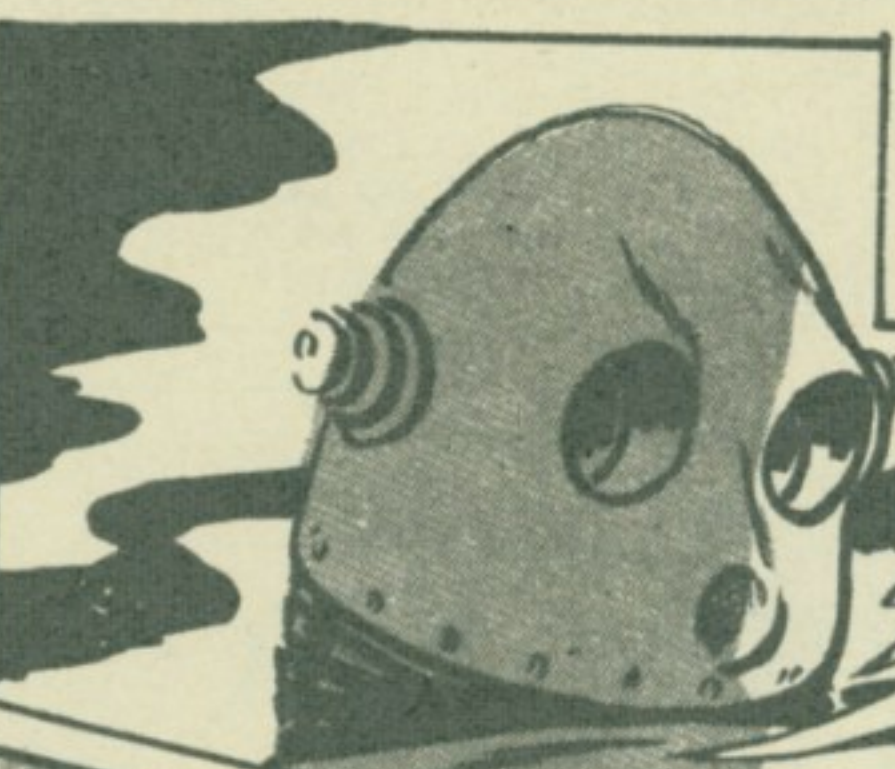
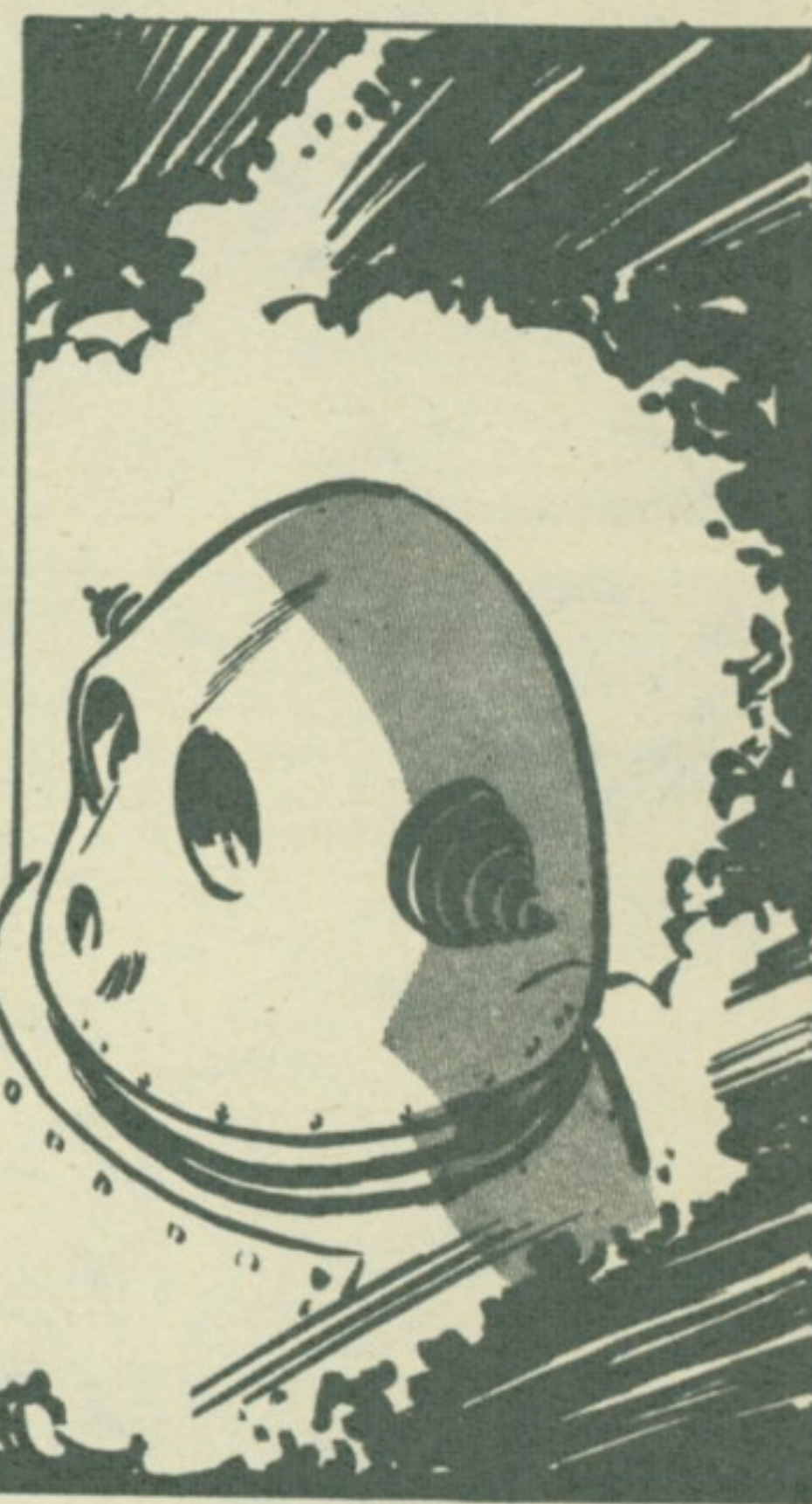
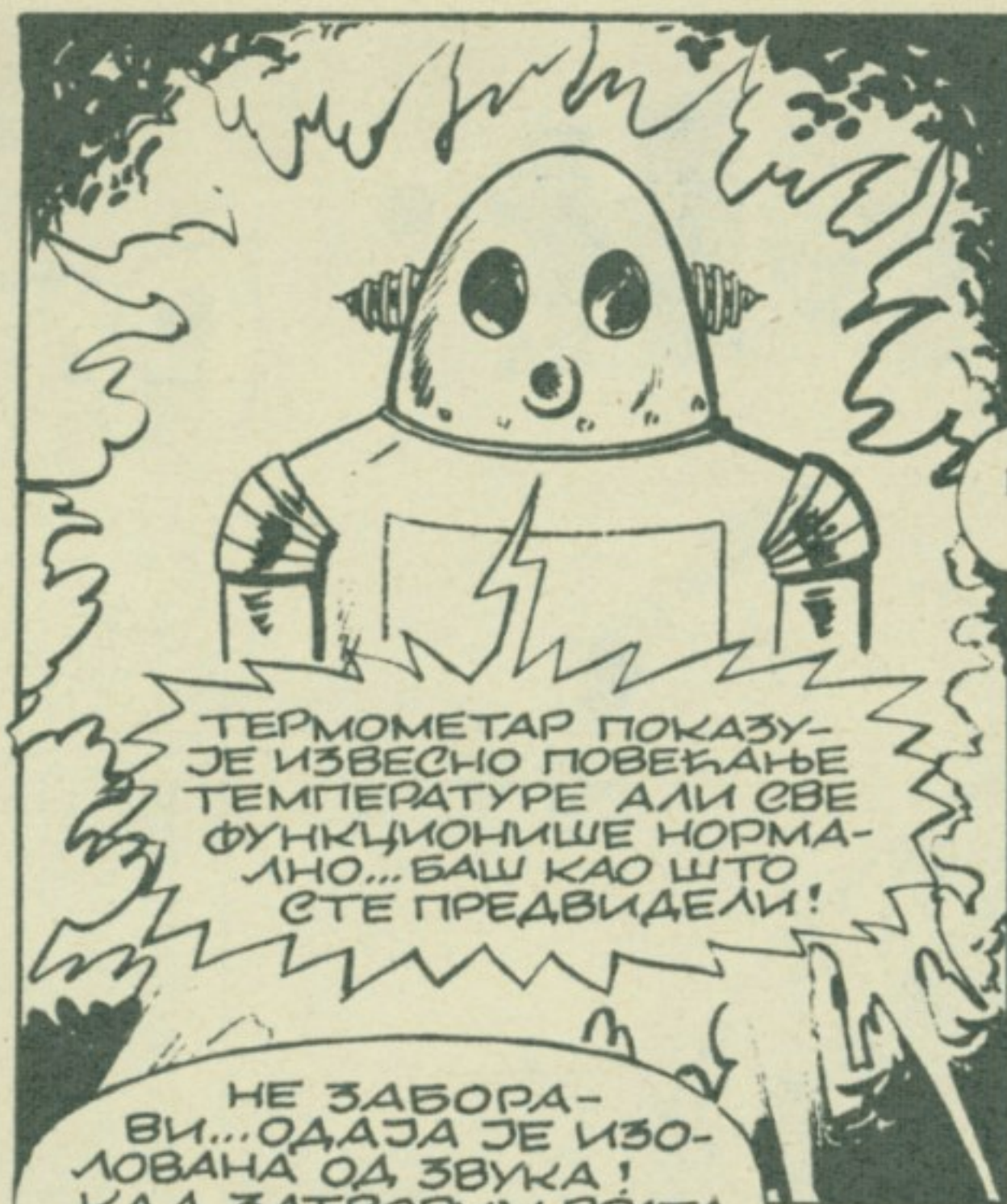
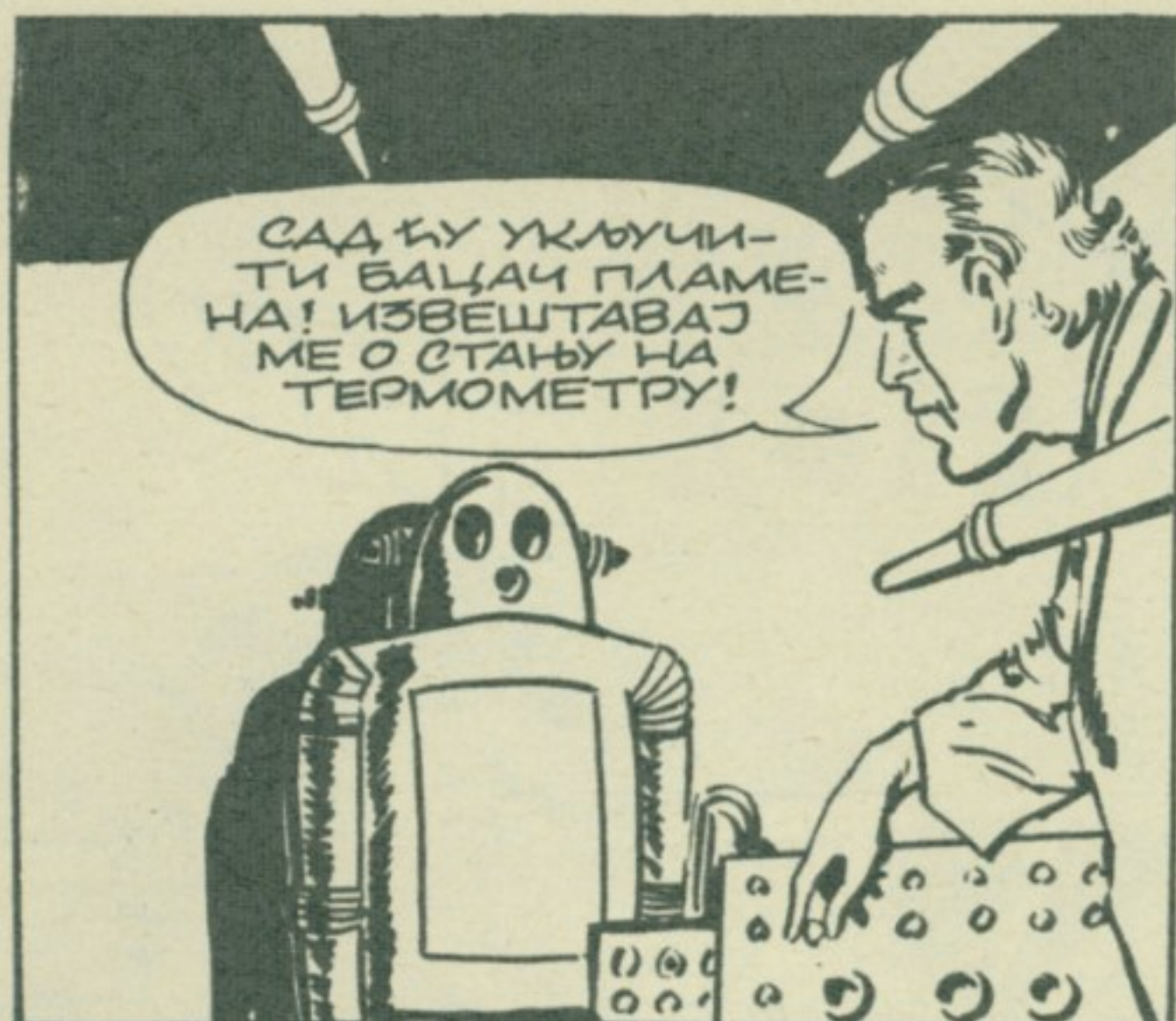
ПУХ — Има га више врста и спада у честе мале сисаре. Није дужи од петнаестак сантиметара од чега готово половина отпада на китњаст реп. Љубак је и човек га лако хвата и још лакше припитомљава; у многим земљама продају га у кавезима за птице. Храну тражи ноћу, док дању спава. Најрадије једе орахе, лешнике и жир а воли и сочне плодове, воће, пупољке дрвећа. Средином октобра повлачи се у склониште пуно залиха хране и спава све до пролећа. У зимски сан пада и кад је у кавезу. (Глодар).

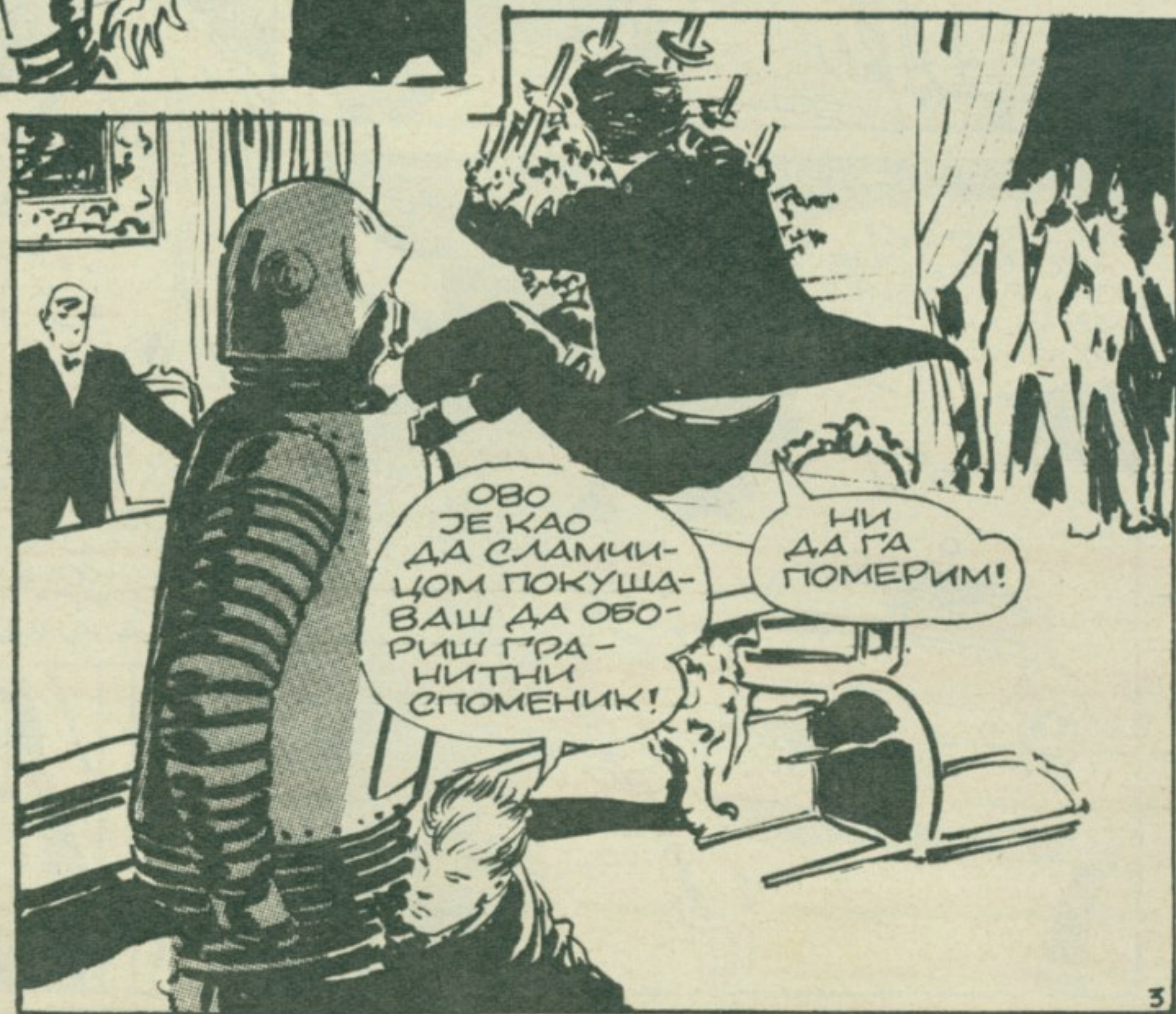
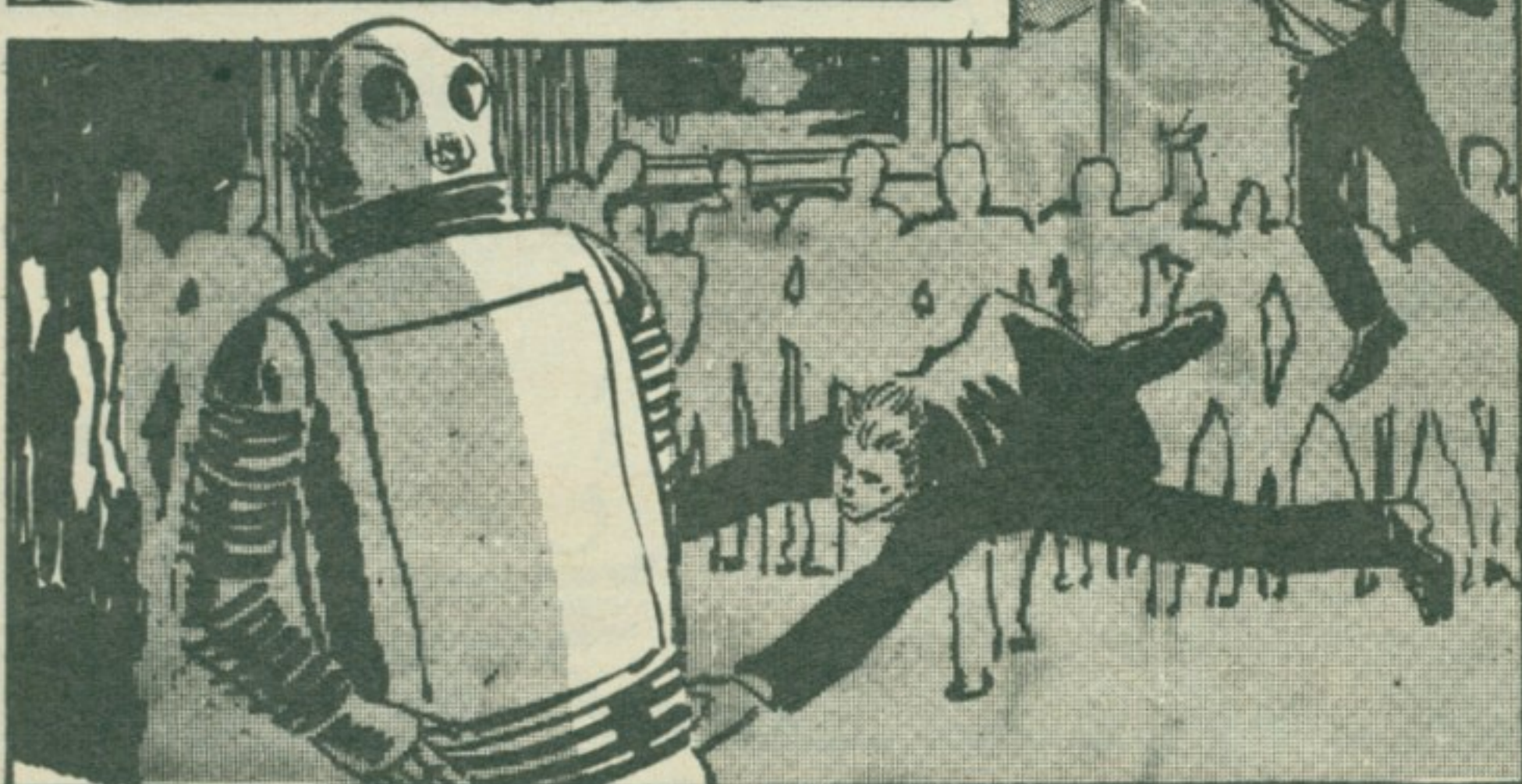
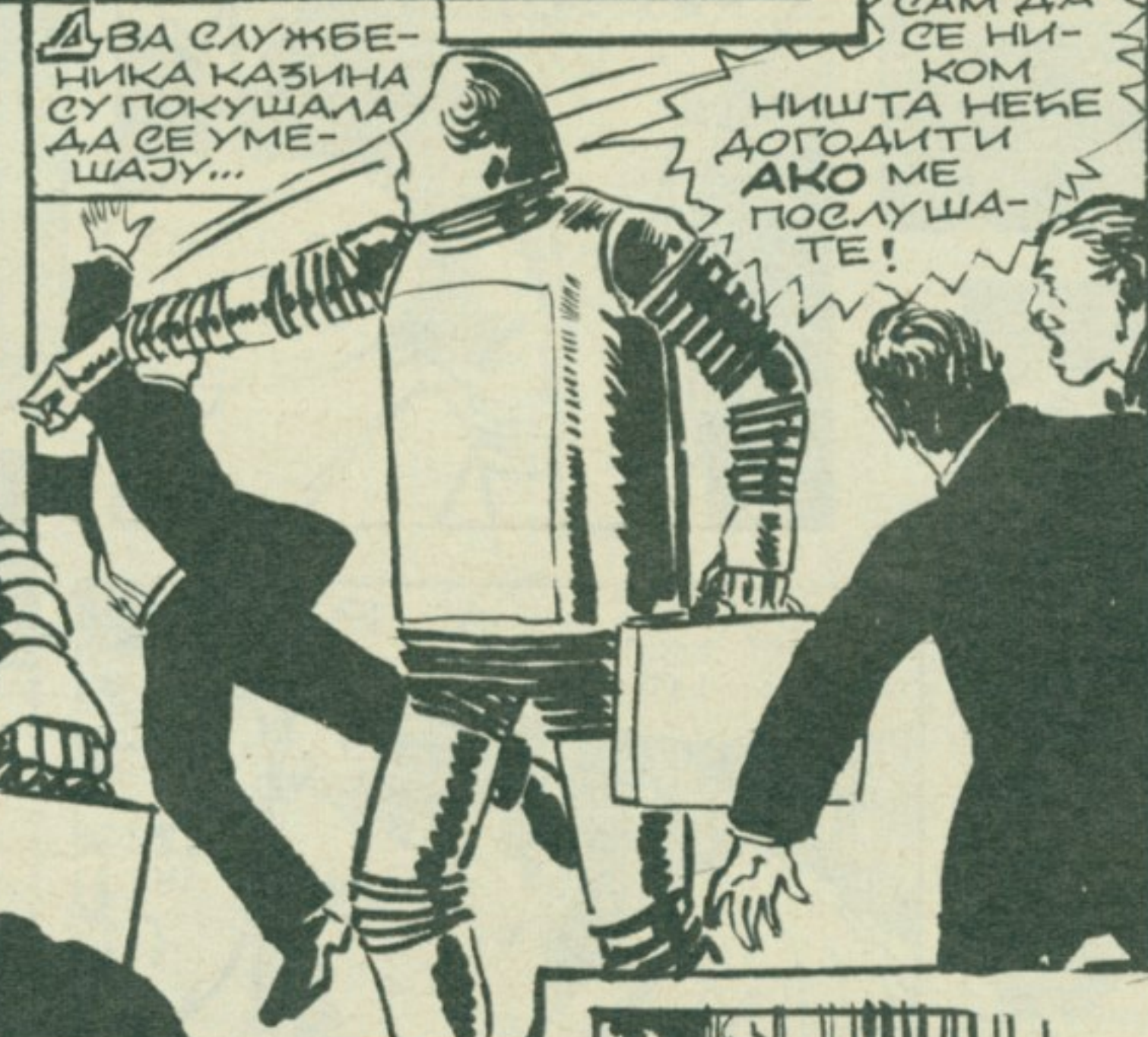

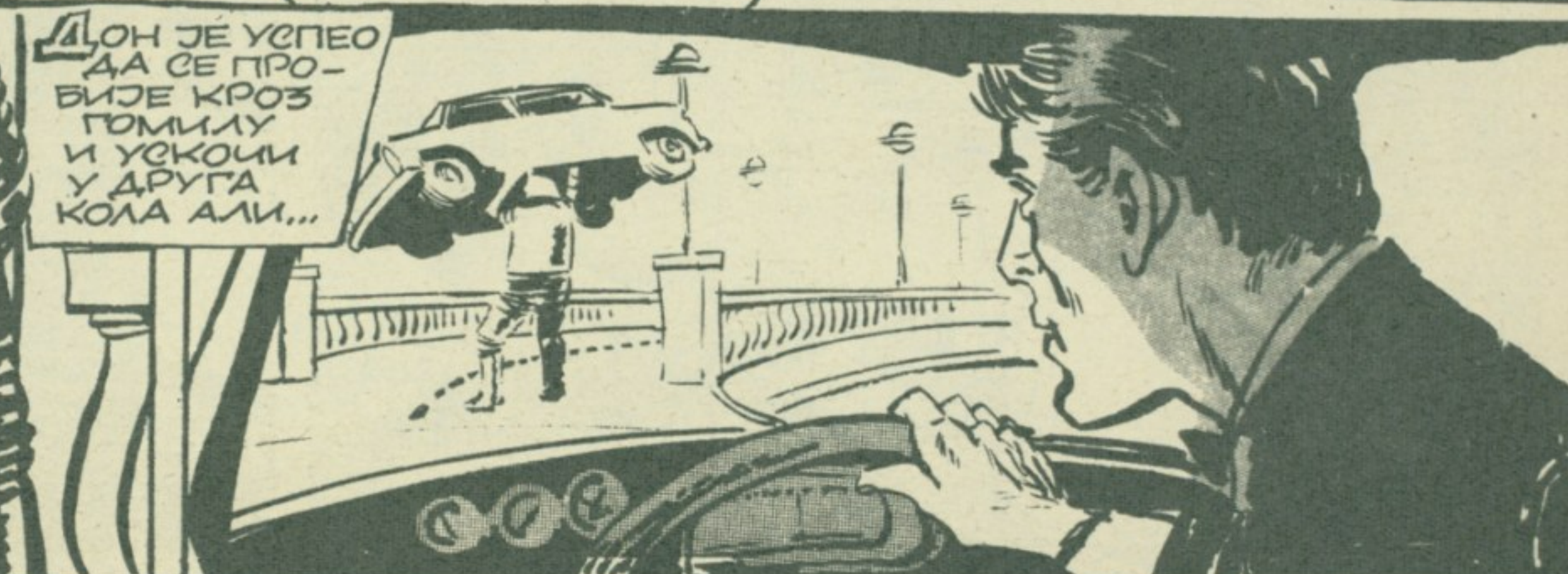
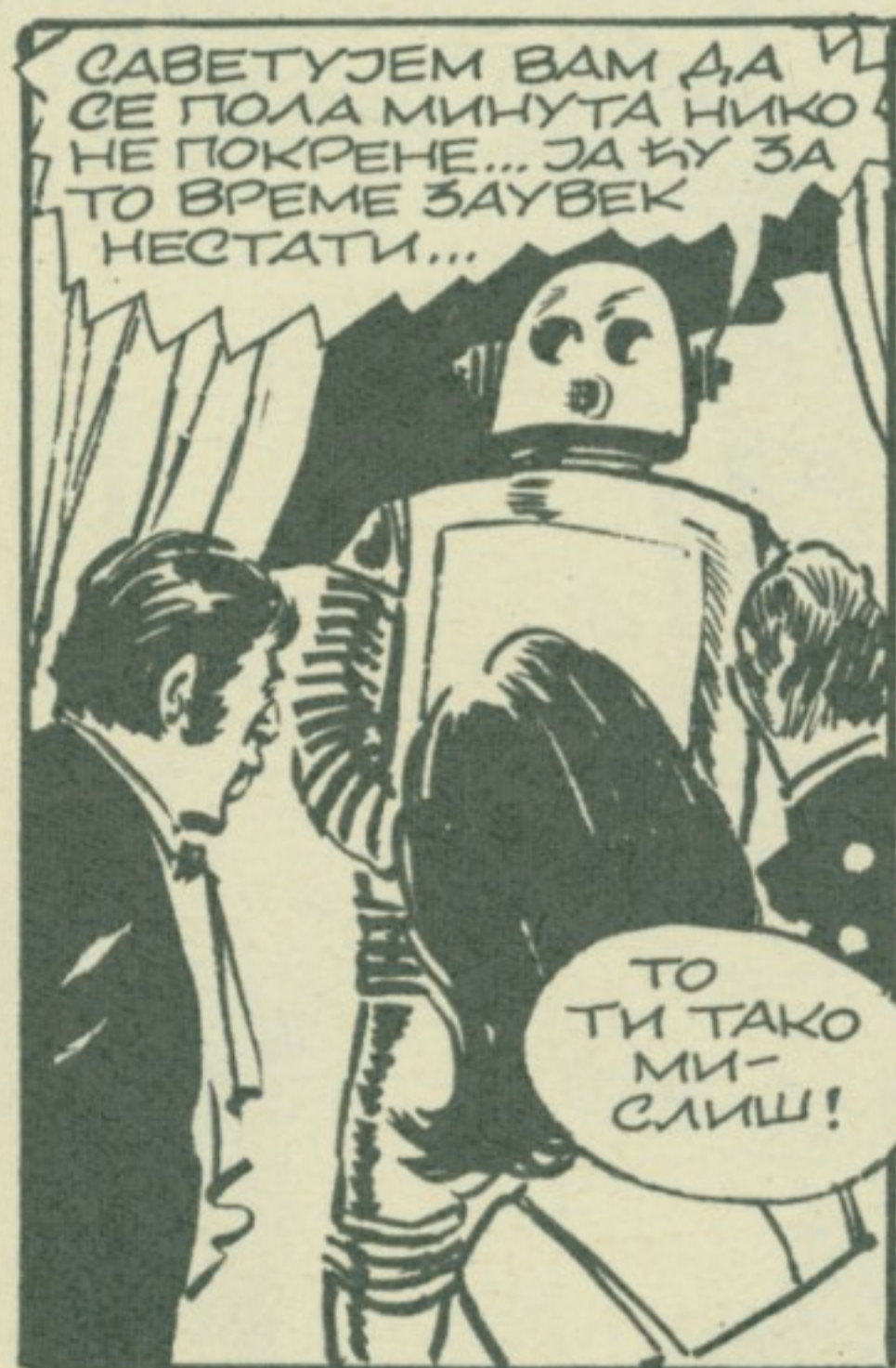
Наградни конкурс: Чувајте ову страну! Одговорите на крају серије на питање. Награде: Бицикл Пони експрес, транзистор, књиге итд.

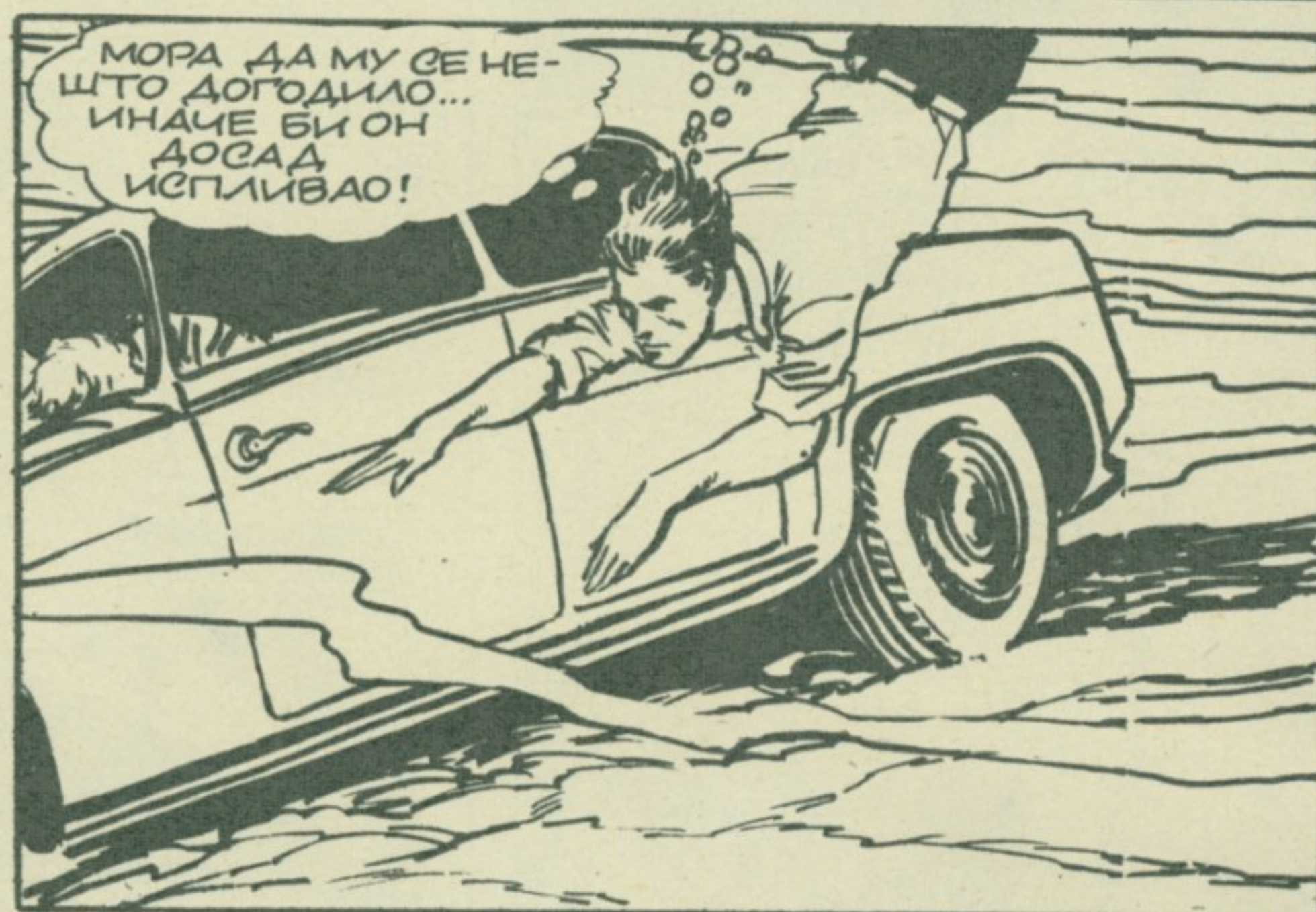
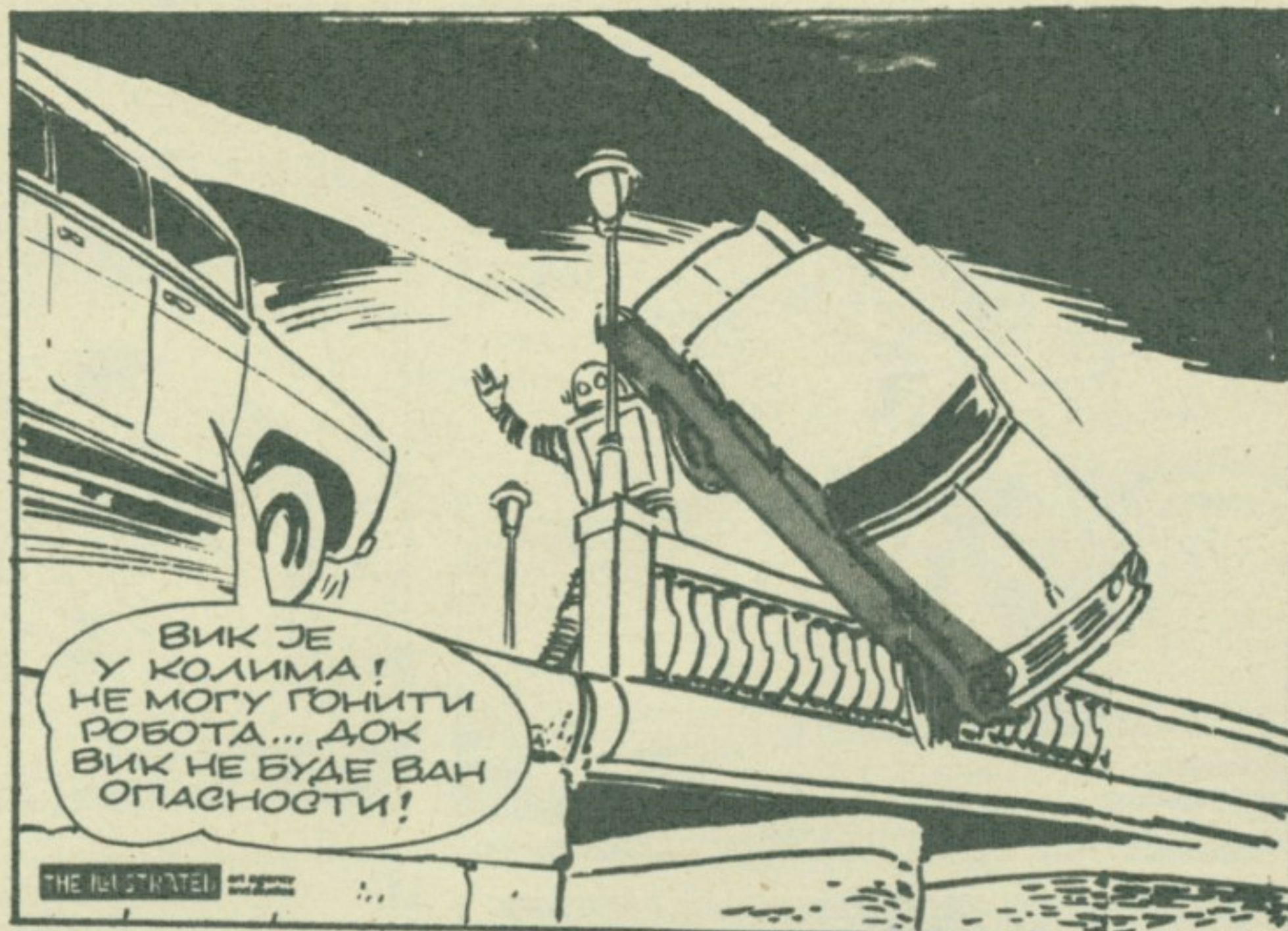
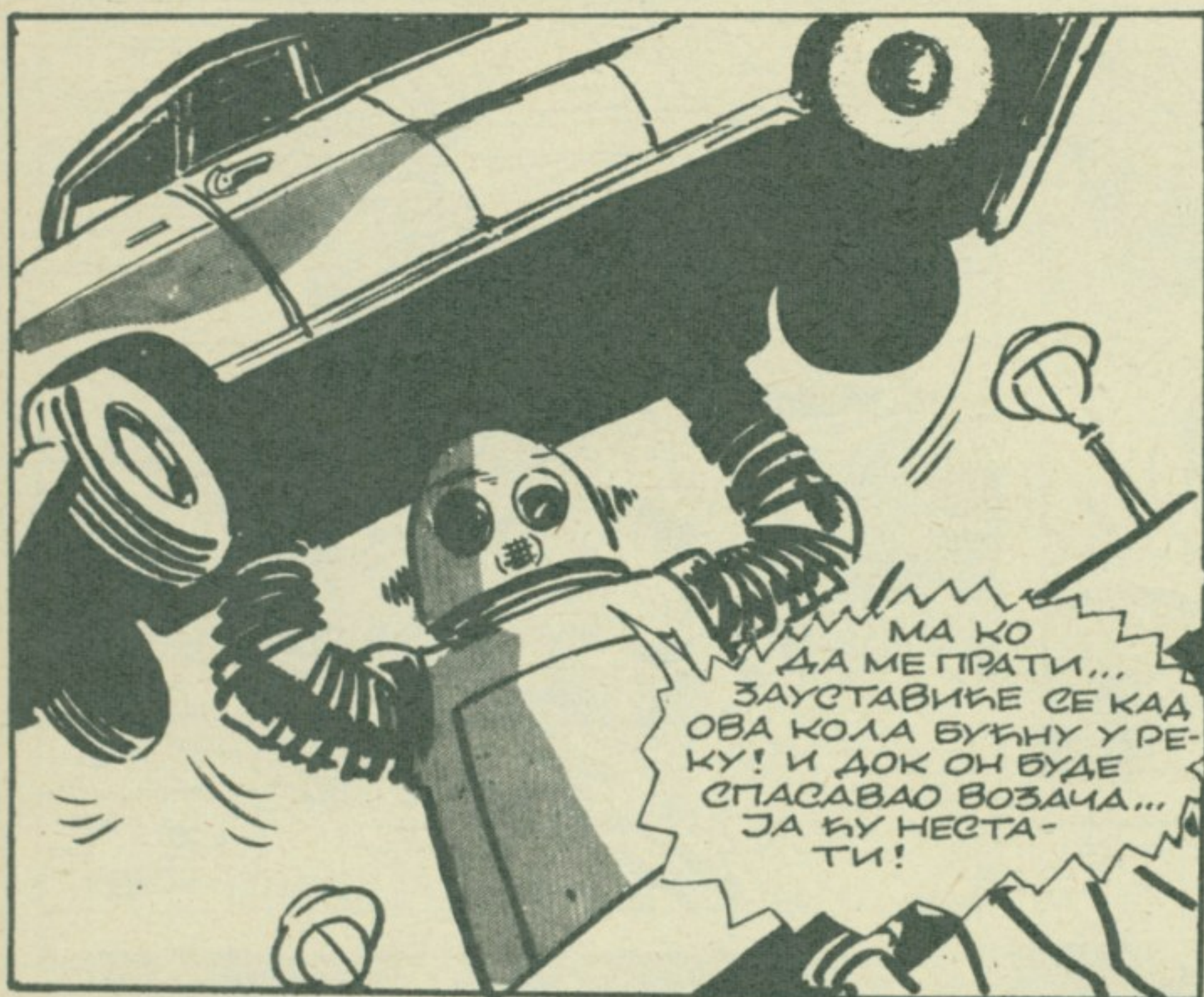
ПИТОН: РОБОТ РАЗБОЈНИК

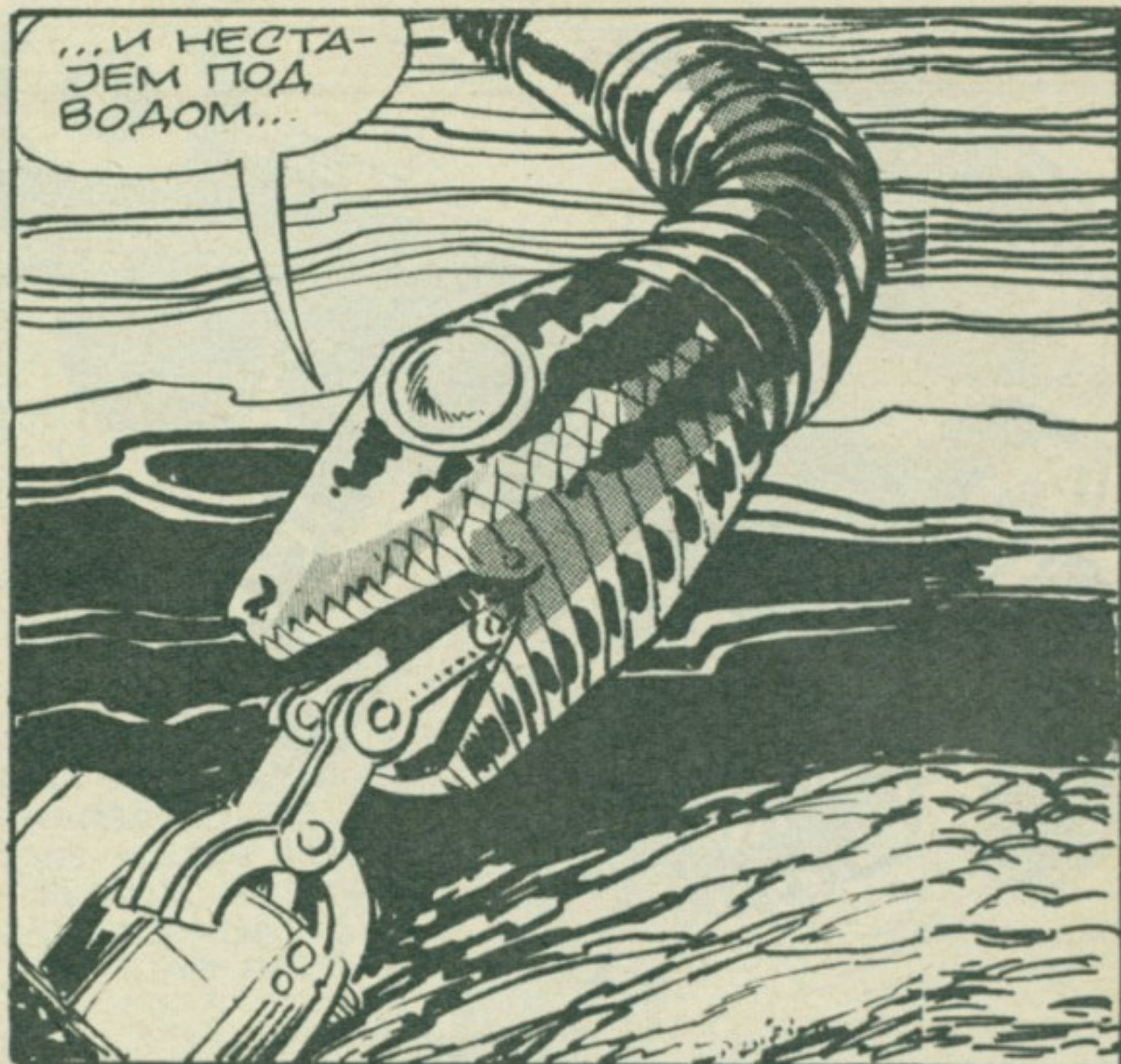

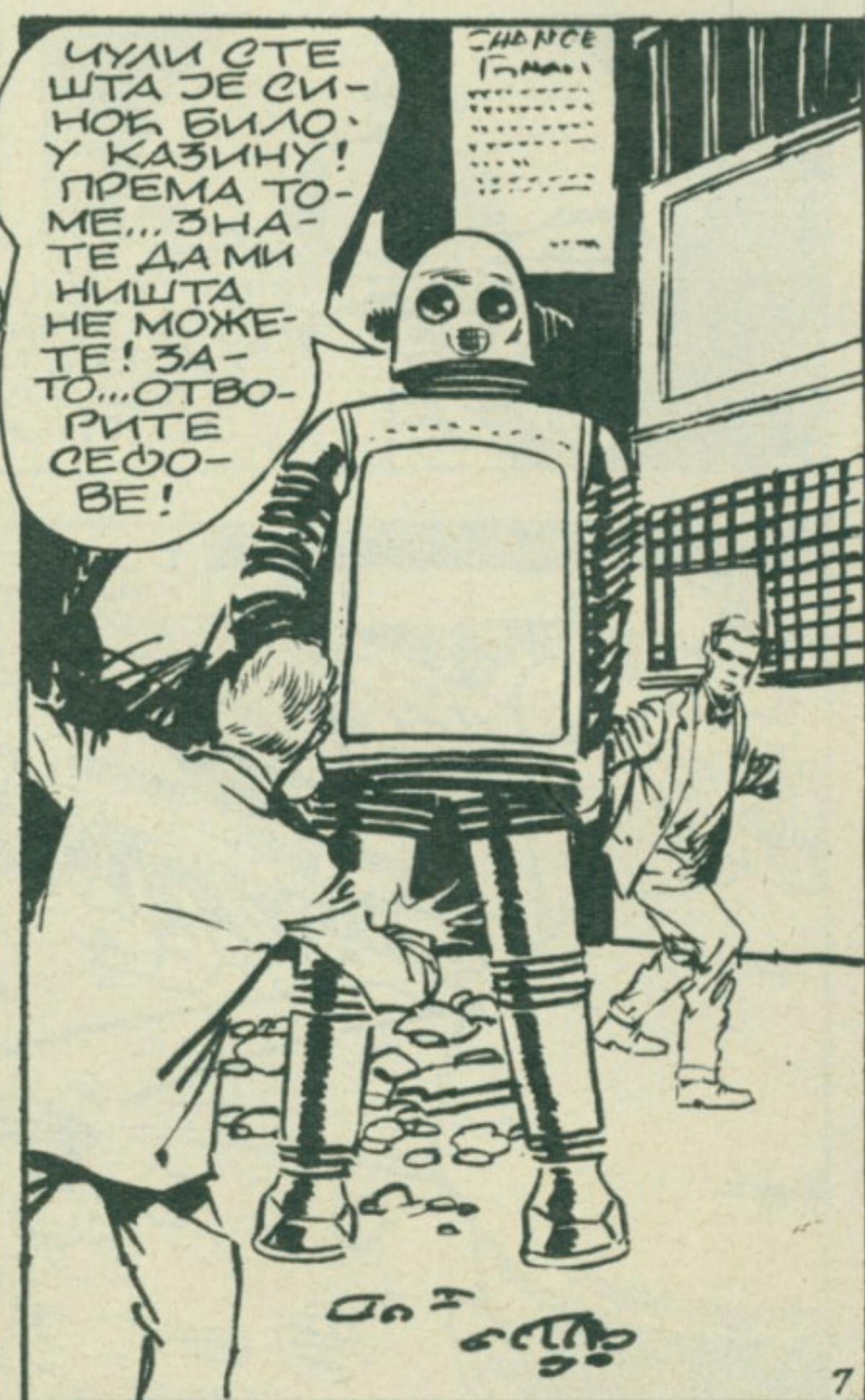
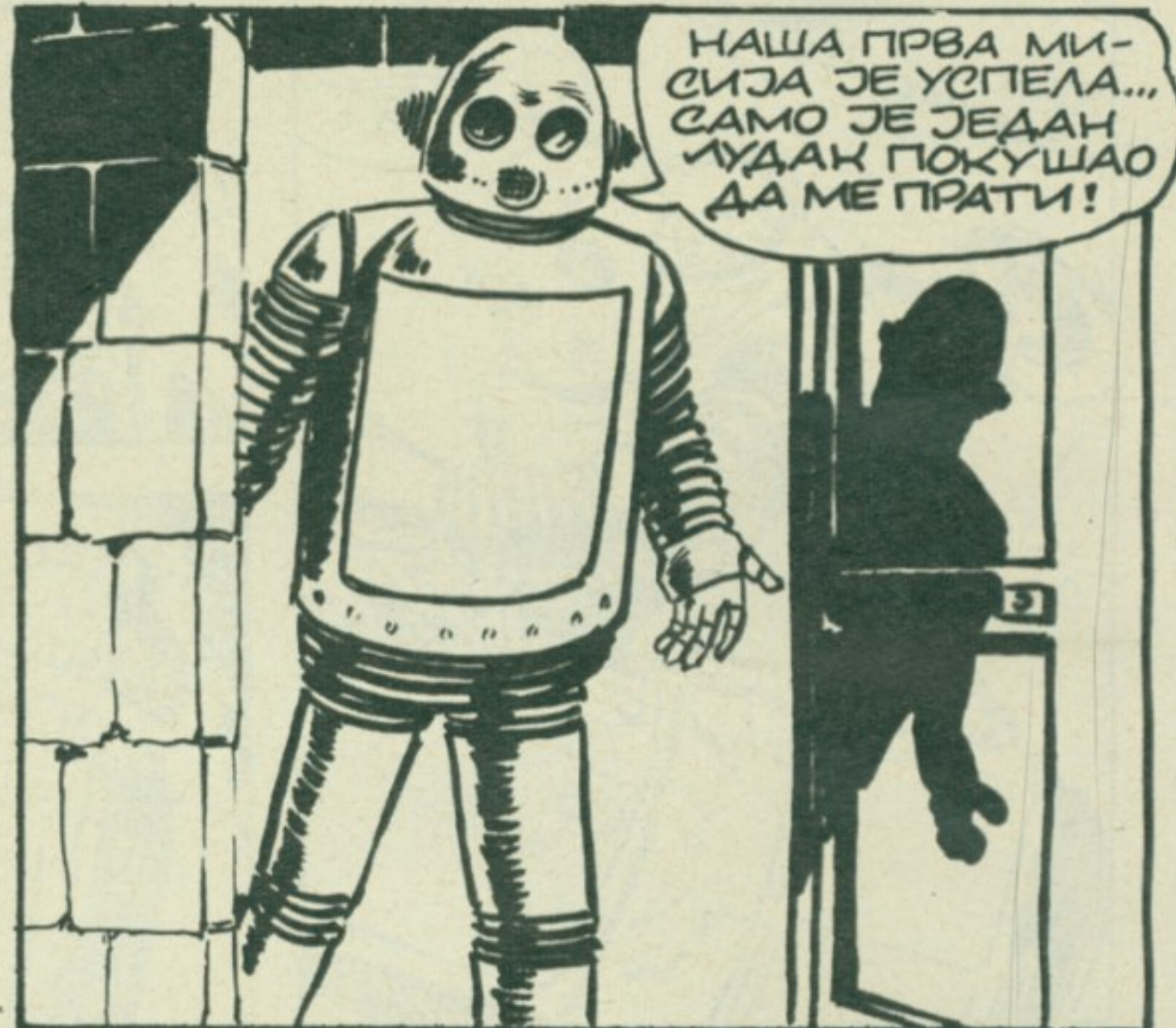

ПОШТО ЈЕ ПИТОН ОПРЕЗНО СПУСТИО КОЛА У КОЈИМА ЈЕ БИО ВИК...

ЈА МУ НИ-ШТА НЕ МО-ГУ... АЛИ КАД СТИГНЕ ПОЛИЦИ-ЈА!

АЛАРМ ИЗ ЦЕНТРАЛНЕ БАНКЕ! БРЗО МОМЦИ!

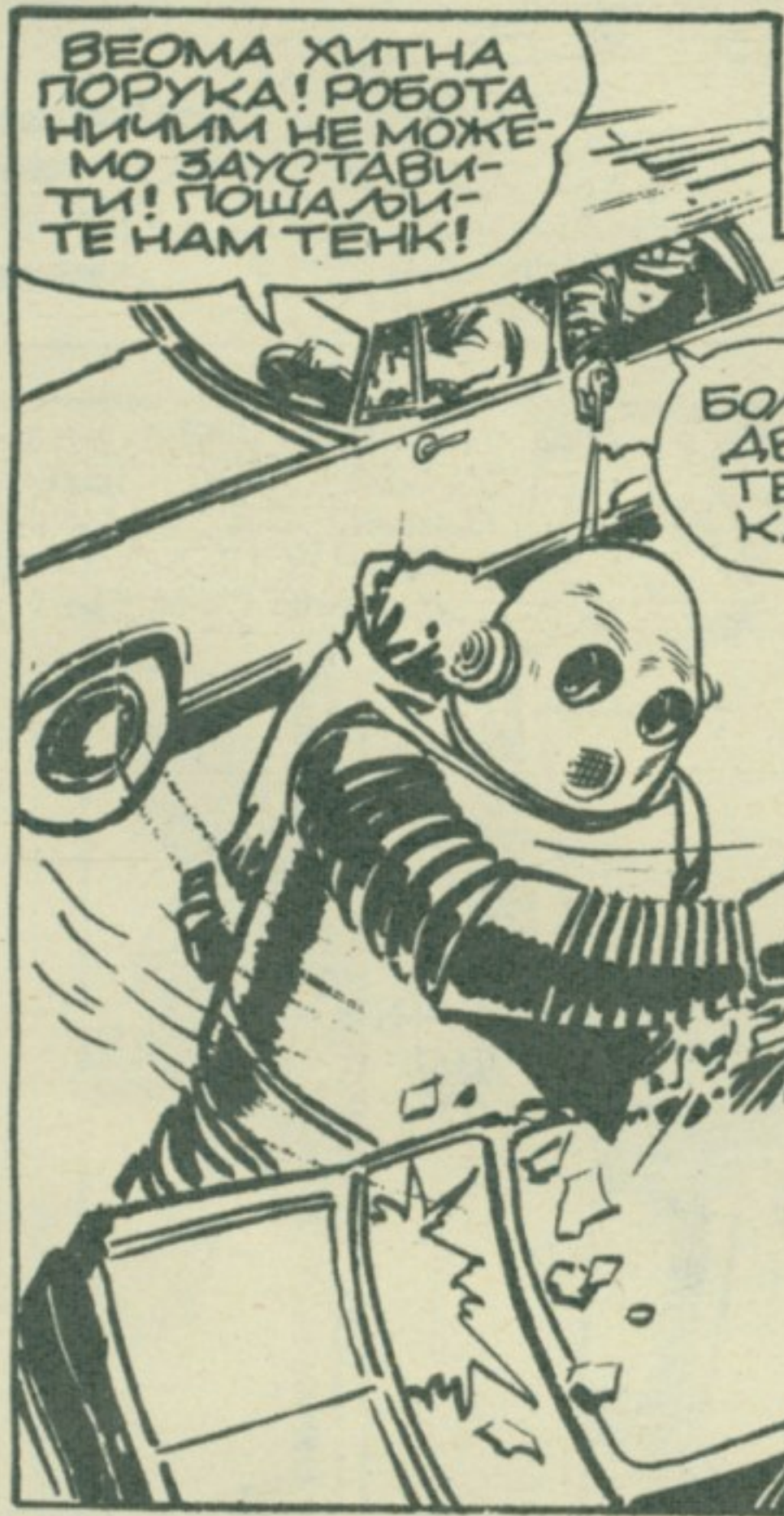
ЗАР САД КАД МЕ ЈЕ КАР-ТА ПО-СЛУЖИ-ЛА!

САД ЂУ ЈА МА-ШИНОМ ПО ЊЕМУ!

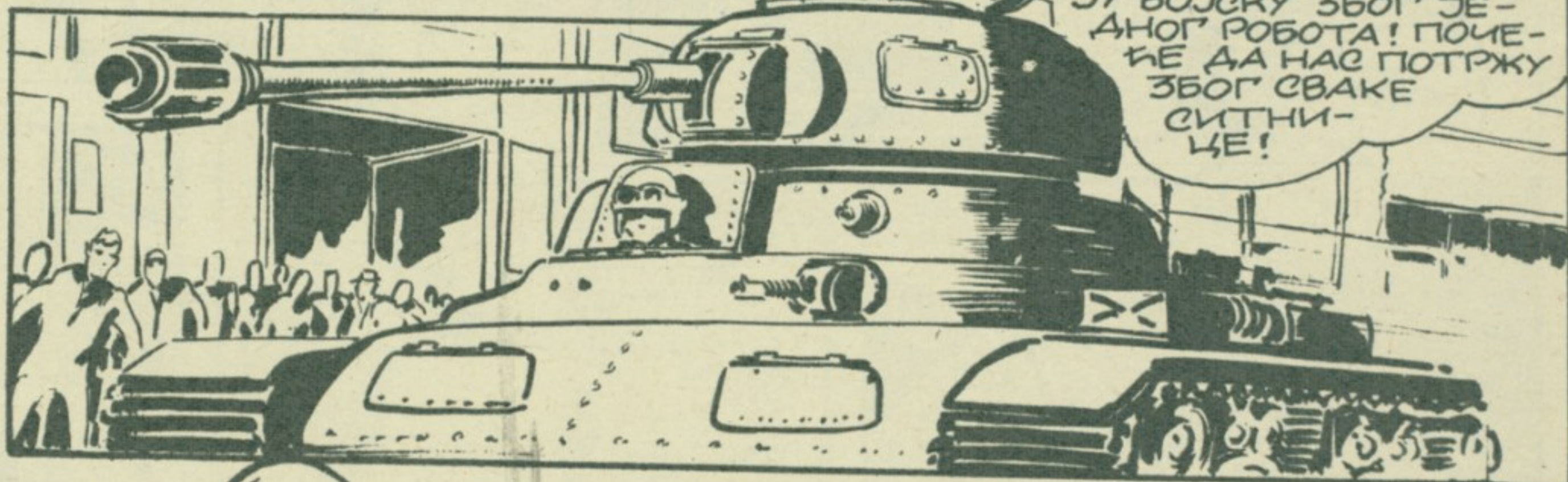
ТО ЈЕ РО-БОТ... ИЗ КАЗИНА!

НЕ-ВЕРО-ВАТНО! МЕЏИ СЕ ОДБИ-ЈАЈУ!

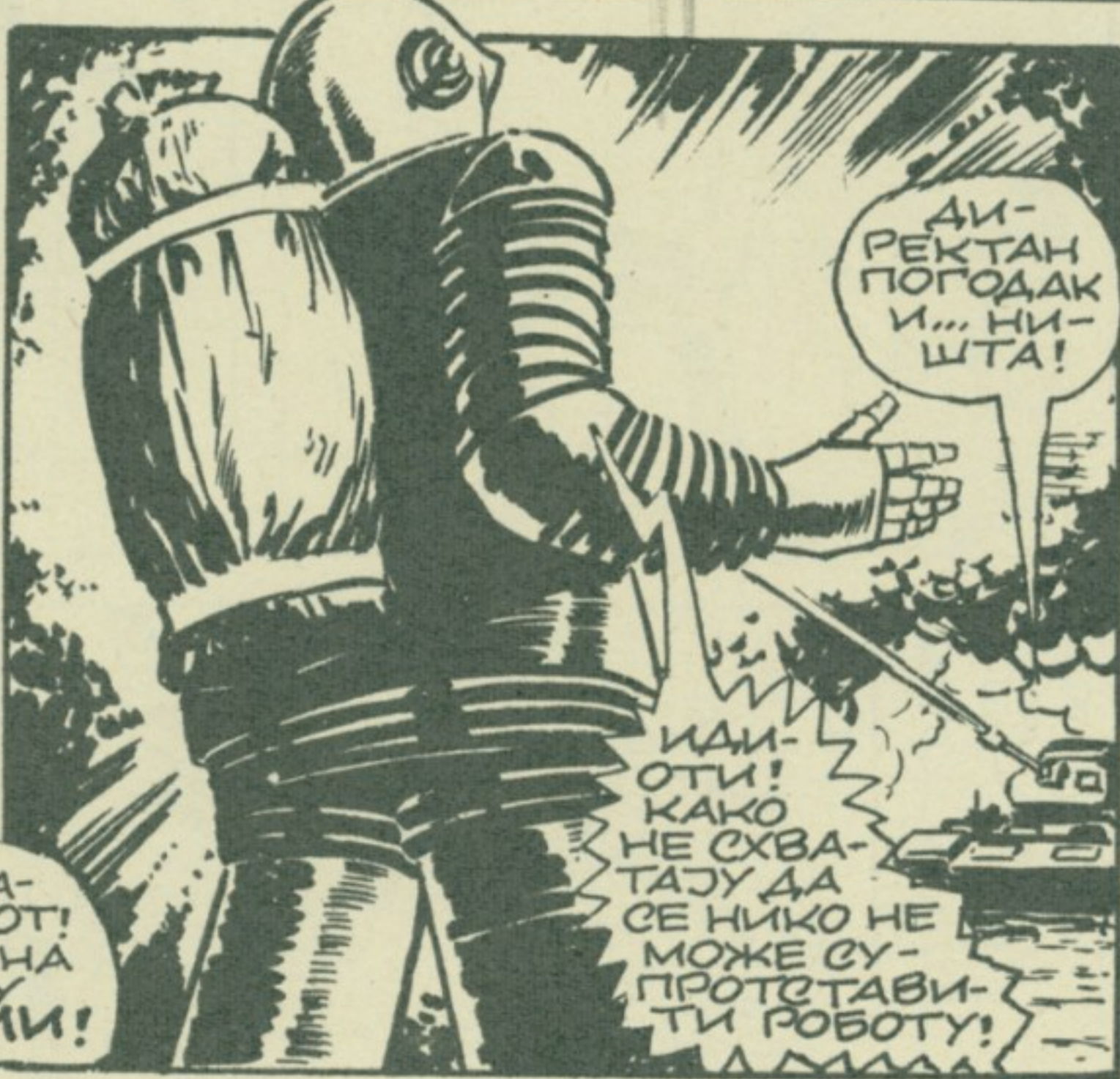

ВЕОМА ХИТНА ПОРУКА! РОБОТА НИЧИМ НЕ МОЖЕМО ЗАУСТАВИТИ! ПОШАЉИТЕ НАМ ТЕНК!

БОЉЕ... ДВА ТЕНКА!

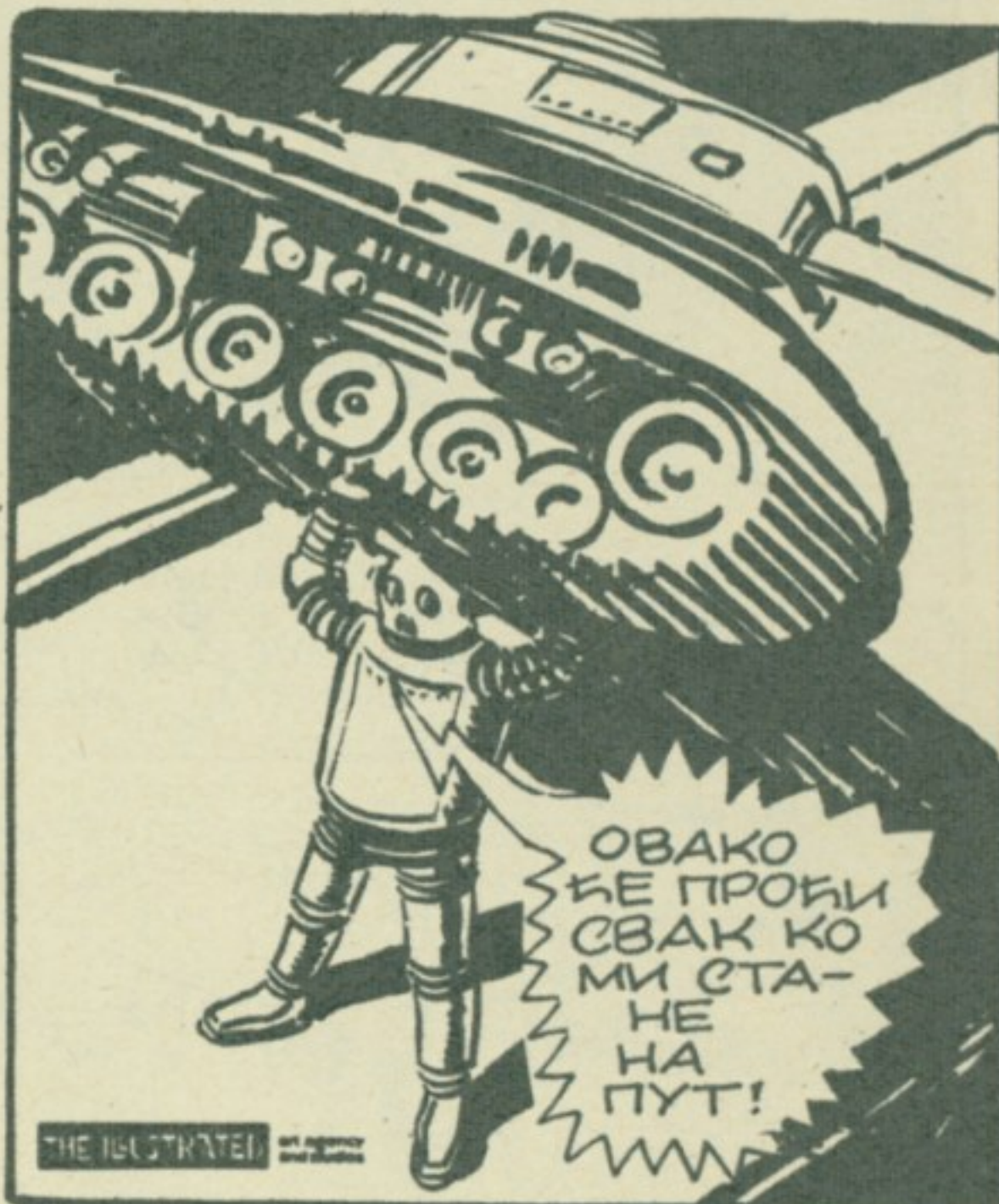

СМЕШНО! АЛАРМИРАЈУ ВОЈСКУ ЗБОГ ЈЕ-ДНОГ РОБОТА! ПОЧЕ-ЋЕ ДА НАС ПОТРЖУ ЗБОГ СВАКЕ СИТНИ-ЦЕ!

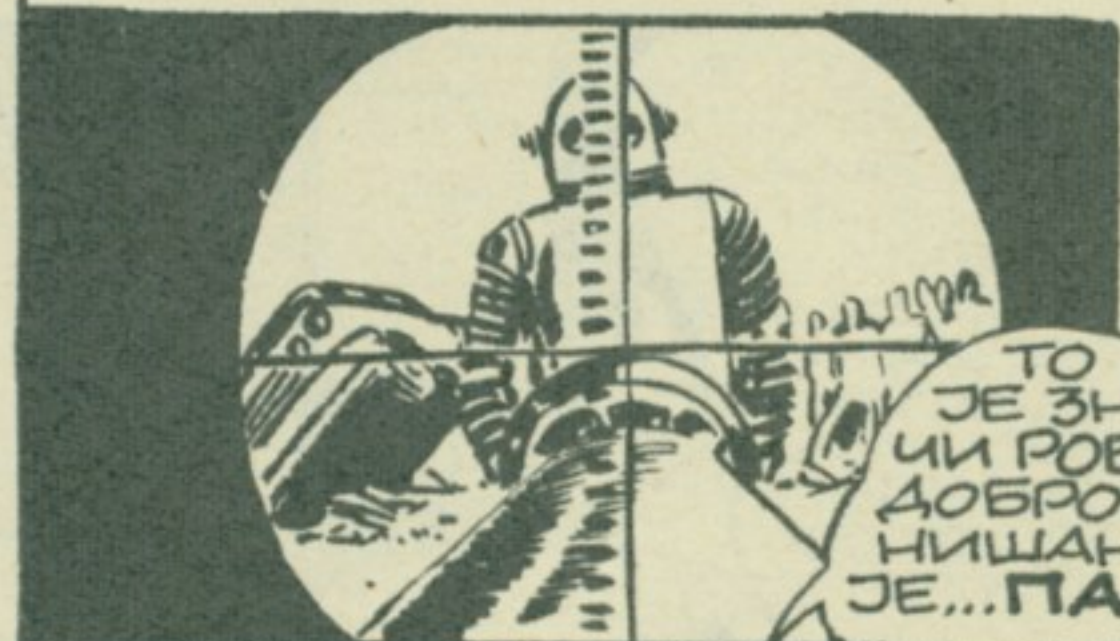

ДИ-РЕКТАН ПОГОДАК И... НИ-ШТА!

ИДИ-ОТИ! КАКО НЕ СХВА-ТАЈУ ДА СЕ НИКО НЕ МОЖЕ СУ-ПРОСТАВИТИ РОБОТУ!

ОВАКО ЋЕ ПРОИ СВАК КО МИ СТА-НЕ НА ПУТ!

ТО ЈЕ ЗНА-ЧИ РОБОТ! ДОБРО! НА НИШАЊУ ЈЕ... ПАЛИ!

РОБОТ НАМ ЈЕ ГОТОВО УНИШТИО ТЕНК! ПОКУ-ШАЋЕМО ДА ГА ЗАДРЖИ-МО ДОК НАМ НЕ ПОША-ЉЕТЕ ПОЈАЧАЊЕ!

ИУЈЕШ ЛИ ШТА ЈАВЉА РАДИО? РО-БОТ ЈЕ ОПЕТ У ГРА-ДУ!

ПА ШТА ОНДА ЧЕКАМО? КРЕ-НИМО!

НИКО МИ
НИШТА
НЕ
МОЖЕ!

МЕЦИ МУ
НИШТА
НЕ
МОГУ...
ТЕНК
ТАКОЋЕ!
МОРАМО
СЕ
МИ
УМЕШАТИ,
ДОНЕ!

ИМАЋЕ-
МО ПУНЕ
РУКЕ ПОСЛА!
ТРЕБА УНА-
ПРЕД ДА СМИ-
СЛИМО РАТНИ
ПЛАН!

ХИТНА
ПОРУКА ОД
МИНИСТРА! У ГРА-
ДУ ПУСТОШИ НЕКО
МЕТАЛНО ЧУДОВИ-
ШТЕ! НАРЕЋУЈУ
НАМ ДА УПОТРЕБИ-
МО АВИОНЕ И БОМБЕ!

РАЗУ-
МЕМ! МИЧЕЛ
СЕ УПРАВО ВРА-
ТИО С ЛЕТА!
ПОСЛАЋУ ГА У
ИЗВИЊАЊЕ...
ДОК НЕ СПРЕ-
МИМО БОМ-
БАРДЕРЕ!

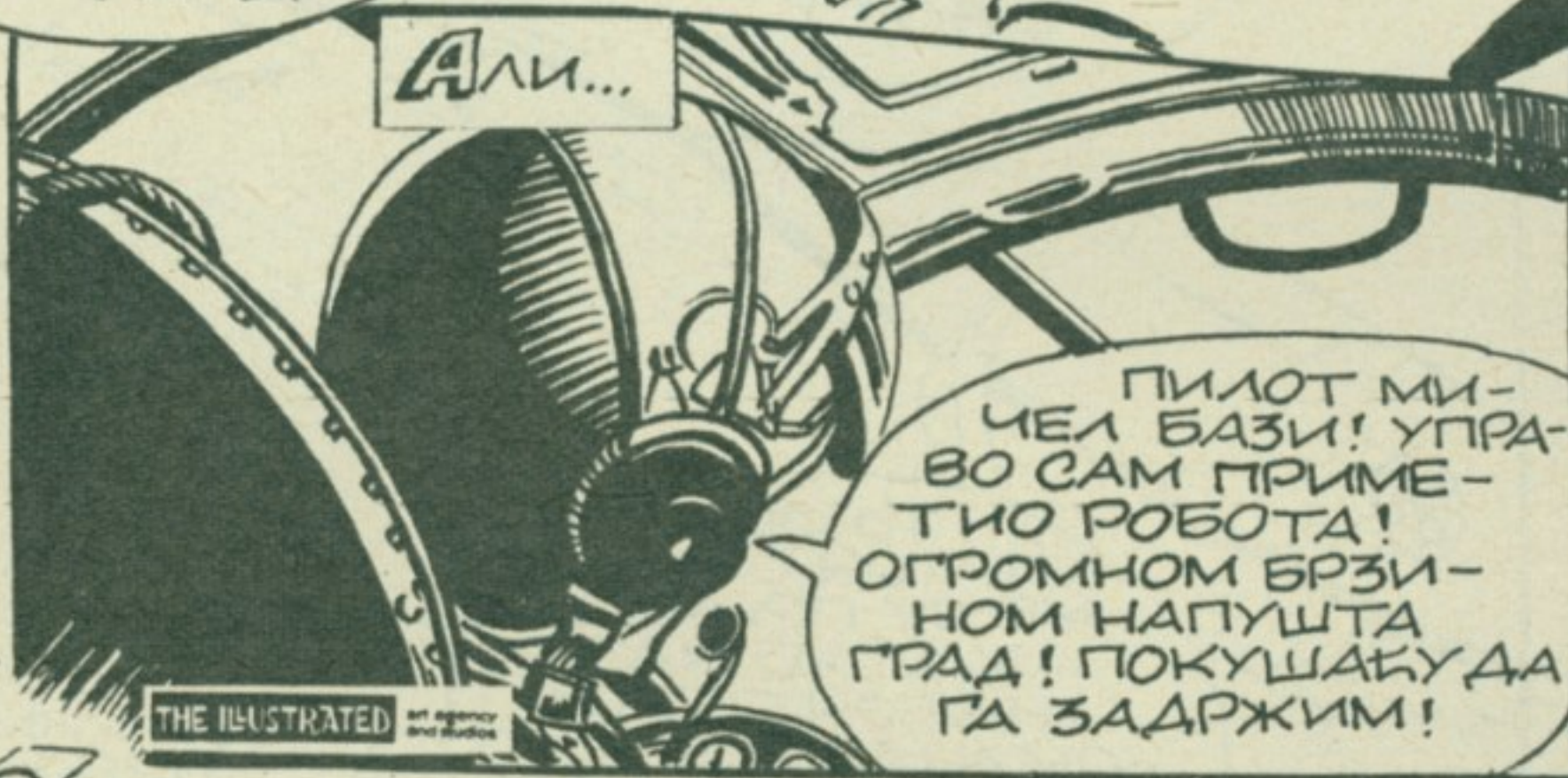
ОДМАХ
УЗЛЕТИ-
ТЕ!
ДОБИЋЕТЕ
ДАВА
УПУТСТВА!

ОПЕТ
ЋЕ МИ ПРО-
ПАСТИ САСТА-
НАК С ДЕВОЈ-
КОМ!

Али, РОБОТ ЈЕ ВЕК
БИО ВАН ГРАДА...

ДОКТОР
МЕ ЈЕ УЧИНИО
НЕ САМО НАЈ-
ЈАЧИМ ВЕЋ И
НАЈБРЖИМ ЧО-
ВЕКОМ НА
СВЕТУ!

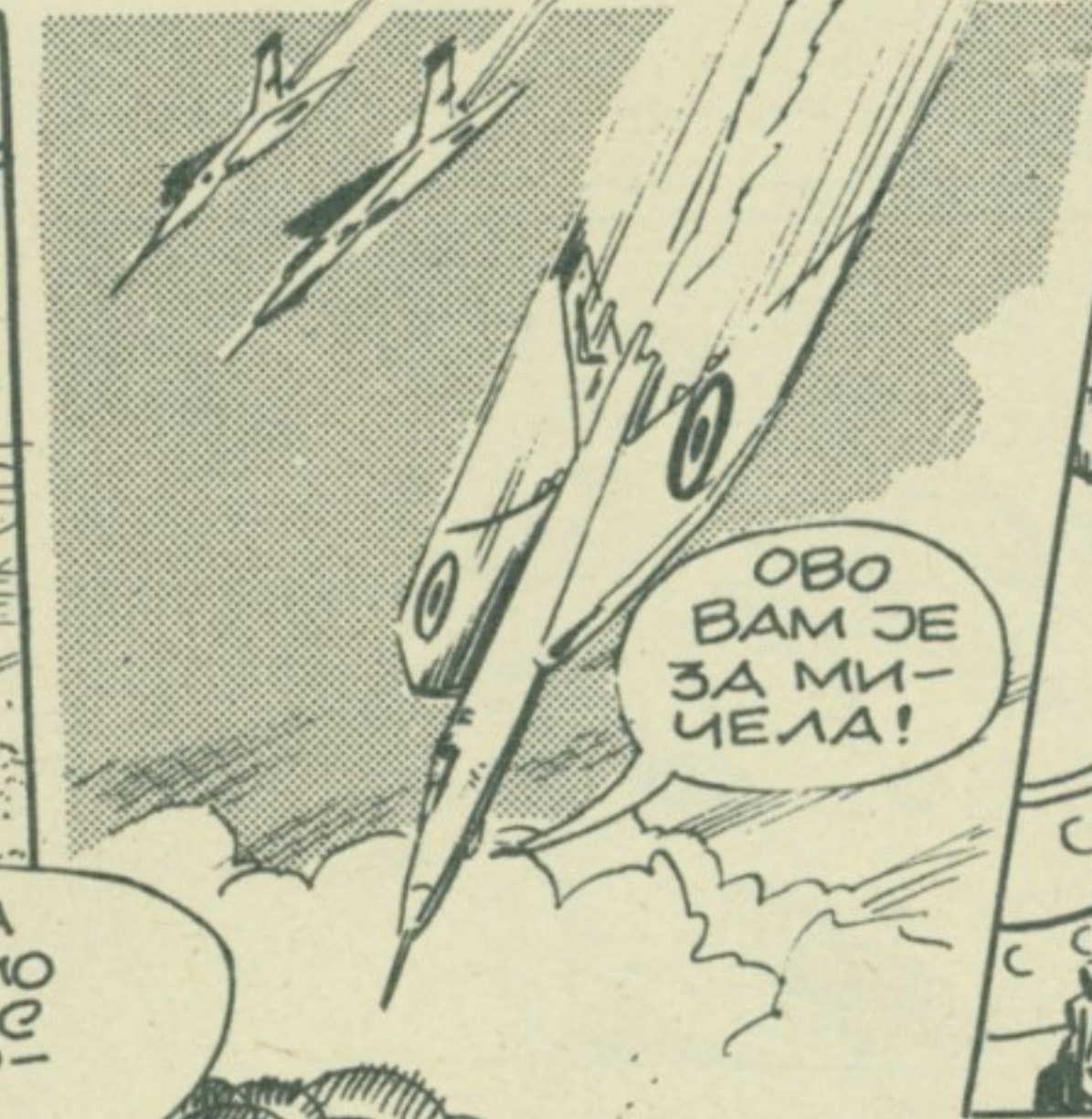
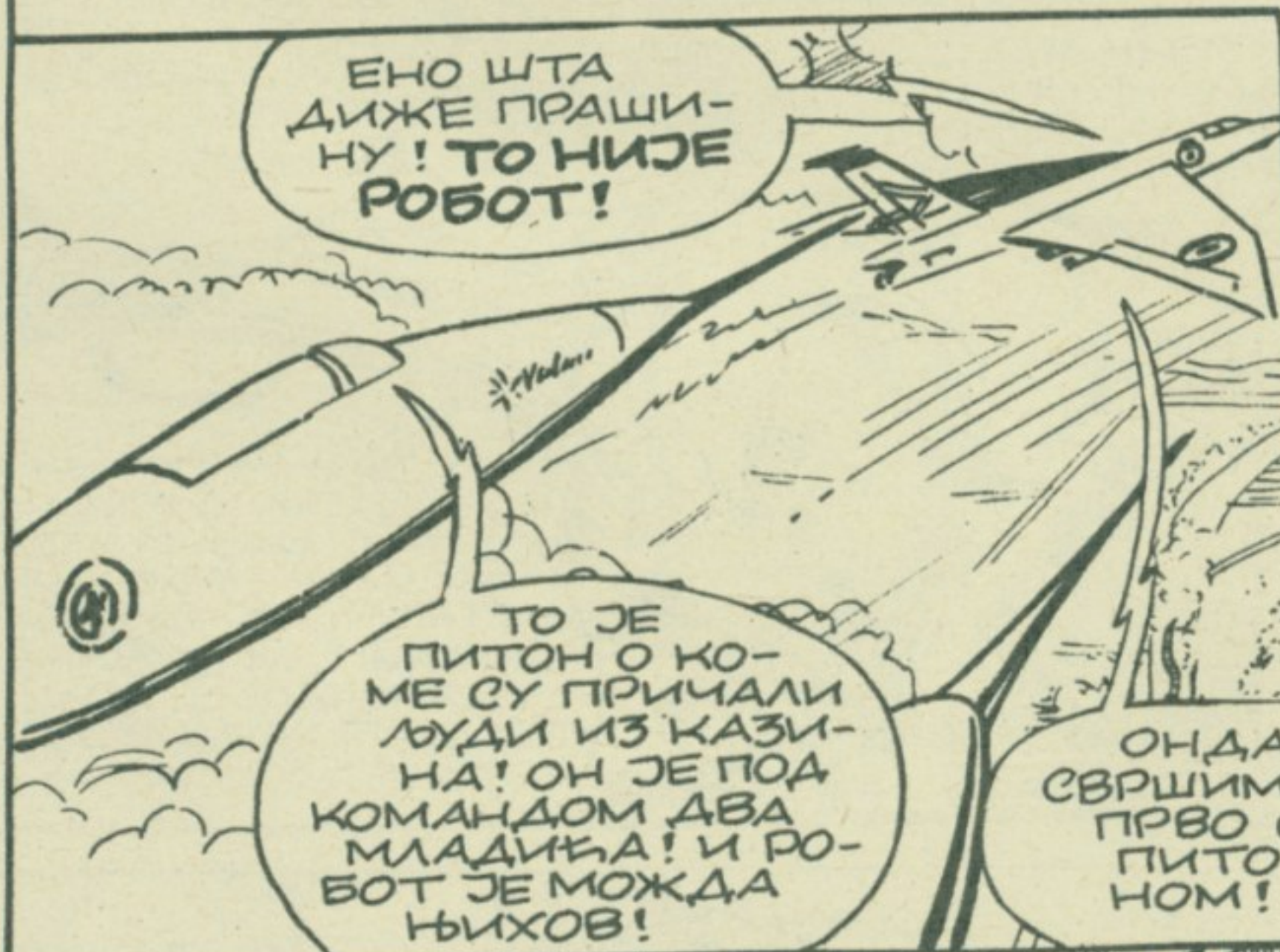
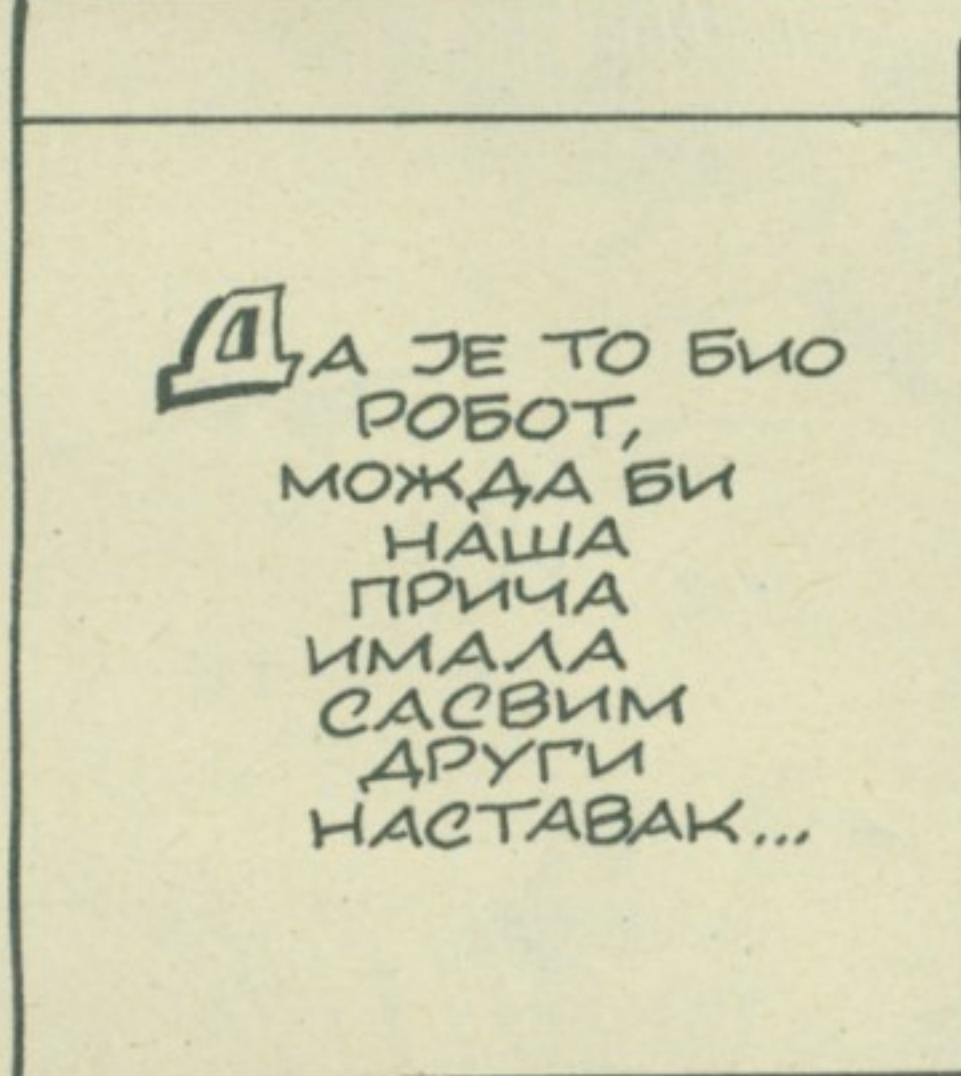
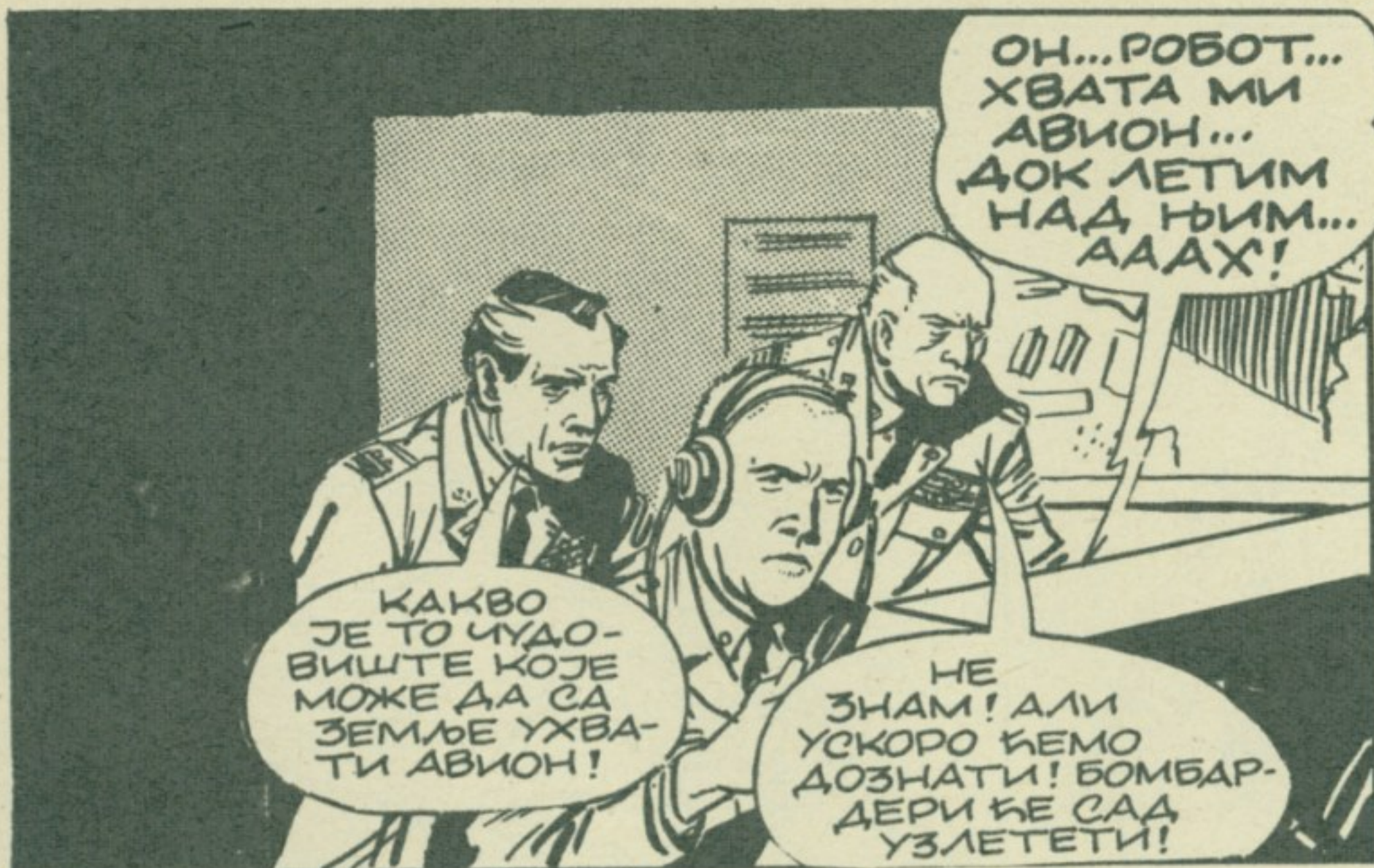
Али...

ПИЛОТ МИ-
ЧЕЛ БАЗИ! УПРА-
ВО САМ ПРИМЕ-
ТИО РОБОТА!
ОГРОМНОМ БРЗИ-
НОМ НАПУШТА
ГРАД! ПОКУШАЋУ ДА
ГА ЗАДРЖИМ!

НЕМАМ КУД
ДА СЕ
САКРИЈЕМ
ОД АВИОНА!
Али,
ПРИКАЗАЋУ
ИМ ЈОШ ЈЕДАН
ДОКТОРОВ МАЛИ
ПРОНАЛАЗАК...

МЛАЗНЕ
МОТОРЕ
КОЈИ, КАД
ИМ СЕ
ПРОМЕНИ
ПОЛОЖАЈ,
ОМОГУЋАВАЈУ
ДА
ВИСОКО
СКОЧИМ!

Али, кад је питонова глава додирнула тле...

И ДРУГИ
БОМБАРДЕР
ПИКИРА!
А МИ СМО
МУ
ОДЛИЧНА
МЕТА!

РОБОТ НА
НИШАЊУ!
СПУШТАМ
БОМБУ...
САД!

МЕТАЛНИ ПРЕТЕНОВИ
ПИТОНА ПОЧЕЛИ
СУ ДА УЛАЗЕ ЈЕДАН
У ДРУГИ. ПИТОН СЕ
СКРАТИО ЗА ПОЛОВИ-
НУ...

САМО НАМ
ЈЕДНО МОЖЕ ПО-
МОЋИ... УРЕЂАЈ ЗА
СКРАЋИВАЊЕ
ПИТОНА!

УСПЕ-
ЛО ЈЕ! БОМ-
БА ЈЕ ЕКСПЛО-
ДИРАЛА
ИСПРЕД
НАС!

ПОНОВО
ЋЕ НАС НАПА-
СТИ! ОВОГ ПУ-
ТА НЕЋЕМО ГА
ЧЕКА-
ТИ...

НЕ МОЖЕ-
МО ПУЦАТИ НА
ЊИХ ТАКО ХЛАДНО-
КРВНО! ОНИ САМО
ВРШЕ СВОЈУ ДУ-
ЖНОСТ!

КАДА СЕ ТРЕЋИ
АВИОН ОБРУШИО,
ДОН ЈЕ ПОДИГАО
ПИТОНА ШТО ЈЕ
ВИШЕ БИЛО МОГУ-
ЋЕ...

...И ДИМНА ЗАВЕ-
СА ОБАВИЛА ЈЕ БОМ-
БАРДЕР!

ОН
ИЛИ
МИ!

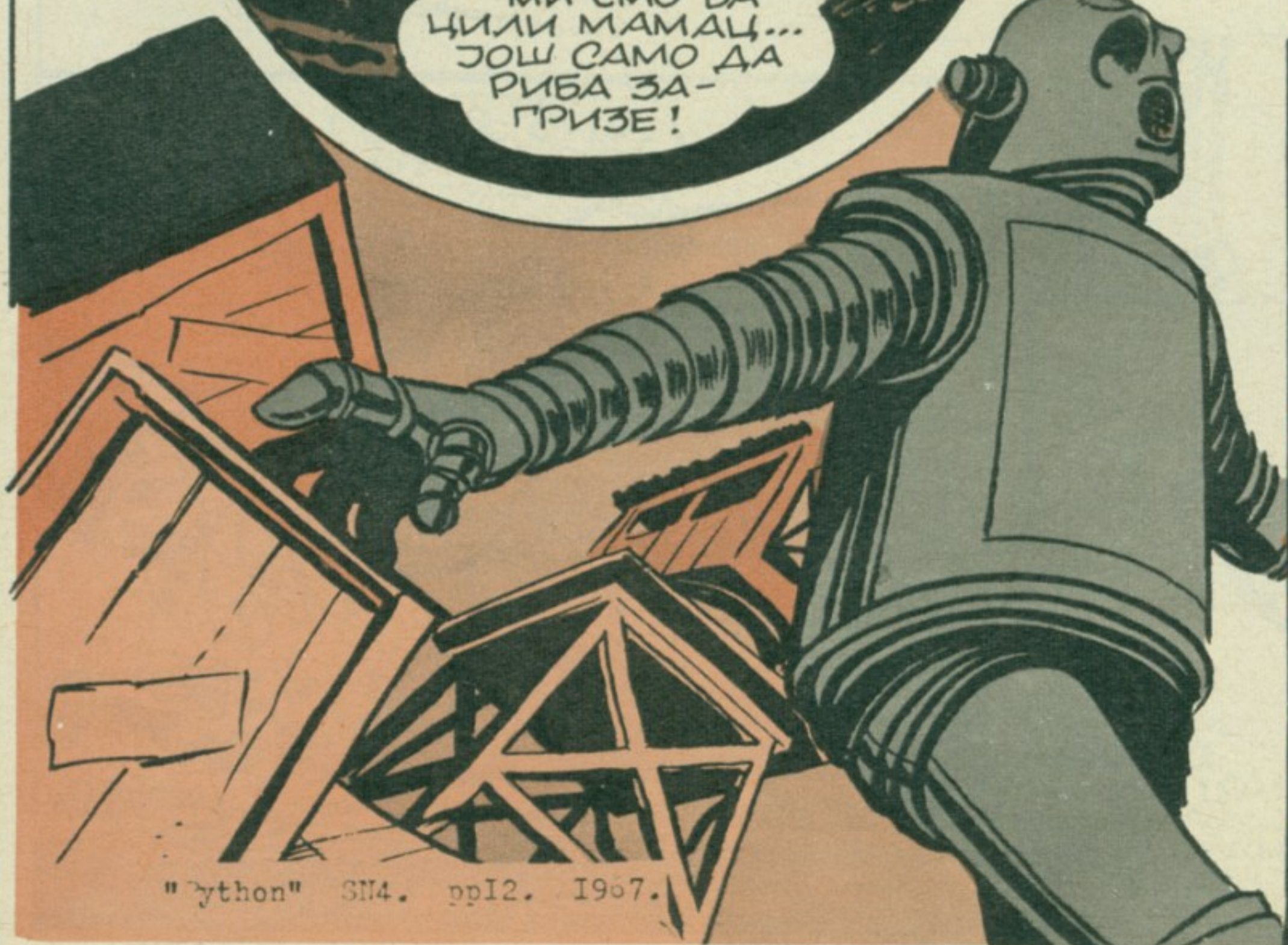
ОВО ЋЕ
МАЛО ЗБУНИ-
ТИ ПИЛОТА! ДОК
СЕ ОН ПРИВЕРЕ...
МИ ЋЕМО УМА-
ЋИ!

СВАКА-
КО! САМО
КУДА... А ДА
НАС АВИОН
НЕ ПРОГО-
НИ!

ПОСТОЈИ
САМО ЈЕДНО
МЕСТО А ТО
ЈЕ...

МОРЕ!

THE ILLUSTRATED

ПУНОМ БРЗИНОМ,
ДОНЕ! МОРАМО СЕ
УХВАТИТИ С РОБОТОМ
УКОШТАЦ ПРЕ НО ШТО
СТИГНЕ НА БРОД!
ТРЕБА ДА
ПОШТЕДИМО
ПУТНИКЕ!

ЈЕДВА
ЧЕКАМ ДА
СЕ ОБРАЧУ-
НАМО
С ЊИМ!

ОДЛИЧНО,
ВИК! ТА
ДИМНА ЗА-
ВЕСА ЗБУНИ-
ЋЕ ГА И МАЛО
ЗАДРЖАТИ!

ШЗНЕНАДА...

ШТА
ЈЕ ОВО?
ОТКУД
ОВАЈ
ДИМ?

ЗАИСТА ЈЕ ОТПО-
РАН! ТАНАД СА-
МО ОДСКАЧУ ОД
ЊЕГА!

ДА ВИДИ-
МО КАКО ЋЕ
ДА ОДОЛИ
МИНОБА-
ЦАЧУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НЕ МОЖЕТЕ
НА БРОД БЕЗ...
ААХ!

СКЛОНИ СЕ! РОБО-
ТУ НИКО НЕ МОЖЕ
ДА НАРЕЖУЈЕ!

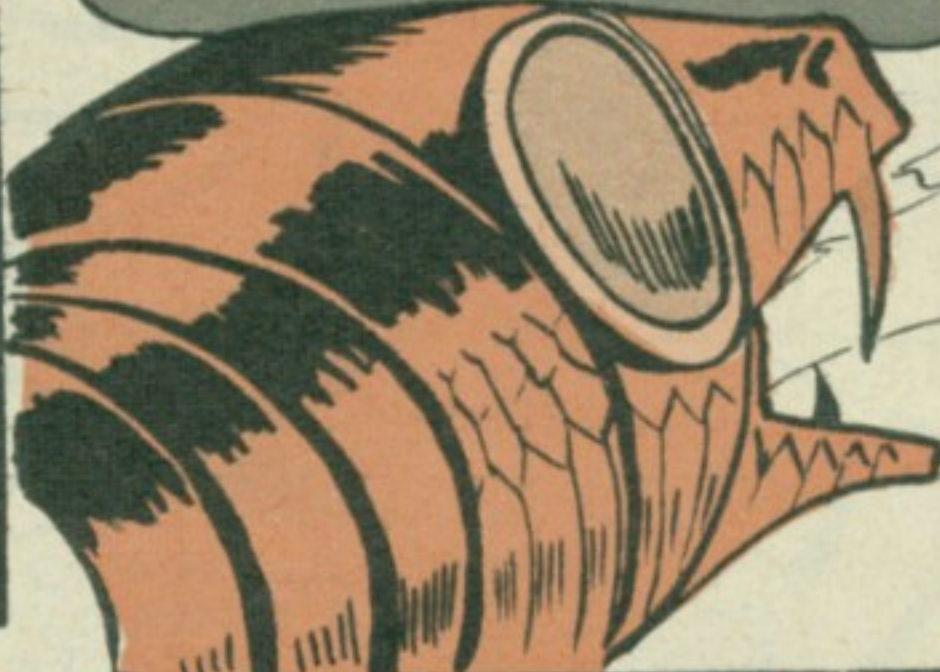
ДВА МЕХА-
НИЧКА ЧУДО-
ВИШТА ПРВИ
ПУТ СУ СЕ НА-
ШЛА ЛИЦЕМ
У ЛИЦЕ...

РОБОТЕ, ХО-
ЋЕШ ЛИ СЕ
ИЗГУБИТИ
ИЛИ ДА ТЕ
СМОЖДИМО?

МЕНИ
НИКО
НИШТА
НЕ
МОЖЕ!

ДОБРО!
МИ СМО ТЕ
ОПОМЕНУЛИ!
А САД...
ТОПОМ!

БУДАЛЕ! ЗАР ВАМ НИ-
САМ РЕКО ДА МЕ НИШТА
НЕ МОЖЕ ЗАУСТАВИТИ!
КАЖАЈТЕ СЕ ЗБОГ ОВОГ!

THE ILLUSTRATED

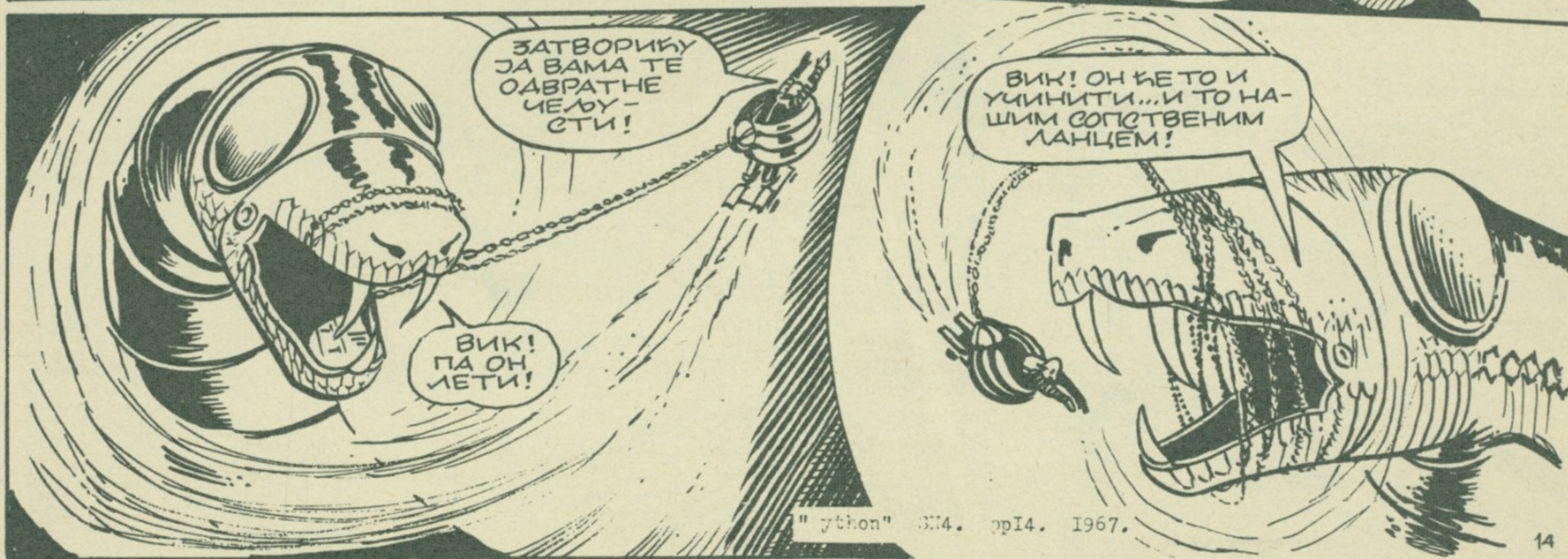
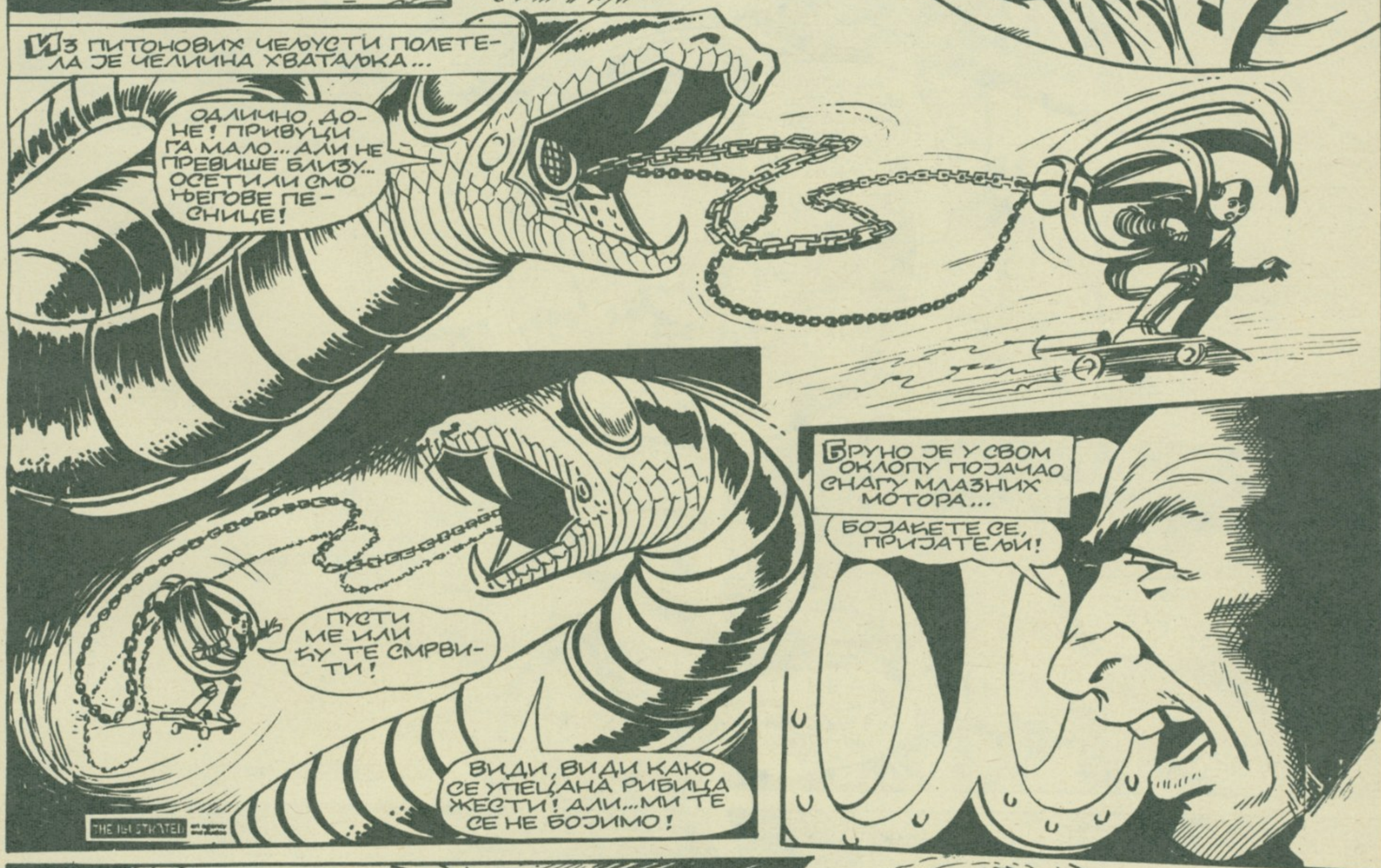

ПЕСНИ-
ЦА МУ ЈЕ КАО
МАЉ!
ПИТОНОВ
ОКЛОП НЕЋЕ
ИЗДРЖА-
ТИ!

ЧЕКАЈ!
ОШИНУЋУ ГА
ПИТОНО-
ВИМ РЕПОМ!

"Python" 34. 1967.

ПРИЈАТЕЉИ СУ СЕ НАШЛИ
У НЕЗАВИДНОМ ПОЛОЖАЈУ...

ДОНЕ, ЗАР НИШТА НЕ
МОЖЕШ ДА УЧИНИШ? АКО
ДОСТЕ У ПИТОНОВА
УСТА... СМРВИЋЕ
ИХ СВОЈИМ
ПЕСНИЦА-
МА!

ТО НЕ СМЕМО
ДОЗВОЛИТИ! ЈЕДИНИ
ИЗЛАЗ НАМ ЈЕ ДА
ОТВОРИМО
ХВАТАЉКУ
И ДА
ПУСТИМО
ДА
ПАДНЕ!

ОХ! МОЈЕ МЛА-
ЗНЕ РОЛШУЕ ОШЕ-
ЋЕНЕ СУ ОД ПАДА!
МОРАЋУ ДА ПРИХВА-
ТИМ БОРБУ... САМО
ДА ИХ НАМАМИМ
БЛИЖЕ!

НАШ ЈЕ,
ДОНЕ! ПАД ГА ЈЕ
ДОБРО ПРОТРЕСАО...
И ВЕРОВАТНО
ОШТЕТИО НЕКИ
МЕХАНИЗАМ!

МОЖДА...
А МОЖДА ЈЕ И
ТРИК! БУДИМО
СПРЕМНИ ДА
УПОТРЕБИМО
СВЕ ШТО...

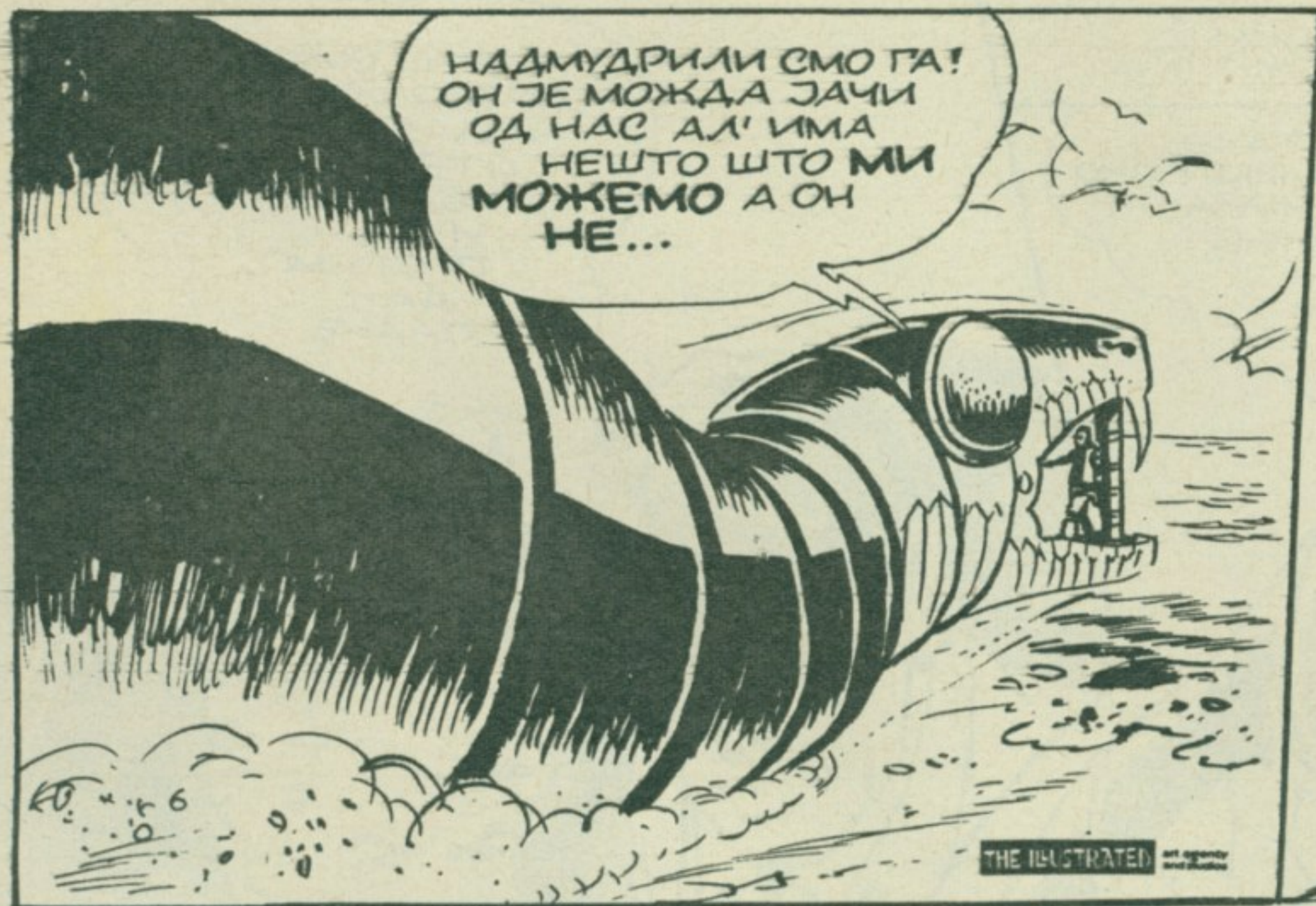
У ЈЕДНОМ, РОБОТ КАО
ДА ЈЕ ПОМАХНИТАО...

САД ЋЕ
МИ ОБЕ РУКЕ
БИТИ СЛОБО-
ДНЕ! СПРЕМИ-
ТЕ СЕ ДА
УМРЕТЕ!

ЗАР ЈЕ МО-
ГУЋЕ ДА ЋЕ
НАС ЈЕДАН РО-
БОТ ПОБЕ-
ДИТИ?

САД СМО
ЗАСТА БЕ-
СПОМОЋНИ!
ТОП НИШТА
НЕ МОЖЕ...
НИ БАЦАЧ
ПЛАМЕ-
НА!

ЧЕКАЈ! ИМАМ
ИДЕЈУ!
ВИК, ДАЈ
ПУН ГАС!

НАДМУДРИЛИ СМО ГА!
ОН ЈЕ МОЖДА ЈАЧИ
ОД НАС АЛ' ИМА
НЕШТО ШТО МИ
МОЖЕМО А ОН
НЕ...

...А ТО ЈЕ... ДА
ДИШЕ ПОД ВОДОМ!
МОРАЋЕ ДА СЕ ПРЕ-
ДА... ИЛИ ДА СЕ
УДАВИ!

БРУНО ЈЕ ДОШАО ДО ИСТОГ ЗАКЉУ-
ЧКА. ИЗВУКАО СЕ ИЗ СВОГ ОКЛОПА
И КАД ГА ЈЕ ВОДА ИЗБАЦИЛА НА ПО-
ВРШИНУ...

УПОМОГ!
УПОМОГ! НЕ
УМЕМ ДА
ПЛИВАМ!

ЗНАЧИ НЕШТО ИПАК
МОЖЕ РОБОТУ ДА СТАНЕ
НА ПУТ! ДОНЕ, ДОБАВИ
МУ ЛЕСТВИЦЕ ОД КО-
НОПЦА!

ТРЕНУТАК, ВИК!
НЕКАКО НЕ ВЕРУЈЕМ ДА
ЈЕ ОВАЈ ГОРИЛА МОГАО
ДА ИЗМИСЛИ РОБОТА!
ВОЛЕО БИХ ДА ЗНАМ
КО ЈЕ ИЗА ЊЕГА!

ГОВОРИ
БРЗО... ПА ЊУ
СПУСТИТИ
ЛЕСТИЦЕ!
КО ЈЕ КОНСТРУ-
ИСАО РОБОТА
И ГДЕ ГА
МОЖЕМО
НАЋИ?

ПОСЛЕ ЈЕДНОГ ЧАСА...

БРУНО, ШТА СЕ ДОГОДИ-
ЛО? ГДЕ ЈЕ РОБОТ? КО
СУ ТИ ЉУДИ?

ДОГОДИЛА СЕ
МАЛА НЕПРИЛИ-
КА, ДОКТОРЕ! ЗА-
БОРАВИЛИ СТЕ ДА
НАУЧИТЕ РОБОТА
ДА ПЛИВА... И САД
ЈЕ НА ДНУ
МОРА!

И ТАМО
ЋЕ И ОСТА-
ТИ!

ХЕЈ! ЧЕКАЈ,
ВИК! КАКО ДА ОВУ
ДВОЈИЦУ ИЗРУЧИ-
МО ВЛАСТИМА? ПО-
ЛИЦИЈА МИСЛИ ДА
СМО МИ У ВЕЗИ
С РОБОТОМ!

ПУЦАЋЕ НА
НАС ПРЕ НО ШТО
ОТВОРИМО УСТА!

ПОТПИШИТЕ
ПРИЗНАЊЕ,
ДОКТОРЕ

И
ТИ,
БРУНО!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ЖУРИ НАМ СЕ...
ПРОЧИТАЈТЕ
ПРИЗНАЊЕ
НА ЊИХОВИМ
ГРУДИМА!

ОНДА
ЋЕТЕ МОЖДА
НАС ДВОЈИ-
ЦУ ПОЗВАТИ
У ГОСТЕ...

ИПАК, ОВАЈ
ГРАД МЕ ВИШЕ
НЕ ЗАНИМА! ПРЕ-
ДОСЕЂАЊЕ МИ
КАЖЕ ДА НАС У
КАЗИНУ СРЕЋА
НЕ БИ ПОСЛУ-
ЖИЛА!

ЗА ТА ТВОЈА
ПРЕДОСЕЂАЊА ПО-
СЛЕ ОВОГ НЕ БИХ
ДАО НИ ТРИ ПРЕБИ-
ЈЕНЕ ПАРЕ! ЗАТО,
КРЕНИМО ПРЕМА
СЕВЕРУ, У НОВУ
АВАНТУРУ!

КРАЈ

КО ЈЕ НАЈОМИЉЕНИЈА ДЕВОЈКА У КОЛЕЋУ СТЕНХОУП? СУПЕР-ГЕРА! А КОЈА ЈЕ ПОСТАЛА НАЈНЕСИПАТИЧНИЈА? НИКО ДРУ-ГИ НО СУПЕРГЕРА У ОБЛИЧЈУ ЛИНДЕ ДЕНБЕРС!
ЗАШТО ЛИНДА ПОМАЖЕ КРИМИНАЛЦИМА... КРАДЕ?
ТАЈНУ ВАМ ОТКРИВА ПРИЧА: **ЛОШ ДАН!**

НЕ, НЕЋЕ ЗАКАСНИТИ...

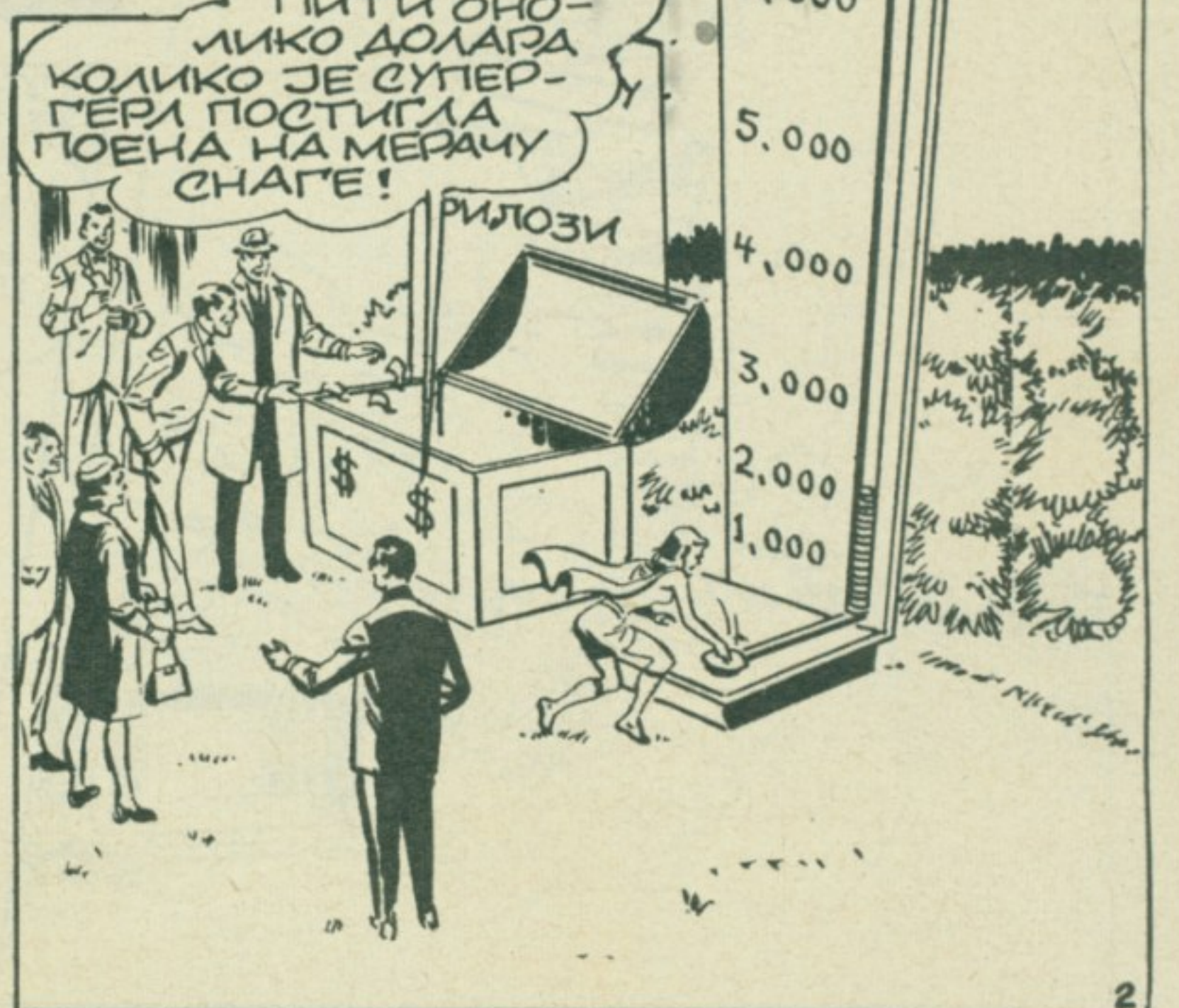
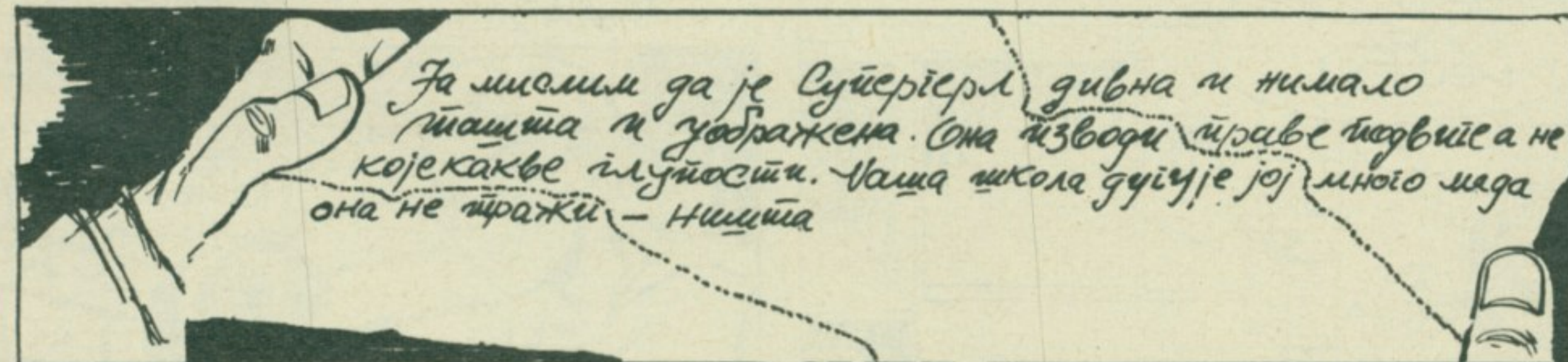

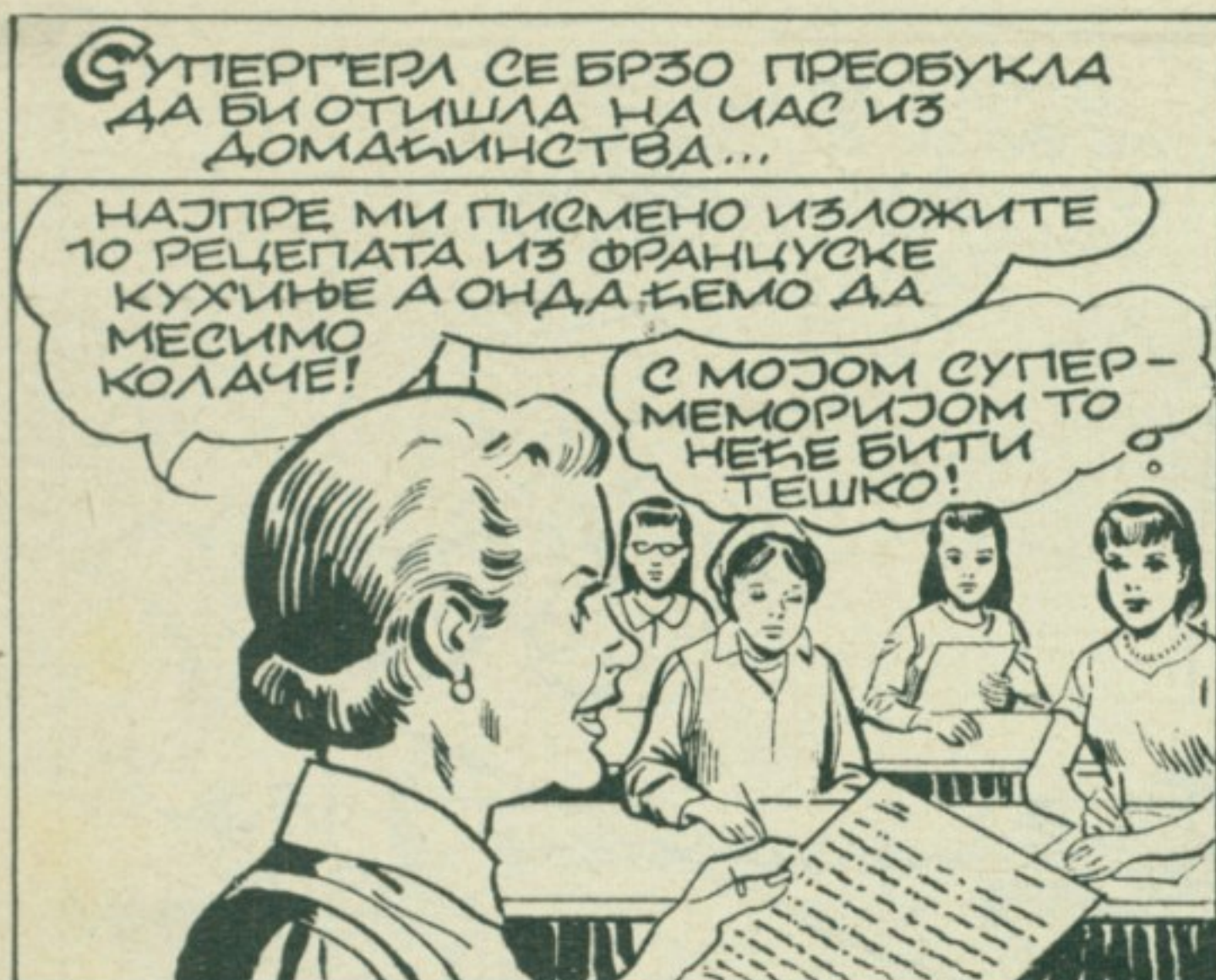
НА ЧАСУ ЕНГЛЕСКОГ...
ЧУЛИ СТЕ ЗА ПОСЛЕДЊИ ПОДВИГ СУПЕРГЕРЛЕ! ТЕМА ДА-НАШЊЕГ ЗАДАТКА БИЋЕ ЗАТО "ШТА МИСЛИМ О СУПЕРГЕРА!"

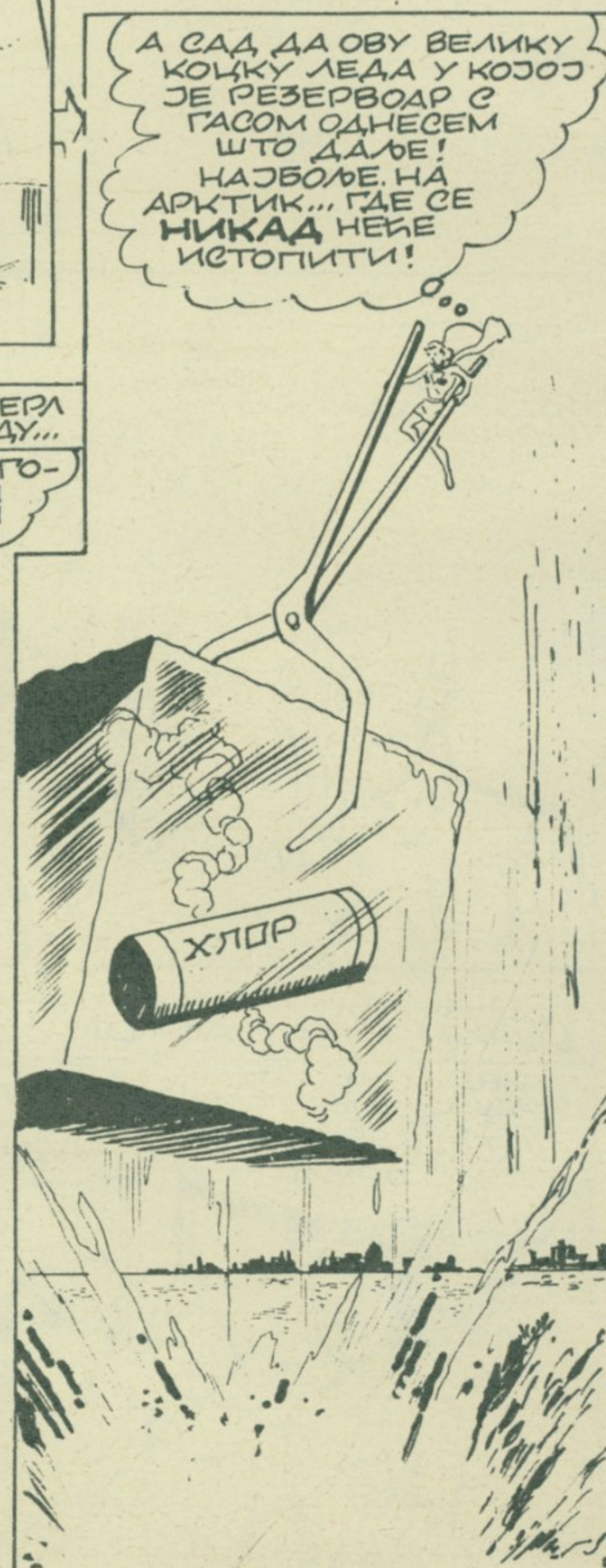
НИЈЕ ЧУДО ШТО СУПЕРГЕРА ПО-МАЖЕ КОЛЕЋУ... ЈЕР ТО ЈЕ ЊЕНА ШКОЛА КОЈУ ОНА ПОХАЂА КАО ЛИНДА ДЕНБЕРС...

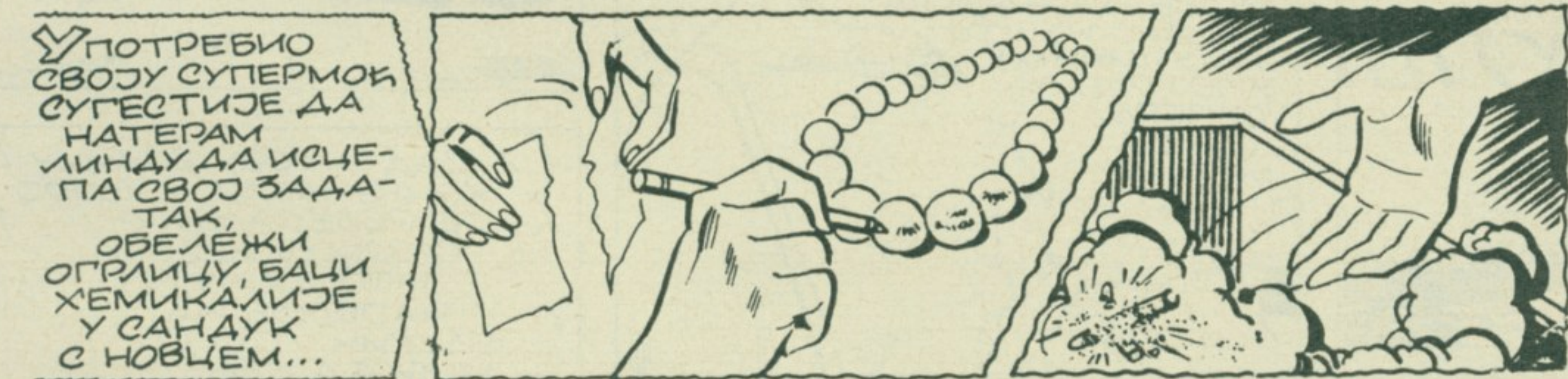
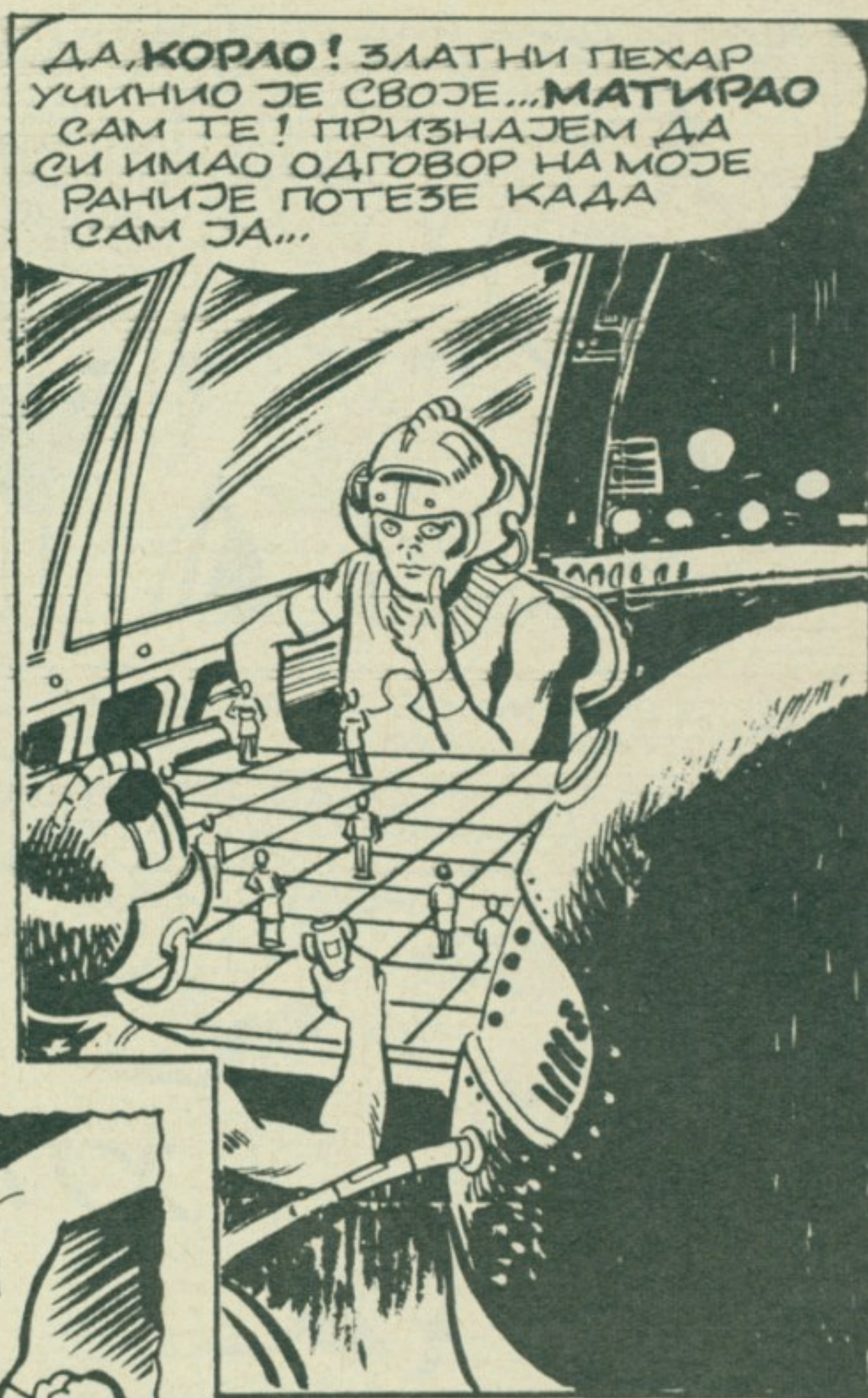

UNICEF

ПИТА:

ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС UNICEF-а И «ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА»

Позивамо вас да учествујете у великом међународном конкурс који за вас заједнички организују УНИЦЕФ и «ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК». Прошле године цртали сте за УНИЦЕФ на тему «Пријатељство с децом других континената» и, као што се сећате, једну од 20 међународних награда добила је и наша читатељка МАРИЈА КРМАР из Бачке Тополе. Она ће са својим пратиоцем боравити 12 дана у Финској. И други учесници добили су лепе награде: магнетофоне, фото-апарате, затим је ту била лутка ЛИЗА ИЗ ПАРИЗА, плоче итд.

Ове године УНИЦЕФ (Међународни фонд Уједињених нација за помоћ деци) слави један важан јубилеј — 25. годишњицу свог постојања — па је зато конкурс другачији, а награде још веће и још лепше.

Ваш задатак је да тачно одговорите на десет питања у вези са историјом УНИЦЕФ-а. Да би вам олакшао посао, ЗАБАВНИК ће вам дати неколико података о овој великој организацији која се труди да на свету не буде гладне и болесне деце и да сви малишани света иду у школу.

ОБАВЕЗНО ПРОЧИТАЈТЕ!

● УНИЦЕФ је основан 1946. године. Други светски рат тек што је завршен и деца широм света, а посебно у Европи, трпела су ужасне последице: у срушеним градовима и опустошеним селима владала је глад, болести су односиле хиљаде живота. Тада је први пут у историји, у жељи да помогне младима, 60 земаља решило да се удружи и створи организацију. Већ 1947. многа деца добила су преко УНИЦЕФ-а: млеко, храну, ћебад, обућу, одећу.

● У свету данас има више од милијарду деце. Од тога 70% гладује, болује и не иде у школу. Просечан век живота у неким областима Африке износи свега 26 до 32 године! У земаљама Латинске Америке је нешто виши (од 32

до 44) док у развијенијим земаљама Европе: Скандинавији, Швајцарској, Енглеској износи 67 до 75.

● Сваки човек требало би да у току дана унесе у свој организам 2.200 калорија. Али, ова количина доступна је само становницима високо развијених земаља Америке и Европе, док на пример становник Филипина или Јордана просечно има 1830, Индија 1810, итд.

● Лоши услови живота доводе до честих обољења код деце па и велике смртности. Због тога је и борба против дејих разних болести један од најважнијих видова ове организације. Тако је уз њену помоћ опремљено 48.000 медицинских центара и 1.700 института. Вакцинацијом 300 милиона деце сузбијена је тешка болест туберкулоза а 40 милиона деце лечено је од трахоме, итд.

● Године 1950. на захтев многих влада Уједињене нације проглашују УНИЦЕФ трајном организацијом с одређеном мисијом да помаже неразвијеним и земаљама у развоју. Уз помоћ 128 влада УНИЦЕФ сад организовано шири своју активност. Ова организација даје опрему за 235 фабрика млека у праху, отвара 47.000 основних школа и 1.700 средњих школа, 900 предшколских центара, много институција за мајку и дете, организује семинаре о храњењу и одгоју деце, одржавању чистоће у кући итд. Све у свему УНИЦЕФ-ову помоћ прима 112 земаља у развоју.

● УНИЦЕФ организује разне акције у сарадњи са многим владама, бави се продајом новогодишњих честитки, организовањем разних добротворних приредби на којима бесплатно учествују многи познати глумци, музичари, певачи, књижевници и други. На једној оваквој приредби организованој у Београду 1960, амбасадор УНИЦЕФ-а био је познати амерички комичар Дени Кеј.

ПРАВИЛА КОНКУРСА

1. Поводом 25-годишњице постојања УНИЦЕФ заједно с листовима из 20 земаља организује наградни конкурс «УНИЦЕФ 71». Твој задатак је да тачно одговориш на десет питања (види доле у десном углу).

2. Међу свима који тачно одговоре на свих десет питања, извући ће се на срећу тридесет дописница. Првих двадесет дописница шаљемо у Париз (УНИЦЕФ) где ће учествовати у извлачењу великих награда: прва награда УНИЦЕФ-а је пут око света, затим следе путовања у разне земље, аутомобил, бицикл, књиге, плоче, итд. Следећих десет награда поклања «ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК». Прва ЗАБАВНИКОВА НАГРАДА ЈЕ ЕНЕРГОИНВЕСТОВ фрижидер ОБОДИН ДЕ ЛУКС од 135 литара, осталих 9 биће лепа изненађења.

3. Право учешћа у овом конкурс имају сви наши читаоци од 10 до 18 година који тачно одговоре на свих 10 питања.

ОДГОВОРИ НА 10 ПИТАЊА!

1	Кад је основан УНИЦЕФ?
2	Које је године била прва акција УНИЦЕФ-а?
3	Улога УНИЦЕФ-а је промењена, које године?
4	Које године је УНИЦЕФ добио Нобелову награду за мир?
5	У колико земаља стиже помоћ УНИЦЕФ-а?
6	Колико земаља помаже новчано УНИЦЕФ?
7	Колико је медицинских центара опремио УНИЦЕФ?
8	Захваљујући УНИЦЕФ-у колико деце је лечено од трахоме?
9	Колико просечно живе становници Латинске Америке?
10	Да ли је довољно да човек унесе у свој организам дневно 2.000 калорија?

ПОПУНИ ШТАМПАНИМ СЛОВИМА:

ИМЕ _____
 ПРЕЗИМЕ _____
 СТАРОСТ _____
 АДРЕСА _____
 ГРАД _____
 ЗЕМЉА _____

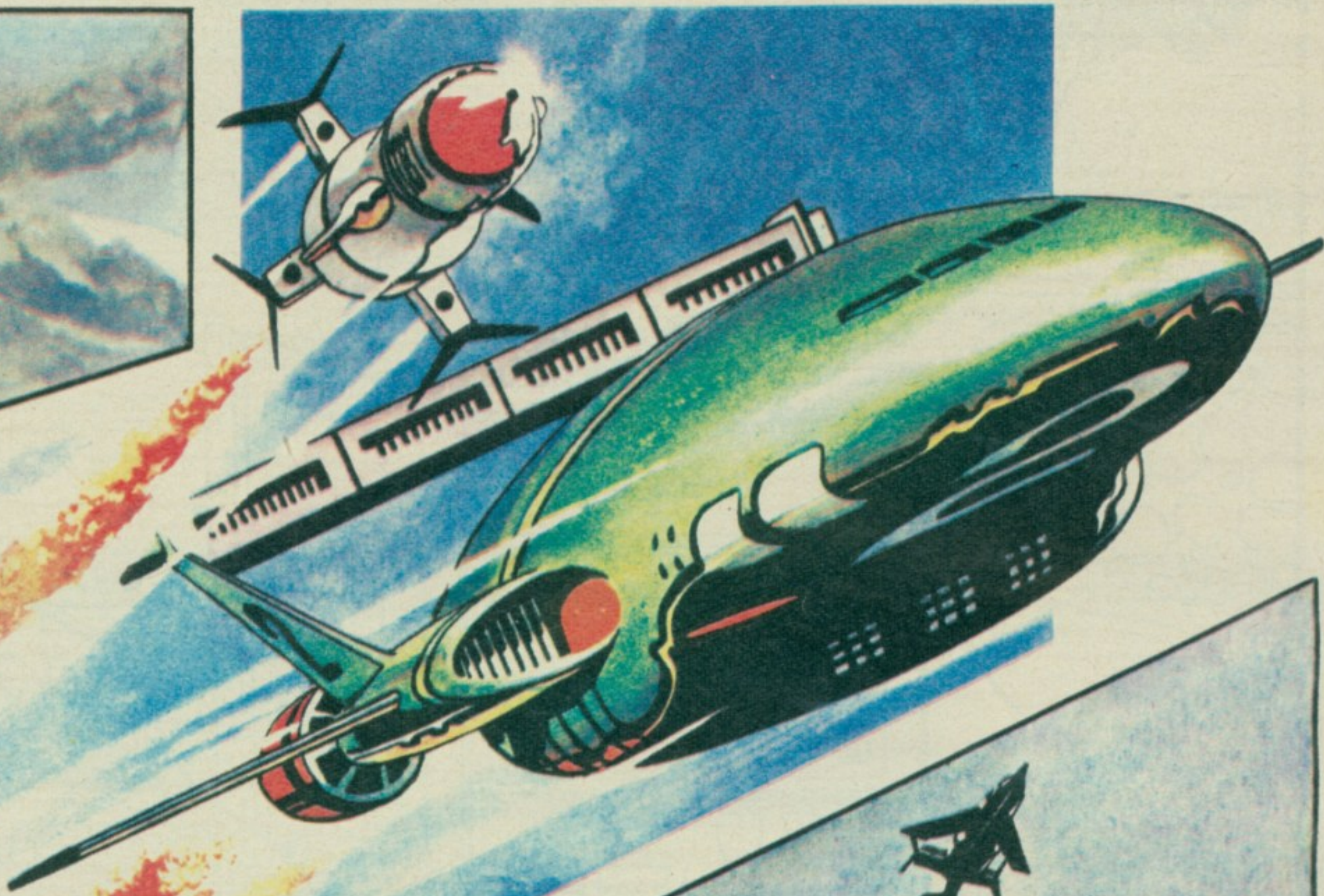
Попуни, изрежи и пошаљи у коверти «Политикином забавнику»

ПАТРОЛА ГРОМ

ПОЗИВ ЈЕ УПУКЕН ПАТРОЛИ ГРОМ ЧИЈА ЈЕ БАЗА НА ОСТРВУ ТРЕЈСИ! И ДВА АВИОНА, ГРОМ I И ГРОМ II КОЈИМ УПРАВЉАЈУ БРАКА СКОТ И ВИРџИЛ ТРЕЈСИ, ОДМАХ СУ УЗЛЕТЕЛА...

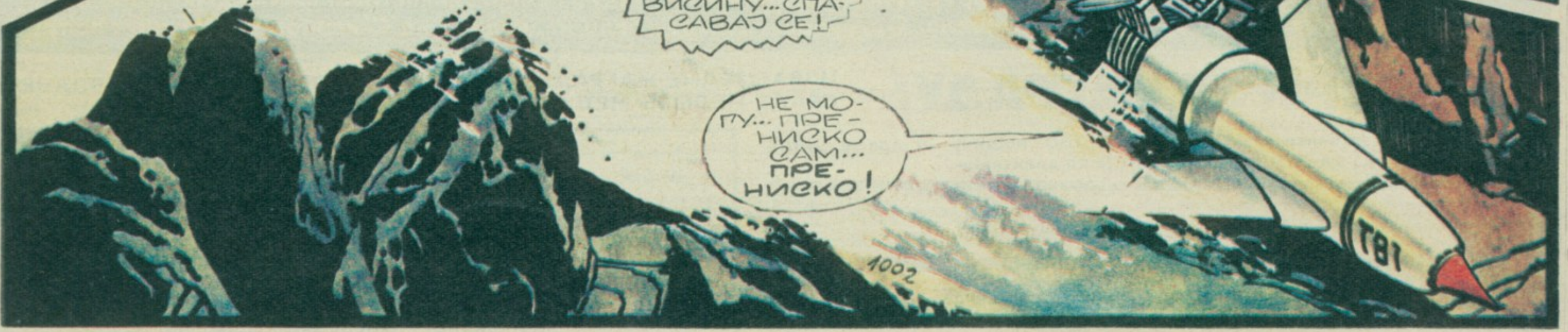
СКОТЕ, КОЛЕШТАЈН-БЕК НА ВИДИКУ! ДА ПРВО С ЊИМА УСПОСТАВИМО БЕЗУ?

НЕМА ПОТРЕБЕ! ПОКУШАЈУ ДА СЕ СПУСТИМ НА ЗАРАВАН КРАЈ ВЕШТИЧНОГ ОЦАКА!

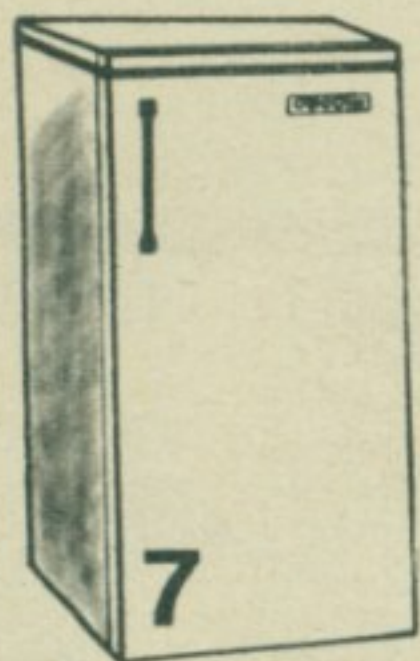
ГРОМ I НАГЛО СЕ ОБРУШИО. А ТАДА...

ЛАВИНА НА ГОРЊИМ ПАДИНАМА! СКОТЕ, ХВАТАЈ ВИДИНУ... СПАСАВАЈ СЕ!

НЕ МОГУ... ПРЕНИСКО САМ... ПРЕНИСКО!

УИДУКЕМ БРОЈУ: ЛАВИНА!

ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРАЂУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „OBODIN“
(модел 011), 180 l

ENERGOINVEST
ПРАЊЕ СУЂА ОЛАКШАВА!
ДОМАЋИЦИ РАДОСТ ПРАВА!

ДРУГА НАГРАДА:
КАБИНЕТ
са дводелним праоником
„МЕТАЛ-ЕМАЛ“

РОДНА ГРУДА БЕЛИЋА МРГУДА

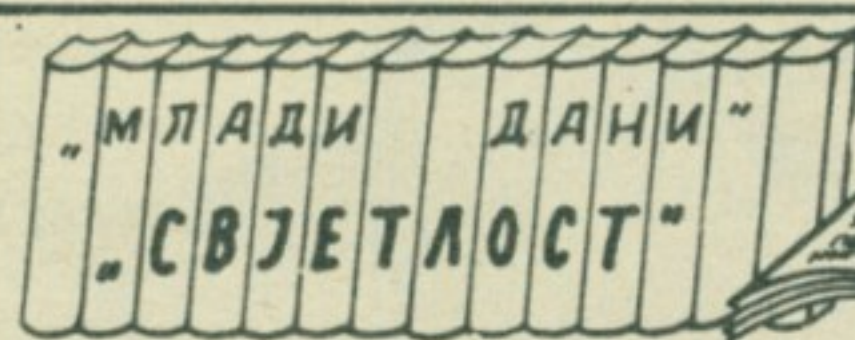
Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

Мргуд Белић рођен је у једном нашем зоо врту. Док пије хладну лимунаду из Енергоинвестовог фрижидера „Ободин“, размишља где је у ствари његова постојбина. Одговори: где живе бели медведи — на Северном или Јужном полу?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи „Енергоинвестову“ супераутоматску машину за прање рубља „OBODIN“ K5-SA DE LUXE и залепи је на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути однах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ТРЕЋА НАГРАДА:
КОМПЛЕТ КЊИГА
ИЗ БИБЛИОТЕКЕ
„МЛАДИ ДАНИ“
„СВЈЕТЛОСТ“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

УДУКЕ СЕДМИЦЕ: ЏОАНИНО ЈУНАШТВО!

ТРИ ДАМЕ У

Озлоглашени ирадић Томбстон постао је мирно место кад је добио новог шерифа. Ипак, догађала се понека јужва

Немогућ погодак

Чим је постао шериф Вајт Ерп је одмах наредио да се по Томбстону извешају објаве на којима је писало: „Забрањује се ношење оружја по граду! Оружје донети у шерифову канцеларију. Прекршиоци ће бити кажњени с 5 дана затвора и 50 долара глобе!“ Затим су браћа Ерп и Док Холидеј кренули главном улицом, колико да становницима прикажу шта знају. Тог пута прославио се нарочито Вајт и било је суђено да Томбстон дуго запамти његове вештине. Пошто је, као узгред, фантастичном брзином извукао свој колт банглајн, муњевитим хицем пробушио је лименку која се налазила на око десетак метара од њега. Затим је Вирџил Ерп узео лименку и поставио је тридесетак метара даље. И други хитац погодио је мету. Тако је лименка премештана све даље и даље, на 100, на 200, на 300 метара, и сваки пут би је прецизан погодак хитнуо високо у зрак. Најзад је лименка постављена на немогућу раздаљину од 500 метара. Свима је стао дах а Вајт је мирно подигао пиштољ, придржао дршку левом руком, нанишано и... лименка је одлетела у ваздух!

Новац путује на исток

После овог случаја за Томбстон се могло рећи да је постао мирно место. Наравно, још се ту и тамо догађала понека гужва. Тако се, на пример, једног дана зачула дрека из зубарове ординације: десило се да је

сиромаш зубар случајно извадио рудару Клифу Џонсону здрав зуб уместо болесног. Чим је приметио шта се догодило, рудар се вратио у ординацију, зграбио клешта и доктору повалио све зубе. Али, углавном је владао мир.

Једнога дана позвао је Ангус Купер, власник банке у Томбстону, шерифа на поверљив разговор. Чим су се нашли у четири ока, рекао му је:

— Веома сам забринут. Видите ову касу? У њој се налази 30.000 долара које треба да пошаљем на Исток. Удружењу власника рудника. Али, како то да изведем? Дилижансе су честа мета напада а оволике паре нису мало искушење!

— Уздајте се у мене — рекао је Вајт Ерп. — Сакрићемо касу испод седишта дилижансе и о њој ћемо знати само нас двојица и моја браћа која треба да нам помогну!

Те исте ноћи браћа су кришом пренела касу у дилижансу и сакрила је.

Сутрадан је читав Томбстон изашао да испрати дилижансу. Као и обично зелена кочија ољуштене боје кретала је из центра града. Док су шталски момци упрели запрегу од 6 коња, у салуну је чашицу за срећан пут испијао кочијаш Џим Фрејзер. Ускоро се појавио и оружани пратилац дилижансе Сам Крашт. Обојица су били веома познати у овом крају: Џиму је увек полазило за руком да доведе дилижансу до циља упркос Индијанцима и разбојницима а Сам би у сваком окршају сломио руку, ногу или неки други део тела.

Под густим веловима

Пред сам полазак кочије дошли су и путници, односно путнице. То је била гос-

пођа Данинген, докторова жена, са кћеркама Паулом и Каролином. Даме су на главама носиле компликоване шешире по последњој моди а преко лица густе велове како би се заштитиле од прашине. Путовале су на Исток у посету рођацима.

Даме су заузеле места у дилижанси, фијукнуо је бич и кочија је уз усклике грађана Томбстона кренула на далеки пут. Затим су се сви вратили својим пословима и бригама само је власник банке Купер и даље стајао као скамењен. Био је свестан да су животи сиротих путница у опасности ако је неко случајно сазнао за драгоцен терет који је крило седиште дилижансе.

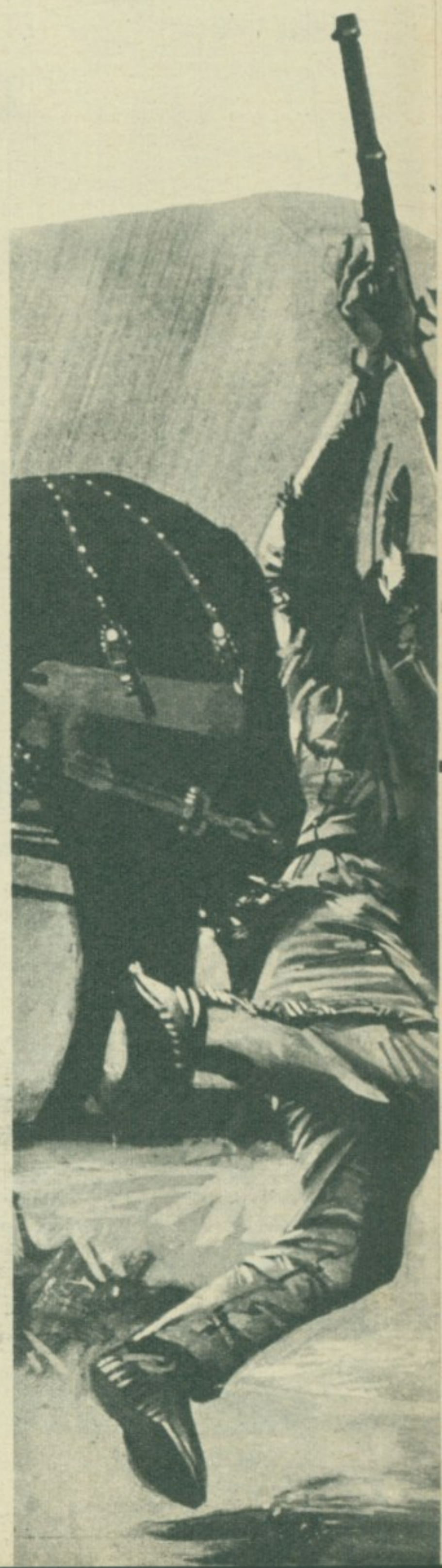
— Ништа не брините, господине Купер, све ће бити у реду! — покушао је да га утеши Вајт Ерп видећи га у таквом стању.

— Кад ви кажете... — одговорио је Купер нимало убеђен.

Индијанац је носио мамузе

Сутрадан, дилижанса се лагано пела путем који је између црвених стена Аризоне водио у Седону где је путнике очекивао одмор и где ће се променити запрега. Сви су једва чекали да изађу из црвене прашине која се завлачила у одећу и штипала очи, из несносне врућине и бескрајне пустоши где су једино растиње били кактуси.

Али, када се дилижанса налазила на највишој тачки успона, између две литице, изненада се зачуо звиздуљук и истовремено је, као с неба, пао конопац чија се омча обмотала око руку Сама Крашта и затегла. Сам је пао у прашину а винчестерка коју је држао између колена одлетела је на другу

СТИГАО ЈЕ ВАЈТ ЕРП!

У Томбстону је било више салуна него кућа, више пијаница него становника, више револвера неголи кашика. Лекар је био тако рећи беспослен али зато је власник погребног предузећа имао пуне руке посла. Рудник сребра радио је одлично али је драгоцен метал одмах мењан за виски и муницију. Узалуд је методистички свештеник сваке недеље грмео са своје предикаонице: људи су га слушали пуни покајања да би затим службу божију завршили пучњавом.

Најзад су малобројни становници којима је остало нешто здравог разума одлучили да позову човека који би учинио крај овом паклу. Тако је у Томбстон стигао шериф Вајт Ерп у друштву своје браће Џима, Моргана и Вирџила и пријатеља Дока Холидеја. Овом последњем остао је заувек надица Док (доктор) јер се једно време издржавао вадећи зубе. Сва петорица стигли су наоружани до зуба и ниско обешених опасача што је био очигледан знак да су брзи револвераша. Али, на житеље Томбстона највећи утисак оставио је Вајтов револвер, један колт 45 банглајн специјал, доста ретко оружје којим су могли да рукују само прави шампиони.

7 ЗАСЕДИ

УСКОРО:

ПОНОЋНА ПАТРОЛА

уперене пушке. Нису ништа говорили само су дали Џиму знак да стане. Џим је повукао узде и снажно притиснуо кочницу. Дилижанса се зауставила.

Сам се таман спремао да на рачун Индијанаца упуту неку ружну поштовку кад угледа нешто што му је следило крв: један од Индијанаца имао је мамузе! А још никада се није чуло да је иједан Индијанац на свету икада употребио мамузе. Саму је мозак муњевито радио: Навахо Индијанци су у тим

крајевима били сасвим мирни а, осим тога, никада нису нападали дилижансе јер их новац није занимао.

Док је Сам тако размишљао, Индијанци су пришли. Један је уперео пушку у Џима, други у Сама а трећи је отворио врата дилижансе и путницама дао знак да изађу. Настао је врисак, жене су покриве лица, али Индијанца то није поколебало. Даме су се тресле од страха док је он отварао седиште. Затим је радосно ускликнуо, одложио пушку

и с муком почео да истоварује касу. Тада се све одиграло муњевитом брзином...

Паклена маскарада

Два пиштоља одјекнула су готово истовремено а трећи се сручио свом снагом на главу Индијанца који се ба-вио касом. Два Индијанца

су испустили пушке, разрогачила очи и заувек пала у прашину, трећи се срушио просутог мозга.

Џим Фрејзер и Сам Крашг нису никако схватили шта се догађа кад се зачу смех и три даме скинуше шешире и густе велове. Испод њих указаше се насмејана лица Вајта и Вирџила Ерпа и Дока Холидеја. Шериф и његови помагачи одмах су објаснили своје лукавство. У дилижансу су ушли на последњој постаји за промену запреге. Да не би побудили Џимову и Самову сумњу, замолили су три путнице да на једна врата дилижансе уђу а на друга одмах изађу. Њихова места заузео

ли су они, прерушени у женска одела.

Кад се мало прибрао, Сам је Вајту Ерпу показао Индијанца с мамузама. Шериф се нагнуо над лешом и прстом му загребао по лицу. Црвена боја лако се скинула. И друга двојица били су бели испод дебелог слоја боје.

— То сам и претпостављао — рекао је Вајт Ерп. — Чим је дилижанса отишла из Томбстона, држао сам на оку Ала Фергусона, благајника банке, и видео да је усред ноћи некуда одгало-пирао. Али, вратимо се, јер наше храбре даме треба да наставе пут!

Б. Д.

Два ђуцња су одјекнула јошбо
истовремено... Индијанци су
исцусили ђушке

ЗБОГ ДЕВОЈИЦИНОГ ОКЛЕВАЊА ДА НАПУСТИ КОЛИБУ, И ОНА И ХАЗАРД НАШЛИ СУ СЕ У СМРТНОЈ ОПАСНОСТИ...

ВЕРОВАТНО СТЕ СЕ ШМИНКАЛИ И ЗБОГ ТОГА СМО КРЕНУЛИ КАСНИЈЕ!

И САД ЗБОГ ТОГА МОЖЕМО И ГЛАВЕ ДА ИЗГУБИМО!

НЕ ОДГОВАРАТЕ?! А ШТА ДА МИ И ОДГОВОРите...

ТУ У ШУМАРКУ СУ МОЈЕ МОТОРНЕ САНКЕ! АКО ИХ СЕ ДОЧЕПАМО... МОЖДА ЋЕМО И УСПЕТИ ДА ИМ УМАКНЕМО! ЋУТИТЕ, ВИЛОУ?

ИЗНЕНАДА, ИЗНАД ЊИХ СЕ ЗАЧУО ЗВУК ХЕЛИКОПТЕРА...

ОХ! НЕ! НИСУ ВАЉДА БАНДИТИ ДОБИЛИ ПОМОЋ ИЗ ВАЗДУХА!

ЈА... НЕ ЗНАМ!

ХАЗАРД НИЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ ХЕЛИКОПТЕР ДОШАО КАО ОДГОВОР НА ЗНАКОВЕ ДИМОМ...

... ИЗ КОЛИБЕ КОЈУ ЈЕ ВИЛОУ УПРАВО НАПУСТИЛА С ХАЗАРДОМ...

ДРЖИТЕ СЕ ДОБРО!

ХЕЛИКОПТЕР ОДЛАЗИ!

МОГЛИ БИСМО ДА КРЕНЕМО ЈЕР СЕ МОТОР САНКИ НЕ БИ ЧУО ОД БУКЕ ХЕЛИКОПТЕРА... АЛИ ОНИ СУ НАМ ТУ, ЗА ПЕТАМА!

ЈЕДИНИ НАЧИН ДА СЕ ИЗВУЧЕМО ЈЕ... ДА ИХ ПРЕВАРИМО!

У САНКЕ ЋЕМО СТАВИТИ НАША ОДЕЛА НАПУЊЕНА ГРАЊЕМ!

ОНИ, БАР ЗА ПРВО ВРЕМЕ НЕЋЕ ПРИМЕТИТИ ДА У САНКАМА НИСМО МИ, ПА ЋЕ ПОЈУРИТИ ЗА ЊИМА! ДАЈТЕ И МАСКУ!

НЕ... НЕ МОГУ!

ОНДА ЋУ ЈА?! ПА ВИ НИСТЕ ВИЛОУ!

© King Features Syndicate, Inc., 1969. World rights reserved.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: КО ЈЕ ЗАМЕНИО ВИЛОУ?

ПОСЛЕДЊИ ЛАВ

СА ТРИДЕСЕТ ТРЕЋИМ ЛАВОМ СТАРИ
ЛОВАЦ ТИМ БРЕДЛИ ИМАО ЈЕ НЕКЕ
НЕРАШЧИШЋЕНЕ РАЧУНЕ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Тим Бредли морао је себи да призна да је — стар! Нарочито му је вид слабио. Набавио је наочаре, али му нису много помогле. Лекари су му препоручили да што пре напусти своје опасно занимање. Ићи у лов на дивље звери у врелој и влажној Кенији, сваки час скидати ознојене наочаре и брисати их — није ишло једно с другим. Тим се помирио са судбином и спремао се, мада нерадо, да се повуче.

Али, једног дана пред ње гову кућу стигла је група домородаца. Донели су му пушку његовог доброг пријатеља Харија. Велики лав-убица који је већ месецима сејао страх читавом долином усмртио је и Харија.

САМ ПРОТИВ УБИЦЕ

Домороци су знали да је Бредли велики ловац. Али, знали су и да је остарио. Кад је следећег дана дошао у село код свог пријатеља поглавице и замолио га да му да неколико водича и хајкача који би му помогли да пронађе великог лава, овај је одбио. Одвраћао га је од такве намере јер је било сувише опасно за полуслепог и старог човека — да лови лава који се био острвио на људе.

— Слушај ме — обратио му се Тим Бредли на свахили језику — ја заиста не видим најбоље, али то још не значи да не могу и да ловим као некада. Зар не желиш да ослободим крај лава-убице који је страх и трепет за цео крај?

И да би показао како још уме добро да гађа, он нанишани у гранчицу на врху оближњег дрвета и просто је разнесе.

— Велики ловче Бредли, рече му поглавица — видим да добро гађаш, али ипак ти не могу дати своје људе. Ја одговарам за њихов живот, а лав-убица је опасан. — Поголавица је ушао у своју колибу и разговор је био завршен.

Бредли је остао сам и посрамљен у центру села змири кајући под врелим афричким сунцем. Почео је одмах да размишља на који би начин успео сам да улови лава.

Одлучио је да покуша с мамцем: везаће неку животињу за дрво у чијим ће се гранама сакрити с напетом пушком. Вратио се и замолио поглавицу да му да једну козу. После краћег неђка

ња, поглавица је пристао и Бредли је с групом домородаца и козом пошао у дунглу да нађе погодно место.

ПРОКЛЕТЕ НАОЧАРЕ!

Ускоро су избили на стазу која је водила до појила. Претпостављао је да лав-убица мора туда да прође. Тек што су козу привезали за колац добро набијен у земљу, кад се из удаљеног честара зачу претеће режање. Уплашени домороци испустише алатке из руку и на дадоше се у бег. Бредлију је остало само да се успне уз дрво и сам сачека бесну звер. Време је споро пролазило. Почело је и да се смркава, а то је Бредлија највише плашило јер он ни дању није добро видео.

Најзад је Бредли зачуо ломљење грана у честару. Преплашена коза почела је да вречи и да се отима. Значи, звер је била близу, закључио је Бредли. Мада је ноћ била свежа, зној му се сливао низ лице, цело тело. Наочаре су му стално спадале. Нервозан и ненавикнут на њих сваки час их је скидао и брисао их. А лав као да је само тај тренутак чекао. Зачуо се шум из жбуња и све јаче вречање. Тим Бредли пожурџи да стави наочаре, али у мраку му исклизнуше из руку и падоше на земљу! Насумце он брзо испали три метка у правцу жбуња где је претпостављао да се налази лав. Одатле се зачу страшан урлик. Бредли опали још једном и ускоро је чуо како се животиња, уз мукло режање, удаљава од дрвета.

У зору, ловац обазриво сиђе с дрвета. У трави нађе своје наочаре. Срећом, биле су читаве. Под дрветом лежала је коза распорена трбуха, а нешто даље тамне ла се већа мрља усирене крви. Значи, лав је био рањен.

ПО КРВАВОМ ТРАГУ

Тим је пошао крвавим трагом. Претпостављао је да се погођена звер негде склонила. Мада је знао да је рањени лав опаснији од здра-

вог, жеља да га дотуче била је јача од разума.

Цело преподне лутао је дунглом. Од умора и врућине вртело му се у глави.

Мрље усирене крви показивале су да је лав изгубио много крви. Само, то старом ловцу није била утеха. Лав-убица имао је довољно снаге да искочи из шикаре или да се појави иза стене. Без сумње и он је вребао свог гонитеља. Наједном, као у магли, пред њим се појави повиша стена. На стени је стајао лав.

Ловац хитро клече на зем

љу, прислони пушку на раме и припуца. Пуцао је као суманут. Трзаји пушке потресали су му читаво тело али он као да ништа није осећао.

Одједном, осетио је снажан ударац у груди. Нека огромна маса сручила се на њега и оборила га. Онесвестио се.

о о о

Кад је дошао себи прво што је угледао биле су птице грабљивице. Спремале су се да га нападну мислећи да је мртав.

Лежао је на леђима, с једном ногом испод већ укоченог тела лава-убице. На једвите јаде успео је да извуче ногу и да се усправи. Грабљивице одлетеше. Тек сад је Тим Бредли имао прилике да боље погледа лава. Пред њим је лежала огромна животиња са жућкастим крзном и црном гривом. Чело му је била разјапљена а очи отворене. Био је сав изрешетан мецима.

Био је то тридесет и трећи убијени лав старог ловца на дивљач Тима Бредлија. И — последњи! Г. Пруст

ТИМ БРЕДЛИ ПУЦАО ЈЕ КАО
СУМАНУТ ПРЕМА ЛАВУ КОЈИ
СЕ СПРЕМАО НА СРОК

8 ВИТЕЗОВИ СА СЕВЕРА

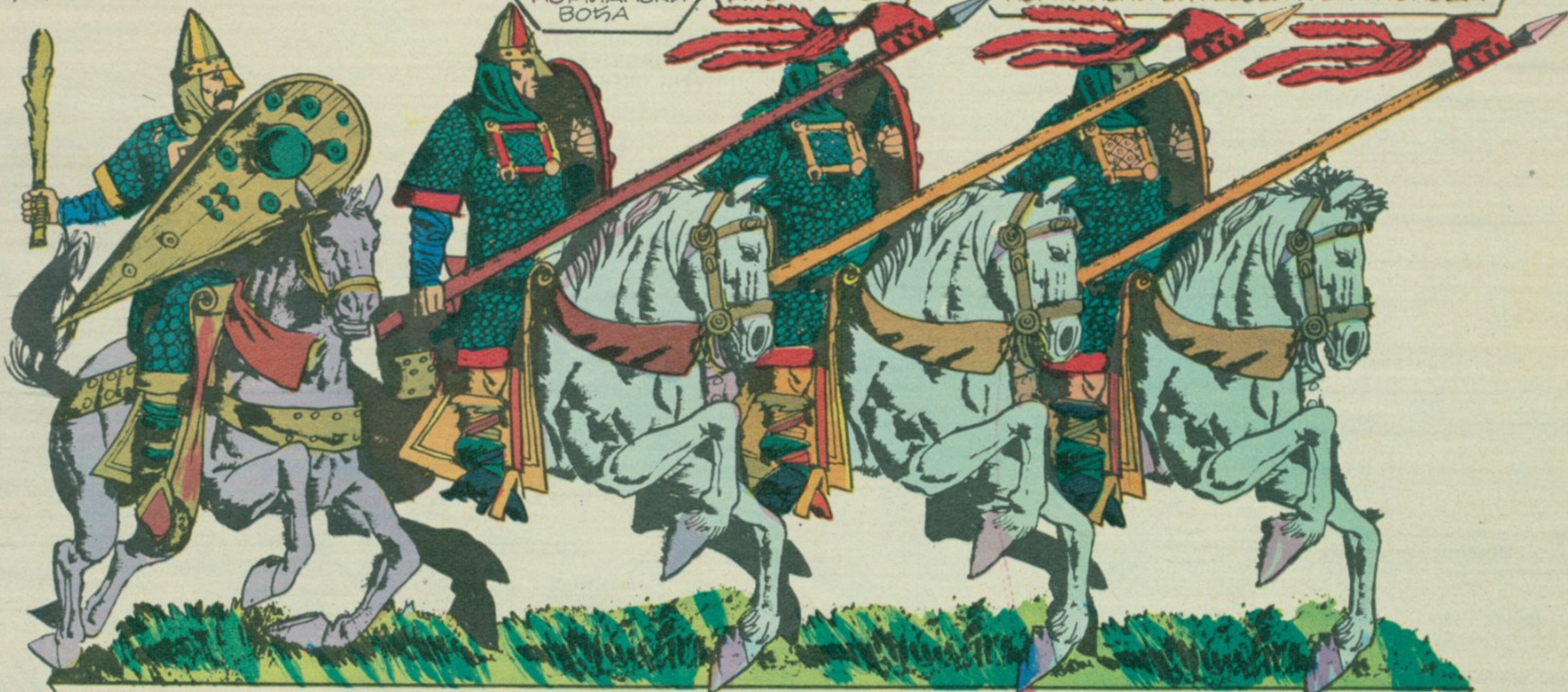
Нормани, северна германска племена настањена на Скандинавском полуострву и у Данској, рано су се отискивали на море тражећи плодније обале. У почетку су пловили у мањим саставима а касније у моћним флотама које су бројале од 100 до 300 бродова. Сомом су водили и коње мада су после искрцавања чешће нападали као пешаци него као коњаници. Међу норманским племенима нарочито су се истицали Викинзи и Варјази. Нормански витезови заштићени кацигама, панцирним кошуљама и штитовима, наоружани секирама, копљима, мачевима и стрелама, извршили су походе на Француску, Ирску, Шкотску, Енглеску. Владари нападнутих земаља пружали су им снажан отпор који се обично завршавао признавањем норманске власти и плаћањем данка. У многим земљама Нормани су се временом стопили с домороцима. Тако се у династијским борбама за британски престо око 12.000 Нормана искрцало 1066. године из Нормандије у Француској на Британска острва и, победом у бици код Хестингса, наметнули Енглеској своју династију и власт али су се до краја XII века стопили с домороцима.

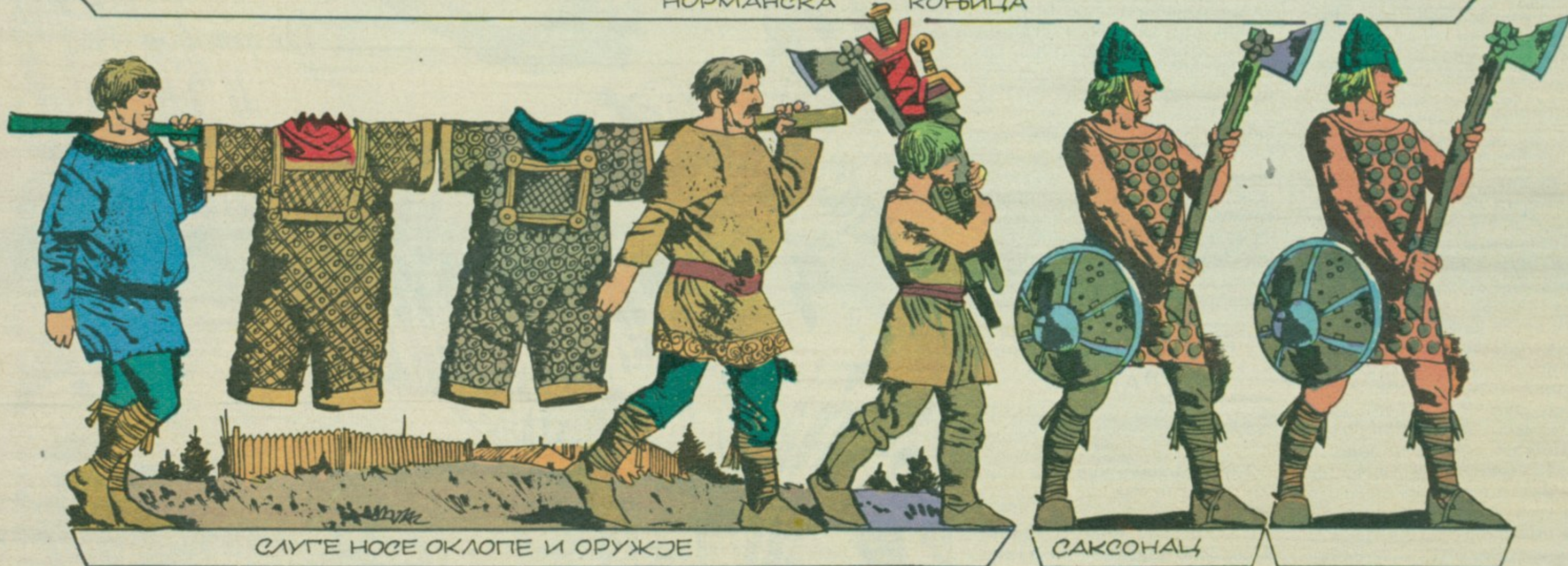
НОРМАНСКИ ВОЂА

ДУВАЧ У РОГ

НОРМАНСКИ ВИТЕЗОВИ И ШТИТНОШЦА

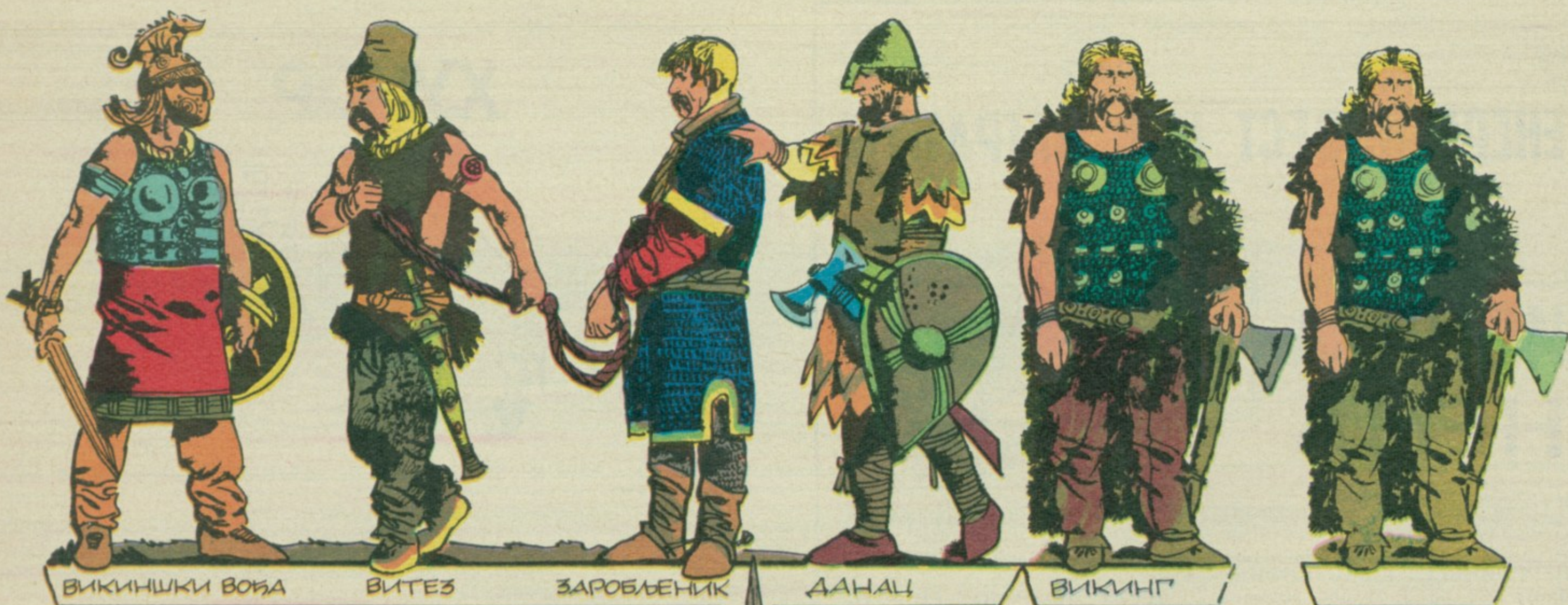

НОРМАНСКА КОЊИЦА

СЛУГЕ НОСЕ ОКЛОПЕ И ОРУЖЈЕ

САКСОНАЦ

КРАЈ

ЕНЕРГОИНВЕСТ ВАС НАГРАЂУЈЕ

ИСПИТА НЕМА

Наши читаоци успешно су одговорили на други задатак који су им заједнички поставили Е-НЕРГОИНВЕСТ и ЗАБАВНИК у броју 997 од 5. II ове године. На питање: „Мама пита: има ли испита?“ тачан одговор гласи: за руковање Енергоинвестовом машином за прање рубља није потребан никакав испит. Одзив је и овог пута био велики. Око 25.000 дописница с тачним одговорима стигло је до одређеног рока Енергоинвесту у Сарајеву. Међу тачним одговорима специјални жири извукао је на срећу имена добитника следећих награда:

ПРВУ НАГРАДУ ЕНЕРГОИН-

ВЕСТОВУ машину за прање рубља добио је **ЉУБОМИР ШЕВАР**, Руска пирана 58, Доњи Вакуф.

ДРУГУ НАГРАДУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВ фрижидер „ОБОДИН“ добила је: **ЈАСНА ИВКОВИЋ**, Славке Ђурђевић 33/10, Светозарево.

ТРЕЋУ НАГРАДУ бицикл добио је **АЛЕКСАНДАР МАНЦИЋ**, Пајићева 8/20, Сплит.

ЧЕТВРТУ НАГРАДУ сат добила је **МИРА СТРАЈЛОВИЋ**, осн. шк. „Моша Пијаде“, Тењски Артуновац — Осијек.

ПЕТУ НАГРАДУ клизаљке добила је **МИРА ЗОРИЋ**, осн. шк. „Боро Микобрада“, Вргинмост.

РЕШЕНО ГОРУЋЕ ПИТАЊЕ

На треће питање које је Е-НЕРГОИНВЕСТ поставио нашим читаоцима у **ЗАБАВНИКУ** број 998 од 12. II ове године: „Да ли је угаљ чврсто гориво?“, велика већина учесника одговорила је тачно, односно „да“ око 30.000. Међу њима је специјалан жири извукао на срећу имена добитника следећих награда:

ПРВУ НАГРАДУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВУ машину за прање рубља „ОБОДИН“ добила је **АНКИЦА КАРАТУРОВИЋ**, 41323 Г. Рајин 78, Новска.

ДРУГУ НАГРАДУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВУ пећ на чврста горива добио је: **ВЛАТКО БОШЊАК**, Доње Путићево 66, 72278 Долац — Травник.

ТРЕЋУ НАГРАДУ бицикл добила је: **СЛОБОДАНКА СРЕТЕНОВИЋ**, Браће Дамњановић, 35230 Ђуприја.

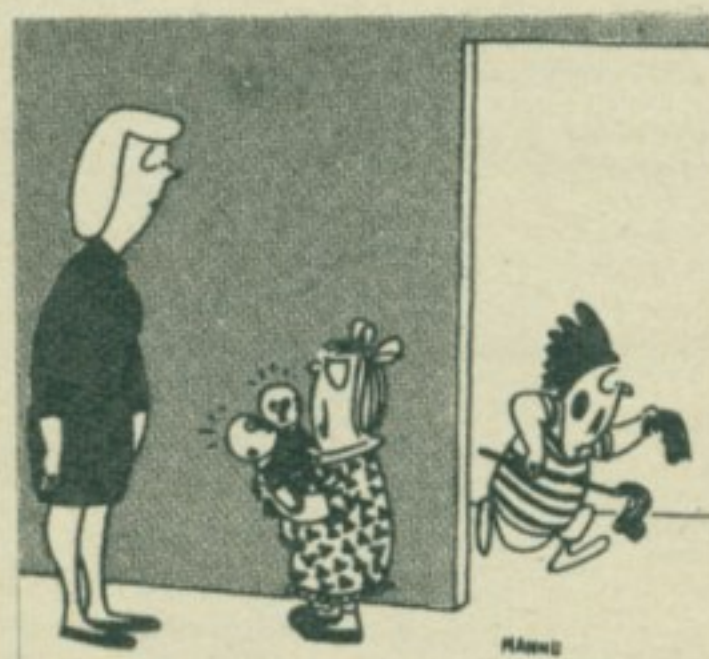
ЧЕТВРТУ НАГРАДУ, ручни сат добио је **МИЛАН СТЕВАНОВИЋ**, Вртларска 19, 11080 Земун.

ПЕТУ НАГРАДУ клизаљке, добила је **МАРИЈА ШУБАРИЋ**, Унска 10, 41000 Загреб.

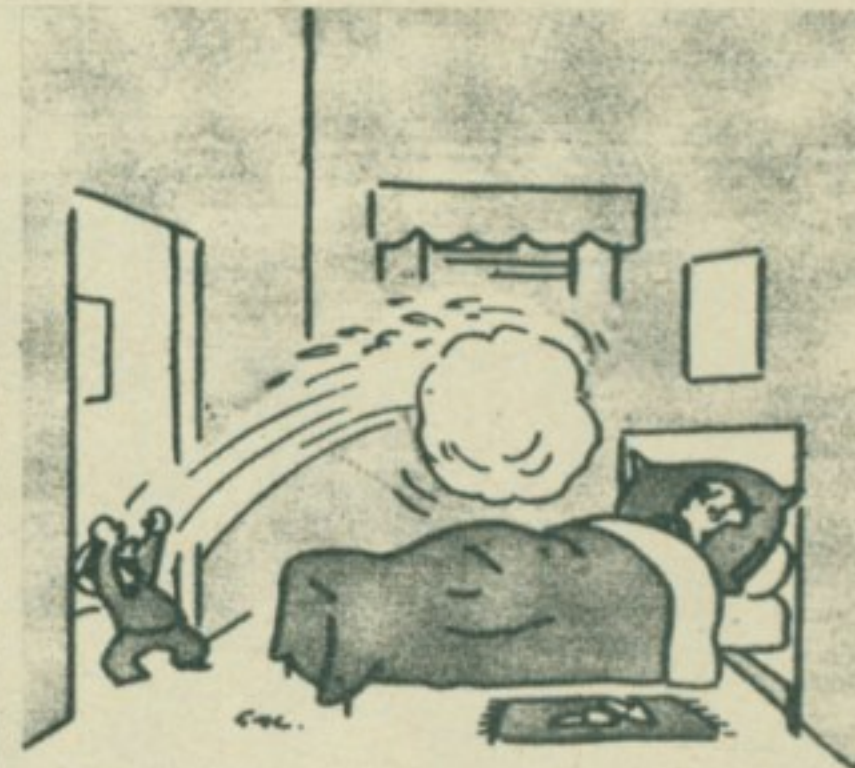
ХУМОР

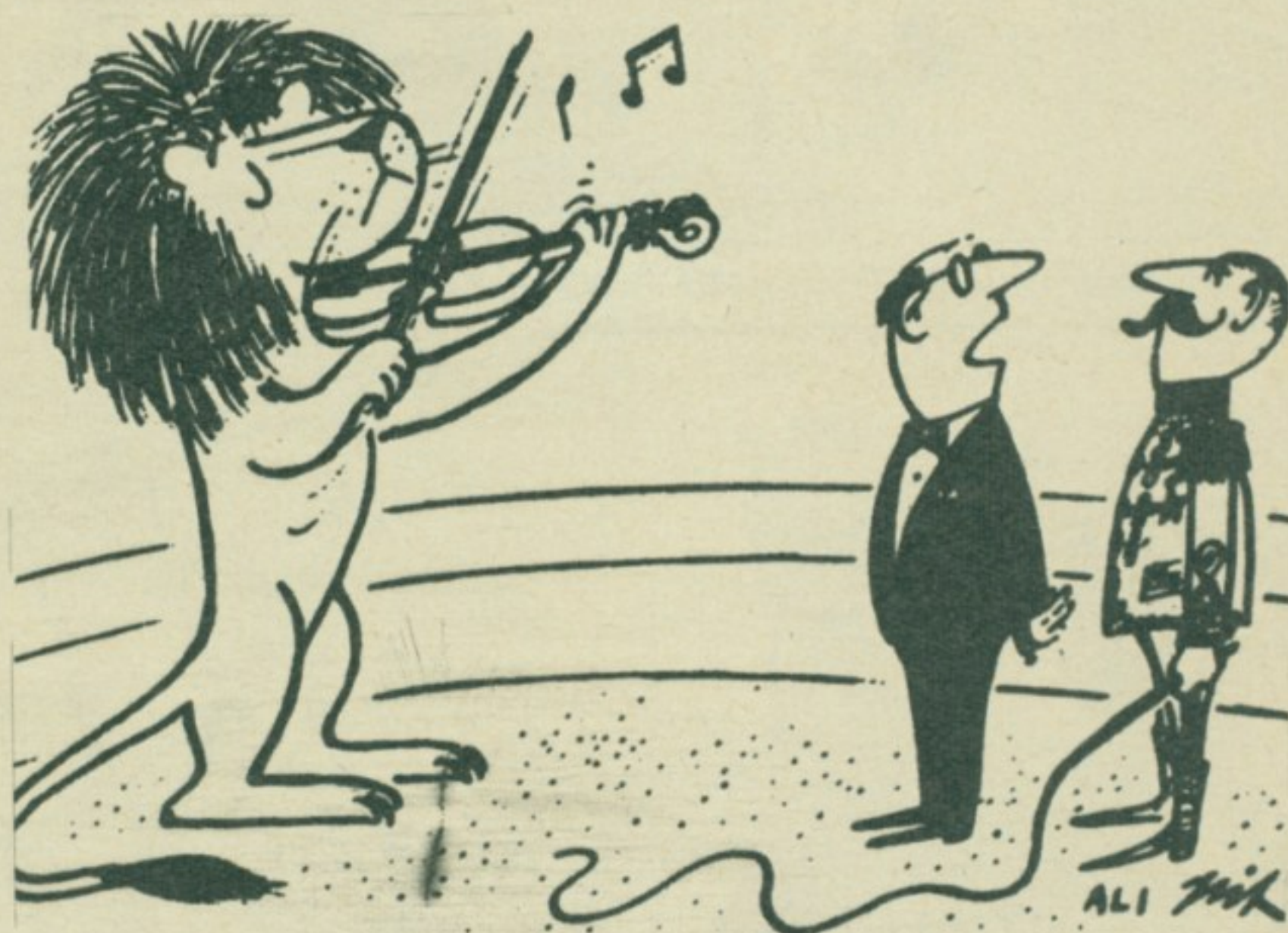
— Собу с купатилом?! Па нисте ме ваљда довели овде да ме купате!

— Мама, забрани Драгану да се игра Индијанаца с мојим луткама!

— Тата, пада снег!

— Зар он не уме да свира нешто живље од Григове Солвејгине песме?

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА**, Сарајево, Д. Манџина 16.

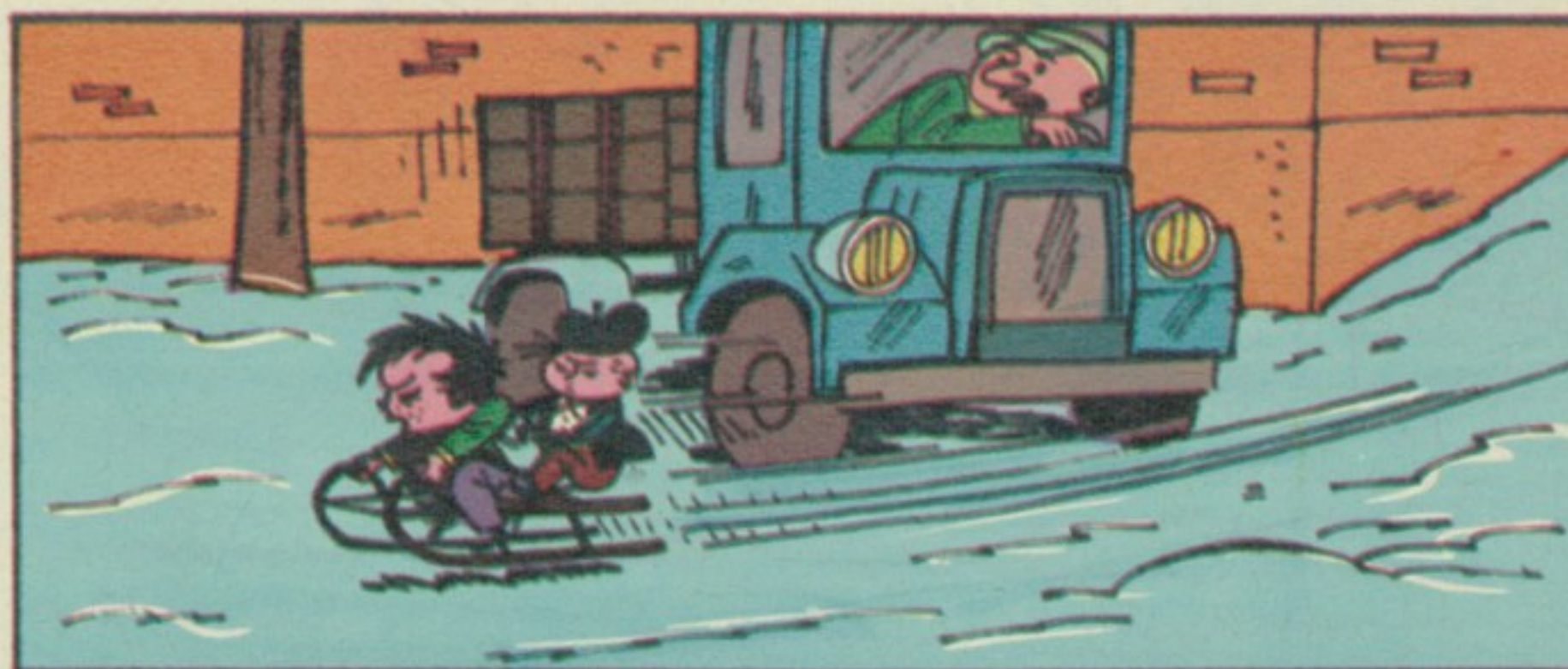
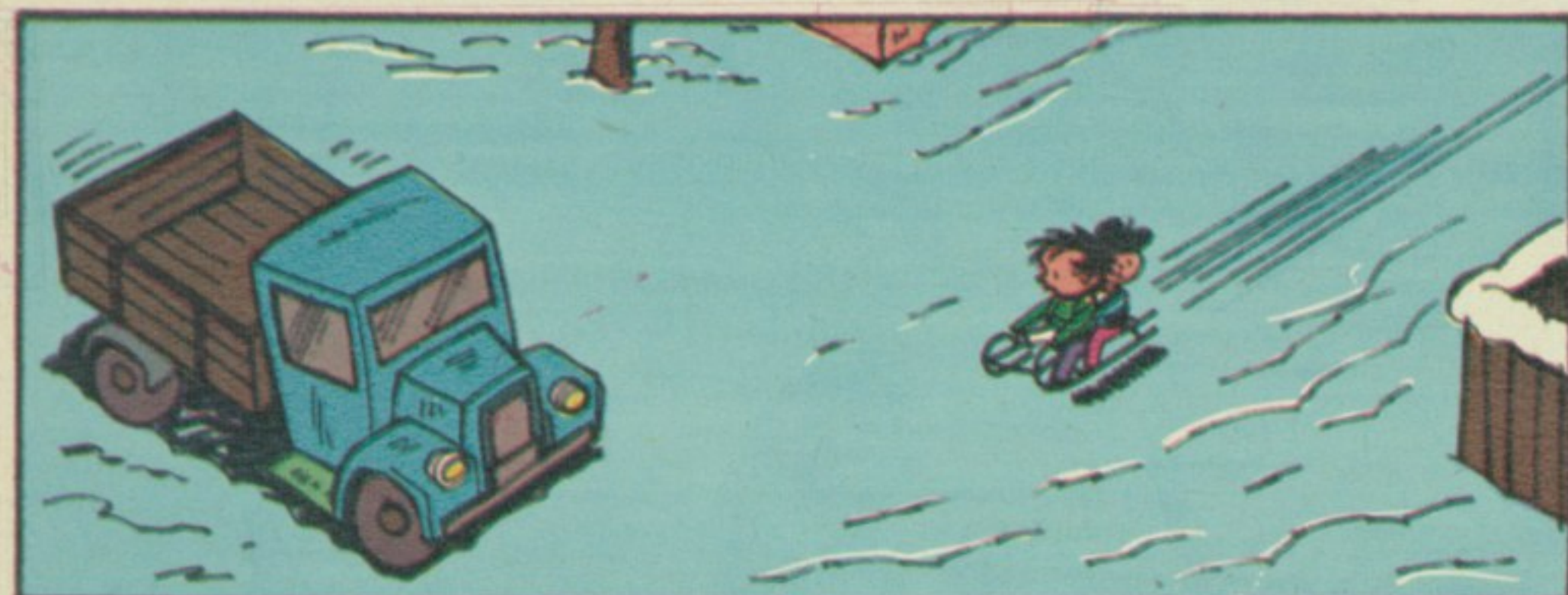
— Још вас нисам ни пипнуо!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Бриге из младости су као руже и поморанџини цветови; бриге у старости као ране по леђима
(Берберска пословица)

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

И то ми је неки годишњи одмор! — рече Цером искључујући телевизор. — Целе године му се надам и... шта се догађа? Нисам видео још ниједан леп гол...

Шта је — њу је!

Церомова жена Клео отвори нову жвакаћу гуму и рече:

— Бук је био одличан. Он је заиста добро лево крило.

— Какве то има везе? — наљути се њен муж. — И ти то зовеш фудбалом?

Цером зграби шешир, изиђе из стана и пође у шетњу.

После неколико углова Цером неодлучно засташе и крену назад. На једној кући била је нова, златна табла коју пре тога није видео. На табли је писало: „Да ли желите да посетите Марс? Да? Онда уђите!“

Цером уђе пошто је ионако шетао без неког одређеног циља.

Службеник је био веома љубазан.

— Ви сте први посетилац — рече он. — Већ сам престао да се надам. Зашто желите да идете на Марс?

— Хтео бих да мало изиђем из града — рече Цером. — Ишао бих на Филиппине, на Месец или Марс, свједно ми је куда. Само да више не гледам лош фудбал.

— А, тако! — промрмља службеник. — Шта је — ту је. Путовање ће бити кратко. Због повољног положаја Марса моћи ћемо да идемо и вратимо се за шест дана. Морамо одмах да пођемо.

— Ја сам на годишњем одмору — рече Цером. — Могу да радим шта хоћу.

Величанствени дочек

Кад је Цером стигао на Марс, поред неколико стотина хиљада Марсоваца дочекале су га све најважније личности: председник међупла-

ЉУБИТЕЉ СПОРТА

ВИЛ СТЕНТОН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ПРЕДСТАВНИК ЉУДСКЕ РАСЕ НА МАРСУ СЛУЧАЈНО ЈЕ БИО — СТРАСТВЕН НАВИЈАЧ

нетарног савеза, главни уредник листа „Марсовске новости“ и многи други.

Председник Марсовског савета по желео је добродошлицу Церому и одржао свечан говор.

— Радује ме што приликом овог сусрета владајућих цивилизација Сунчевог система могу да ти предам, о Цероме са Земље, кључеве наших градова и срца у искреној нади да...

Цером је још у почетку председничког говора извадио из џепа турпију и мирно чистио ноште.

— Такође — прекиде он домаћина и продужи да чисти ноште.

— ... у искреној нади — продужи председник — да ће се цивилизације које ми представљамо још више зближити и...

— Ова ваша мала планета је прилично симпатична — упаде му Цером у реч.

— Ми смо се дуго припремали за ову прилику — рече председник. — Желимо да вам покажемо наш начин живота. Сада ћемо отићи у позориште где ће марсовски државни балет дати представу за вас. Знате, ми већ годинама учимо ваш језик, обичаје и...

— Боље би било да се мало провозамо — предложи Цером.

И тако су посетили Биро за статистичко истраживање пријатељских осећања између свемирских раса, Музеј галаксије и споменик

астронауту. Цером је оставио отиске својих стопала у бетону Парка међународне сарадње, а затим је рекао председнику који га је пратио:

— Ја сам у ствари на годишњем одмору. Како би било да одем на фудбалску утакмицу?

— За сутра смо предвидели... — рече председник. — Шта кажете?

— Гледао бих једну фудбалску утакмицу — понови Цером жваћући гуму.

— А, тако — рече председник збуњено. — Добро, сутра ћемо да идемо на утакмицу а сад на ручак.

Пре свега — фудбал!

Ручак се састојао од четрнаест јела, вина и „солар-коле“.

За то време су најбољи инжењери и радници Марса почели да граде фудбалски стадион, два тима су помоћу краткоталасне хипнозе учили да играју фудбал, а 120.000 добровољних навијача брзо су изложени масовној сугестији да би научили да навијају.

Кад су Цером и председник сутра стигли на стадион призор се није нимало разликовао од сличног на Земљи.

После једног грубог „фаула“ „плавих“ и једанаестерца у корист „цр-

вених“, из публике полете празна боца „солар-коле“ и разби се близу судијиних ногу.

— Волео бих да је Клео овде — рече Цером намрштивши се.

— Сигурно вам много недостаје — рече председник учтиво.

— О, не — рече Цером. — Она још није видела овако „стручан“ напад на судију па сам помислио да би је то занимало...

Кад се утакмица завршила председник је саопштио Церому поподневни и вечерњи програм за тај дан.

— У вашу част приређујемо пријем и вечеру о државном трошку, а затим маскенбал — рече он.

— Вечерас идем рано на спавање — изјави Цером. — Појешћу сендвич и попити пиво у соби а затим ћу мало да читам спортске вести.

— Сендвич и пиво — понови председник. — Па, добро...

Идућег јутра председник и Цером су пошли у обилазак Марсополиса.

— Данас после подне имамо специјалан програм за вас — рече председник.

— Ко игра? — упита Цером радознао.

— Данас је велики дан за Марс — продужи председник. — Годишњица отварања канала и говор главног филозофа.

— Жао ми је али ја бих сад гледао фудбал — промрмља Цером.

Председник одговори мало збуњено:

— Да, да, наравно, али морам прво да телефонирам.

Радници, војска и бригада цивилних становника Марса били су хитно позвани да поново изграде фудбалски стадион који су ноћ пре тога срушили. Јер, нико на Марсу није ни помишљао да би било ко хтео поново да гледа једну фудбалску утакмицу!

Размена стручњака

Трећег дана боравка на Марсу Цером рече председнику:

— Лепо је од вас што сте ме угостили, али сад морам да се вратим кући.

— Па, имате још два дана — рече председник. — Проћи ће много година пре него што нам свемирске прилике дозволе да опет успоставимо везу са Земљом и...

— Има много ствари које бисмо хтели да вам дамо — продужи он. — Лек против кијавице који ви још немате, формулу мира, нацрт за ТВ-пријемник у боји који за десет долара може да направи сваки дечак.

— Не бих имао ништа против да још мало останем — рече Цером — али заиста морам да идем кући. Обећао сам жени да ћу да донесем веш из сервиса за прање...

— Замислили смо програм размене стручњака — није се предавао председник. — Неки од вас би дошли на Марс, а неки наши стручњаци би ишли на Земљу.

— Па, могли бисмо да употребимо једно добро лево крило — рече Цером. — Ми бисмо вама послали одличног голмана или бека.

Председник Марсовског Савета климну главом и одговори:

— У том случају не вреди да било шта кажем.

★

Церому је пут на Земљу био страшно досадан.

Кад је коначно стигао кући његова жена Клео седела је на истој столици на којој је и пре пет дана гледала фудбалску утакмицу на телевизору.

— Који је резултат? — упита Цером радознано.

— „Балтимор“ води против „Илиноиса 10“ са 2:0 — одговори Клео и упита га:

— Био си на путу?

— Аха — узврати Цером. — Како игра Њукомб?

— Добро — рече Клео. — Куда си ишао? У Детроит?

— На Марс — рече Цером. — Како је Кемпијева нога?

— Још је у завоју, али он добро игра — узврати његова жена. — Како је горе на Марсу?

— Лепо — рече Цером. — Симпатични момци, бар они које сам упознао.

— Зашто не дођеш на састанак клуба у четвртак? — упита Клео.

— Шта бих тамо радио? — зачуди се Цером.

— Па... можда би могао да одржиш предавање о њима — одговори Клео отварајући нову жвакаћу гуму.

— О коме да држим предавање? — упита Цером подешавајући слику на телевизору.

— Много је тамна слика — рече Клео. — Мислим да би могао да говориш о твојим новим пријатељима са Марса. Да ли су довољно занимљиви, вреди ли да их човек упозна?

Цером одречно одмахну главом и одговори:

— Немају везе с фудбалом!...

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

ПОДСЕТНИК

Комплет за „кување“ за мале домаћице (решо и остали прибор), обрадоваће сваку девојчицу. Леп и јевтин поклон. Може се купити у робној кући „Београд“, Маршала Тита 1. Цена је 26,40 н. динара.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЖУТА РЕКА

„Седморица младих“, ту се сви слажу, најбољи су наш шоу-ансамбл. Највеће признање добили су крајем прошле године кад је Београдска телевизија њима наменила свој први ТВ-филм у боји. На плочи коју је издала Продукција плоча РТБ су две композиције које „7 младих“ изврсно изводе: „ЖУТА РЕКА“, светски хит који је само код нас сниман у неколико верзија и „ЗА ШАКУ ДОЛАРА“ композиција из истоименог филма. Цена плоче је 9,30 н. дин.

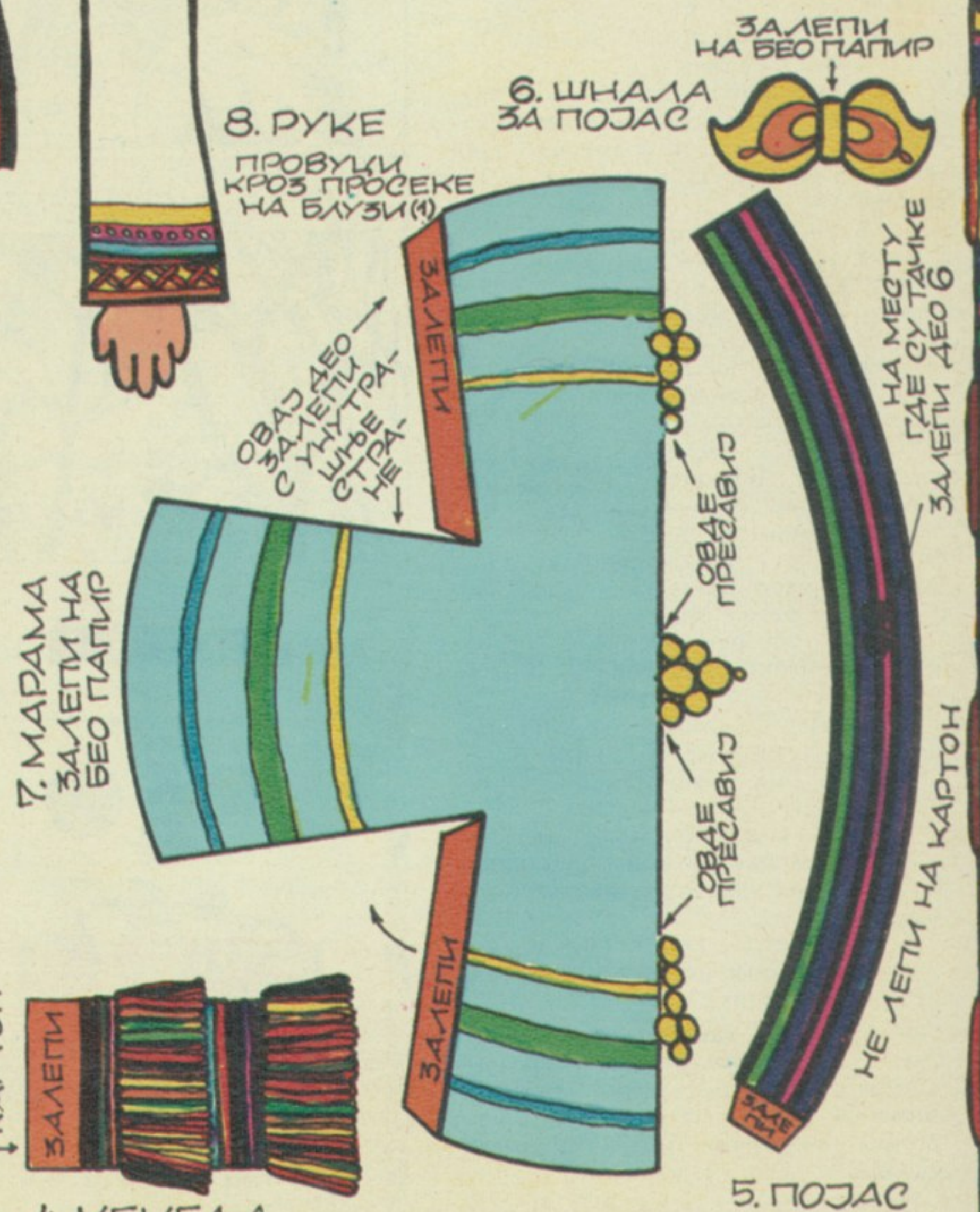
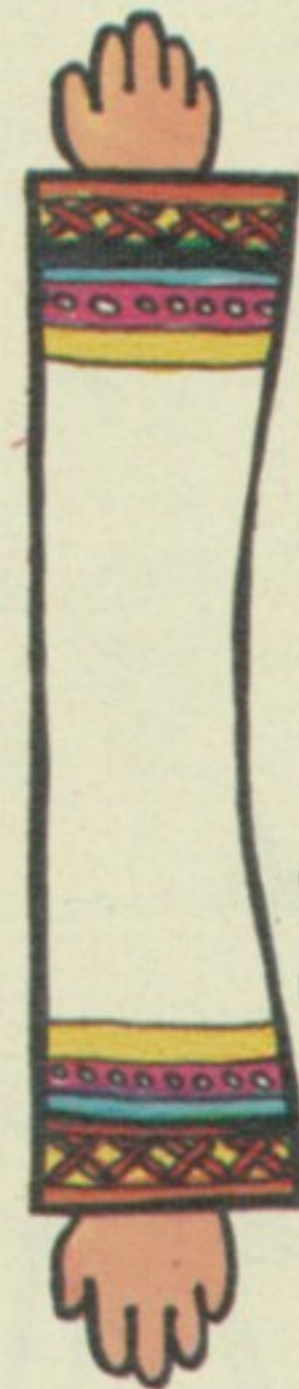
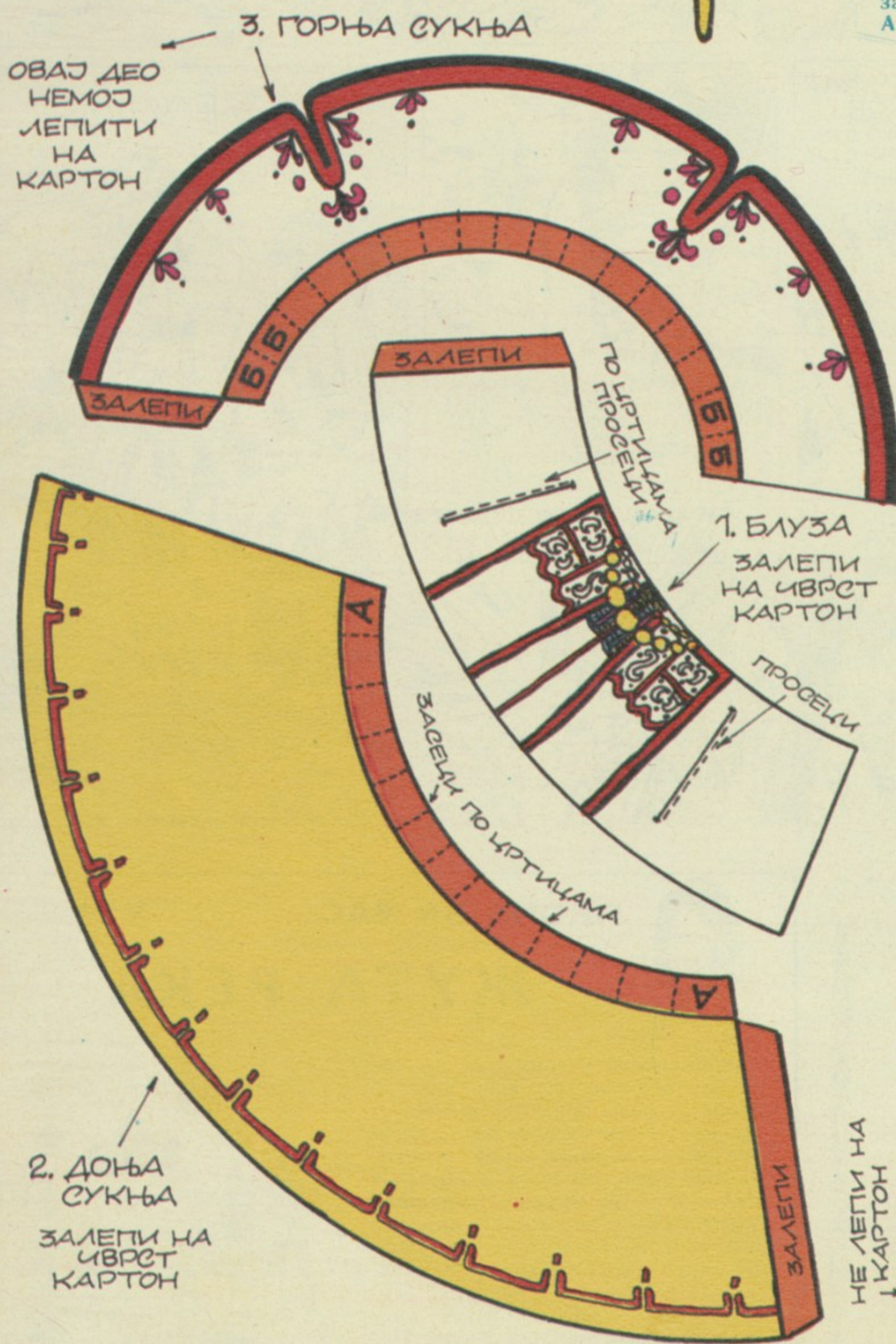
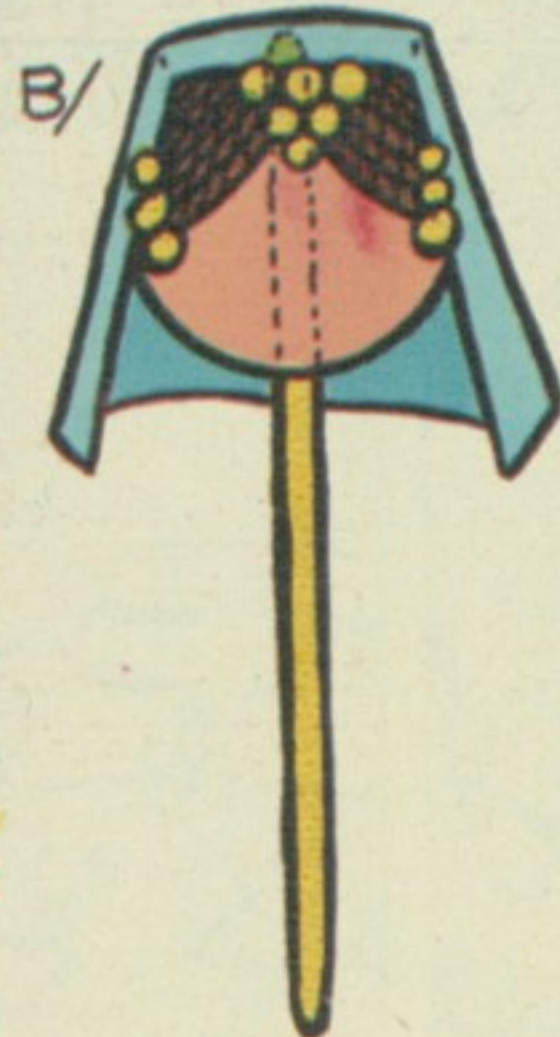
НАЈЛЕПШЕ ЛУТКЕ СВЕТА

ДОНКА ЛЕПА МАКЕДОНКА

Узми прво пинг-понг лоптицу и обој је розе темпером. Да би се боја боље ухватила за површину лоптице, четкицу најпре насунај а затим умочи у боју. Црну вуницу прошиј (а) и залепи ОХО лепком као на слици 6. Сад лоптицу пробуши и у њу увуци штапић, дугачак десетак сантиметара. Нацртај лице и стави мараму коју си направио према упутству (слика 7).

Делове 1 — блуза, 2 — доња сукња и 3 — горња сукња, савиј у облику зарубљене пирамиде, а сва места на којима пише „залепи“, залепи с унутрашње стране. Крајеве обележене великим словом А—А... и Б—Б... на доњој и горњој сукњи (делови 2 и 3) засеци по цртицама и благо пресавиј. Доњу сукњу на местима А—А... залепи за унутрашњу страну доњег руба блузе (1), а места обележена са Б—Б... горње сукње исто тако за доњи руб блузе, али са спољне стране. Пази: сви делови на којима пише „залепи“ треба да ти се нађу на леђима лутке.

Залепи кецељу (4), преко кецеље појас (5), а на појас шналу (6). Кроз вертикалне просеке на блузи (1) провучи руке (8). Мараму (7) направи према упутству, стави је на главу и — Донка лепа Македонка је готова.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година. Скупљам фотографије кошаркаша и разгледнице. Споменка Свинг, Колодворски пролаз 1а, Нови Сад.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше домовине. Волим забавну музику и књижевност. Имам 14 година. Гордана Ковачевић, 1. мај 56-а, Приједор.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Црвену звезду“. Велики сам љубитељ музике. Скупљам: марке, разгледнице и слике аутомобила. Зоран Николић, Солунска 7/II, Београд.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Nadel Đorđević, 16 Sand Stret, Stalybridge — Cheshire, England.

Ученик сам VIII разреда и желим да се дописујем са вршњацима из наше земље. Навијам за „Партизан“. Зоран Ђилас. Основна школа, Мартин Брод.

Имам 14 година и желео бих се дописивати с децама и девојчицама широм наше земље. Навијам за „Хајдук“. Мењао бих разгледнице и марке. Бранко Крсмановић, Бориса Кидрича 82/В, Шибеник.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година. Скупљам фотографије Милене Дравић. Златана Костић, М. Орешковића 5/15, Крагујевац.

Имам 15 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм Југославије. Волим музику и скупљам плоче. Мирјана Нешовановић, 13. септембра 23, Ивањица.

Желела бих се дописивати с другарицама и друговима широм Југославије. Идем у VII разред. Одлична сам ученица. Навијам за „Динамо“. Учим немачки језик. Сакупљам разгледнице градова. Маргита Матак, Вачац 11, Мали Лошњи.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Хоби ми је гајење голубова и скупљање салвета. Смиљана Букур, Ж. Зрењанина 25, Омољница.

Ученица сам VIII разреда. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије који навијају за „Сарајево“. Даница Петровић, Стариц код Кладња.

Ученик сам VIII разреда. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Волим бит музику. Навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам фотографије глумаца и певача, разгледнице, марке и значке. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Предраг Димитријевић, М. Здравковића 13, Вуприја.

* укршћене речи *

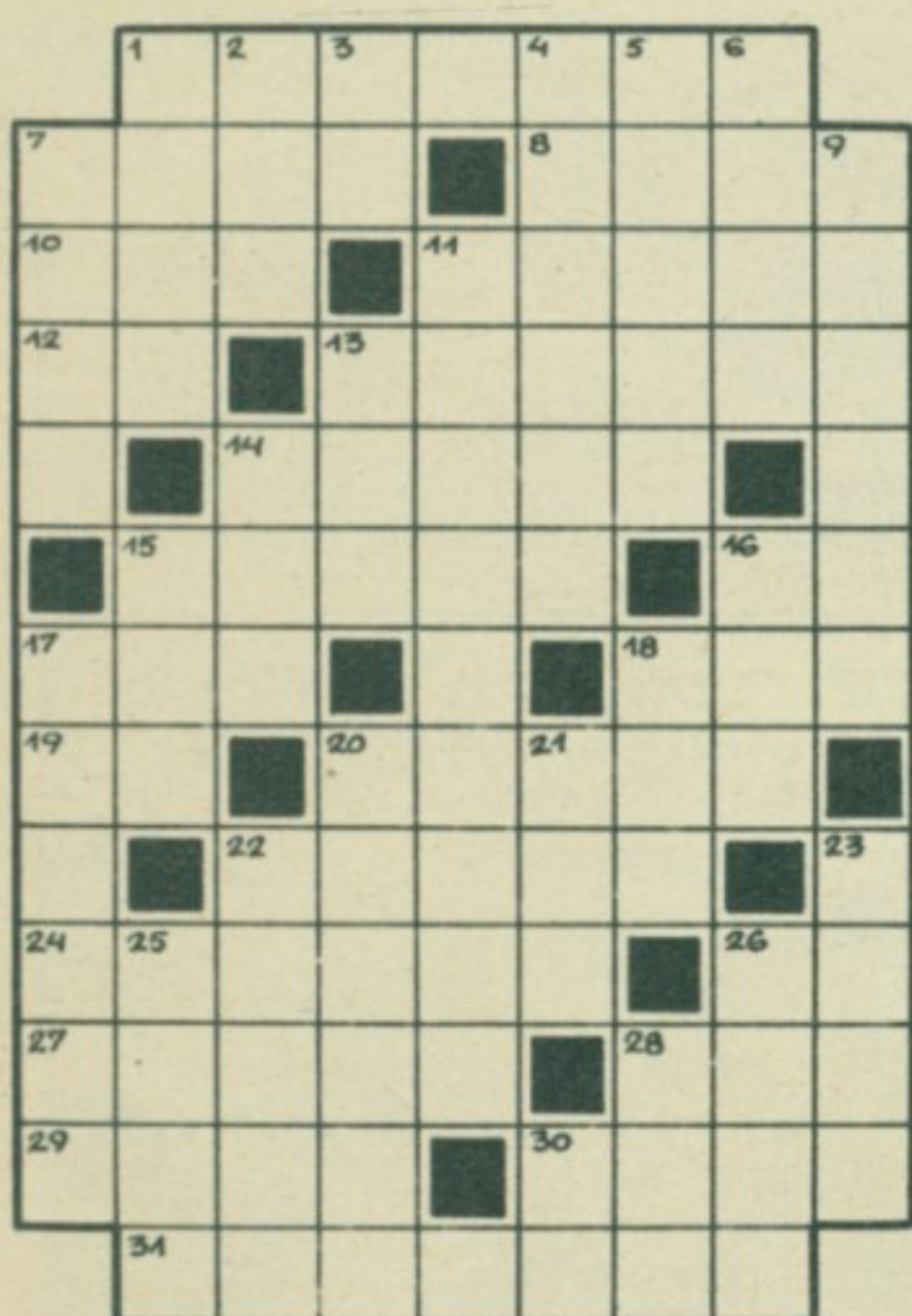
Водоравно: 1) река у Црној Гори, лева притока Мораче; 7) течан метал; 8) врста тканине; 10) чехословачка афирмација; 11) чешки књижевник, сатиричар (Јарослав); 12) два сугласника; 13) град у Шведској; 14) управљач на аутомобилу; 15) зуб кутњак (мед); 16) скраће-

ница на крају писма; 17) халогени хемијски елемент; 18) језеро у Северној Америци; 19) узвик; 20) град у Италији; 22) лектира; 24) јавна исправа о својини на непокретности; 26) река у Италији; 27) црноморско пристаниште у СССР; 28) четинарско дрво; 29) покрајина у западном делу Етиопије; 30) шумска животиња; 31) река на северо-западу Канаде.

Усправно: 1) метал плавичастобеле боје; 2) име књижевника Андрића; 3) лична заменица; 4) портир; 5) део пушке; 6) позив; 7) врста водоземца; 9) наш кошаркашки репрезентативац; 11) држава у Европи; 13) место у Бачкој; 14) војна формација; 15) присвојна заменица; 16) раније; 17) врста морских ракова; 18) друго; 20) импресија; 21) врста врбе; 22) име наше филмске глумице Розин; 23) спољашњи омотач дрвета; 25) мушко име; 26) врста малих шкотских коња; 28) хитар; 30) хемијски знак за калај.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) гопак; 6) криолит; 8) Ири; 9) сет; 11) загонетка; 14) ау; 15) ето; 16) С(имо) М(атавуљ); 17) лала; 19) ет; 20) ро; 21) АП; 22) аг; 23) скеч; 25) Ив; 26) хор; 27) ио; 29) Галапагос; 32) она; р; 33) иде; 34) Силанпе; 37) ко- нус.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Мокедонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страниј валути: DM 40 — \$ 10,60 — Fl 58,80 — Sfr 46 — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ПЕВАМО »ПЛАЧЕМ«!

Драги уреднице!

Редовна сам читатељка „Политикиног забавника“, а поред тога волим и забавну музику. Зато вас молим да ми испуните једну скромну жељу: Објавите у „Забавнику“ текст песме „Плачем“ коју певају „Про арте.“

Гордана Трајковић,
ул. Старца Милије 40,
Раковица, Београд

Писма са истим жељама послали су нам још и Милета Николић из Сопота, Мирјана Шпања из Сивца, Љиља Маричић из Рогача испод Космаја и др.

ПЛАЧЕМ

(речи — Ђорђе Новаковић, пева ансамбл ПРО АРТЕ)

У ноћи док блистају звијезде
Ја се сјећам свих оних дана
Ал' она је отишла сама,
Другог љуби ја то знам.
Уз чапу ја проводим дане,
Плачем јер душа и срце ме боли,
Јер сад она другог воли.

Ја никога немам да љубим
Од живота мало ја тражим,
По цијелом љу свијету да лутам,
Да заборавим на њу.
Уз чапу ја проводим дане,
Пусте дане јер сам сам,
Плачем јер душа и срце ме боли,
Јер сад она другог воли.

НЕМАМ ШТА ДА ЧИТАМ

Драги Забавнице,

Имам 14 година. Много волим да читам књиге, али због материјалних прилика не могу да их купим.

Прочитао сам један број вашег листа и он ми се много свидео, а највише рубрика „Велики страх“.

Моји родитељи су се развели. Мајка је отишла у иностранство, а отац у Београд. О њему нисам ништа више чуо. Молим све оне који могу да ми пошаљу књиге, стрипове, „Забавнике“ и другу штампу. Унапред вам захваљујем на свему.

Милорад Бучић,
село Д. Добрић 15037
З.П. (В. Лешница)

У ПРОДАЈИ ЈЕ МОЈА НОВА СВЕСКА БРОЈ 12 *Ленис*

ЗДРАВО ДРУГАРИ

Драги Забавнице,
Интересује ме адреса француског листа за младе »Salut les copains«?

Вања Крстић,
Булевар револуције 80/а
Београд

Француски лист »Salut les copains« објављује слике глумаца, певача, чланке о њима, речи најновијих хитова, моду и... Иначе име овог листа може се превести као „Здраво другари!“ Ево његове адресе: »Salut les copains« Service Correspondants, Boîte postale 87—08, Paris (8e).

»НУЛА ИКС« ИЛИ »НУЛА ДЕСЕТ«?

Молио бих вас да ми одговорите да ли се космички брод „Нула Х“ чита као „Нула десет“ или као „Нула икс“. Због овога сам се посвађао са друговима.

Милош Каљевић,
Војводе Мишића број 14,
Ваљево

Свемирски брод у којем наши јунаци Бред Њумен и Пол доживљавају разне авантуре у космосу зове се „Нула Х“, што се чита као „Нула икс“.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:

2 комплетна стрипа

1. кријумчари

2. МАНДРАК

